

கஸ்கி

கதிமா.

KALKI ஜனவரி 14, 1951

4 அணு

ஹிமாலயா புகக்க

பாய்லட், டால்கம் பெளடர்களின்
குணமையான பரீமளத்தை
அனுபவியுங்கள்

நறுமணமுள்ள தேர்த்தியான
ஹிமாலயா புகக்க பெளடர்கள்
உங்களை மலிச்செய்யுடன் இருக்
கச்செய்கின்றன. அவை உங்
கள் எழுந்திற்கு குணமை
யும் ஆறுதலும் தருகின்
றன. அவைகளின் மென்
மையான நீடித்து நிற்கும்
பரிமளம் உங்கள் அழகு
பராமரிப்பை நித்தி
செய்கிறது.

தேர்த்தியான இரு
இராஸ்பிக் நயாசியுகள்

ஜனவரி

14 மிகல்

ஜிபிடரின்

மர்மயோகி

“என் கிராமத்
தில் விசேஷ
மனோபாசை
நாய்கள் வீழ்
த் தி வி ட
டோம். இத
ற்கு உதவியது
பாலுடரின்.....

மனோபாசையப்பற்றி எங்கள்
குக்கு இனி பயமேயில்லை.
எங்கள் கிராமத்திலே அது
மிகவும் பயங்கரமான கஷ
டங்களைக் கொடுத்து வந்தது.
குக்கு ஒரு காளைக்கு ஒரு 'பாலுட்
ரின்' மாத்திரை-யிடும் 3 காட்சை
உட்டொண்டால் மனோபாசைக்
குணப்படுத்தும் என்பது இப்போது
எங்களுக்குத் தெரிந்துவிட்டது. மனோ
பாசை வராமல் தடுக்க வாரம் ஒரு மாத்
திரை உட்டொண்டாலேயும்கூட எங்கள்
கதையும் காங்கன் அறியோம்”.

ஒரு காளைக்கு ஒரு 'பாலுடரின்' மாத்திரை விசேஷம் (கூலாத்தித்
குப்பிதா தன்வீரூடம்) 3 காட்சை உட்டொண்டால் காரண
கால மனோபாசை பாரிப்பு அகலும். காரம் ஒரு மாத்திரை விசேஷம்
உட்டொண்டுகதனைப் புதியதாக மனோபாசை தொத்தவதிலிருந்து
தடுக்கச் செய்யும். பின்னிடே ரெலிம் கிரம்பத்தக்காது காலாந
கம் அதம் இவ்வாறுத 'பாலுடரின்'. கெவர்கன், கரோதிகர்கன்,
கர்ப்பிக் கந்திரகன் காலகும் குழு கம்பிக்கையுடன் உட்டொண்ட
காம். ஒரு மாத்திரை விசேஷம் ஒரு அளவு. 'பாலுடரின்' 3 அளவுக்கு
3 காத்திரைகள் அடக்கிய தன்வீரூடம் கெடக்கும்.

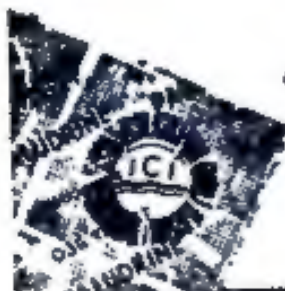
‘பாலுடரின்’

மனோபாசைக்கு அற்புதமான குணவுதமிழ்

குணத்தின் கிள்கள்

இந்தியக் கெயில்கள் இண்டஸ்ட்ரீஸ்
(இந்தியா) லிமிடெட்,

கல்பத்தா பல்பால் கெயில்கள் கெயில்கள்
புதுச்சேரி கால்கூர்.

கட்டிட வேலைகளுக்கெல்லாம்
தீட்டமாக குறிக்க வேண்டியது..

தீ ட த் தி வு ம்
த ர த் தி வு ம்
தே ர் ந் த் து

தென்னிந்தியா முழுவதும் இந்தியா
ஸீமென்ட்ஸ் ஸ்டாக்கிஸ்டுகளுள்ளனர்

இந்தியா ஸீமென்ட்ஸ் லிட்.

தொழிற்சாலை: தாழையூத்து, திருவள்ளூர் ஜில்லா.
#சிஸ்டம் ஆபீஸ்: 11/12 செக்டைல் ஹஸ் ரீச், மதுரை - 1

வயிற்றிலுள்ள புளிப்புக்கு பலியா?

இவ்விதம் தீர்த்துக் கொள்ளவும்...

தீவரத்திலுள்ள புளிப்புக்கு பலியாக இருப்பதால், பிரா ஆகாரம் உலங்குவிடும் என்று காதல்பிரம் கொண்டு உலகப்புகழ்பெற்றவர் அப்படியானால், நிச்சயமாக, நம்மீக் கைகளில் அறும். கிட்டாயம் பயன் நாம் உபயோகி இரக இருக்கிறது. சாப்பிட்டவுடன் ஒரு தேக்காய் அல்லது அல்லுரினாக (பிரா மாத்திரைகள்) என கொந்தாம் ஐலத்துடன் எடுத்துக்கொள்ளவும்.

பிஸ்மாக்வினால் மருத்து உடனே வேலை செய்யத் தொடங்கி வலித்திலுள்ள அகிக புளிப்பை மனப்படுத்தி, பித்தானான குடல் ஓரகளை சந்தப்படுத்தி, சாப்பாடு கொடாமல் பாதுகாக்கிறது. சில நாட்கள் ஒவ்வொரு சாப்பாட்டிற்கு பிஸ்மாக்வினால் மருத்து அளவை திறமையாக திறமை பட்டால், அதன் குணப்படுத்தும் வேலைவை தொடங்கிச் செய்யும்.

“பிஸ்மாக்” என்பது வலிப் பிடுத்து குணப்படுத்தும்.

வலித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் மருத்துவ காரணமாக, வலித்திலுள்ள அதிகப்படியான புளிப்பை குறித்துப் பரிசுத்தமாகச் செய்யிறது. “பிஸ்மாக்” புளிப்பை குறித்துப் பொருள் அதிகப்படியாக வலிப்பை குறைத்தவுடன் எந்தப் பொருள்கள் வேலைவைத் துவக்கித் தான், ஒன்று புளிப்பு வலித்திலுள்ள மேலும் பொருளைத் தடுப்பது. மட்டுமே வலித்தின் உயரேவின் வலிப்பைக் குறைத்துக் குணப்படுத்துவது.

பாத்திரைக
வாகவும் பவுடராகவும்
கிடைக்கும்

இந்தியாவில் தயாரிப்பவர்கள்:

ஜி.பி.எஸ்.என். & கோ. லிட., புதுப்பே-1
பிராஞ்சஸ், கல்கத்தா - மதராஸ் - டுகுரி

மதராஸ் கைத்தறி நெசவாளர்
மாகாண கூட்டுறவு சங்கம் லிமிடெட்

படுக்கையின் தும் எழுந்தும், திரும்பவும் படுப்பதுமாகவே இரண்டு மாதங்கள் வாழ்வு மிகுந்த தொல்லையாகி விருந்தது. ஒரு முறையில் வாதத்தின் தாக்குதலை முறியடிக்குமென்று இன்னொரு முறையும் தாக்கப்பட்டுப் படுக்கையில் ஓடத்தப்பட்டான், வலியோடுகூட. கால விரயத்தின் பயனாகத் தொழிற்சாலையினின்றும் ஓடைத்த ஊதியம் குடும்பத்தின் ஊன். உடைக்கும் போதாததால் ஏற்பட்ட கவலையும் சேர்ந்து கொண்டது. இதனால் மிகுந்த மனத்தளர்ச்சி வற்றுப் பின்னர் சில நாட்களுக்குக் கிருஷ்ண உட்கொண்டான் ...

சில வாதத்தால் அடிக்கடி ஏற்படும் குத்து வலி, உடைக்கக் குதலிவந்ததை ஐரோபியாக நினைத்தும் வழி, அவத

ரின் மூலகரணத்தாக "கிருஷ்ண" மூலகருவதுதான்.

முத்திரத்திலுள்ள அறிவிப்பு அமெரிக்கன் கிருஷ்ண இயற்கையாகவே முத்திரக் காய்களின் மூலம் வெளித் தன்முகிதது. பின்னர் கிருஷ்ணிலுள்ள ஆறு வித இயற்கை உப்புக்கள் மேலும் வேலை செய்து முத்திரக் காய்கள், குடக்கள், கரங்கள் இவற்றை தன் கு இயங்குமாறு துண்டுவித்தன. சீக்கிரமே ஒரு புத்துணர்ச்சியைப் பெறுகிறீர்கள். ஆனந்தரமான ஆரோக்யம் மறுபடியும் உங்களுக்குக் கிடைக்கிறது. உங்களுக்கு கெயிந்துகவிட்டதும் கடைக்காரர்களிடமும் கிடைக்கும். கிருஷ்ணின் விலை ரூ. 1-16-0 இவ்வே கிருஷ்ண வங்கலுக்கள்.

"கிருஷ்ண" உத்தேசம் நல்லது. கெ., லீட். (மாஞ்செஸ்டர், இங்கிலாந்து) அவர்கள் தயாரிப்பு மட்டும். விசியோகன்ட்ரன்: கர் அன்டு எம் பெலி, லீட். பல் பரம், கங்கத்தர், மதரான்.

நீங்களும் அந்த கிருஷ்ண உணர்ச்சியைப் பெறலாம்

நீரிழிவு

ஏழு நாட்களில்
குணமாகும்!

எவ்வளவு காட்பட்டதாகிலும், மிகக் கடுமையாக இருப்பினும் நனை ரணாயன முறைத் தயாரிப்பான வினல் சரீம் வியாதியை முற்றிலும் குணமாக்கி விடும். அடங்காத பசி, மரண தாகம், அடிக்கடி கிறுகீர் பிரிதல், சொரி கிறங்கு ஆகிய இவைகளே இவ் வியாதியின் முக்கிய அறிகுறிகள். இதை கவனிப்பீன்றி விட்டு விட்டால் கட்டி, பிளவை, கண் கோளாறு முதலிய உபத்திரவங்களில் முடியும். வினல் சரீம் ஆயிரக் கணக்கானவர்களை மரிப்பினைன்றும் பிழைக்க உதவியுள்ளது. உபயோகித்த மறு தினமே கிரிஜுள்ள சர்க்கரைச் சத்தைக் குறைத்து இதமளிக்கும். இரண்டு மூன்று தினங்களில் பாதி குணமடைந்ததாக கீவ்களே உணர்வீர்கள். ஆகார கிபத்தனை இடையாது. இவ்வசமரன் விபரங்கள் அடங்கிய காட்டிலாற்றிற் கு எழுதவும்.

50 மாத்திரைகள் கொண்ட
பாட்டில் ரூ. 6 - 12 - 0

(தயாத் செலவு இல்லாமல்)

வினல் ரிஸர்ச் லாபரடரி (K.L.)

தயால் பெட்டி நெ. 587, கல்கத்தா

அதி அற்புத ரகங்கள்!

முகம் பெற்ற கலிக் பாட்டில்களில் தயாரானது ஒவ்வொன்றும் 5 வருடி உத்திரவாத முக்கவை

6 ஜுவக் கரோம் 30/- ரோக்குகோம் 33/-
7 .. கரோம் 35/- உயர் நாம் 38/-
15 .. கரோம் 44/- ரோக்குகோம் 48/-

6 ஜுவக் கரோம் 28/- ரோக்குகோம் 33/-
7 .. கரோம் 33/- உயர் நாம் 35/-
15 .. கரோம் 42/- ரோக்குகோம் 45/-

முகம் 6 ஜுவக் 18/- உயர் நாம் 21/-
ரோயத்துடன் 21/- ரோம். ரோக்கு 23/-
கம்பென்கள் உயர்ந்த 16 மென்கள் 27/-

6 ஜுவக் கரோம் 28/- ரோக்குகோம் 32/-
7 .. கரோம் 32/- ரோக்குகோம் 36/-
15 .. கரோம் 48/- ரோக்குகோம் 52/-

6 ஜுவக் கரோம் 22/- உயர் நாம் 26/-
5 .. ரோக்குகோம் 30/- உயர் நாம் 33/-
15 .. கரோம் 45/- ரோக்குகோம் 55/-
கடம் ரீம் 28/- உயர் நாம் 25/-
ஸ்க்லெட் ஸ்டீல் 12/- உயர் நாம் 15/-

தயாத் செலவு பிரத்தியேகம். இரண்டு வருடங்கள் ஆட்டிக்கு தயாத் செலவு இலும்

PIONEER WATCH CO.
POST BOX No. 11438 CALCUTTA

13-1-51 முதல் வெற்றிகரமான இரண்டாவது வாரம் !

சென்னை சாகர் டாக்கீஸில்

இவ்வருத்திய மாத்நாள் சித்தியேனம் பராவும் புகழ்ப்படும்

“ராஜ்-ராணி”

கனம் ராணி சங்கர் கக்லா அவர்களால்

மிகவும் உயர்ந்த படபென போற்றப்பட்டு பாராட்டப் பட்டது.

விமலம் பக்கிளில் சங்கத ஸாழ்க்கை
சித்திரத்தை நன்கு வெளிப்படுத்துவது

*

நடிகர்கள் :

மீனா - ரெஜ்மாண்
ரோஹன் - சனிகலா

மற்றும் பலர்

*

பாடல்கள் : சந்தேம் :
மாதோக் ஹன்ஸ்ராஜ் பீல்

*

மேற்கண்ட இடங்களிலும்
ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது

வெரைட்டி. நறால்-கோயமுத்துர்

ஜயா - பாலமுனைத்திரபுரம்
சிஞ்ஞா - தஞ்சாவூர்

G. F. D. வெளியீடு

விவரங்களுக்கு

ஜேனரல் ரிஸிம் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டிங் கம்பெனி
காத்தி நகர் - - - - - பெங்களூர் ஸ்டிடி.

பிரதானம் : விஜயலட்சுமி, பெங்களூர், திருச்சி, சிஞ்ஞா, சென்னை, மதுரை, மதுரை

பொருள் அடக்கம்

தமிழ்த்திரு நாடு தங்கை — பெற்ற
நாவென்று குன்றிடடி பாப்பா

—பாப்பா

பகுதி 19
பகுதி 24

1951 ஜனவரி 14

தமிழ்
தமிழ்

வெளியேற்று விழா வேண்டாம்!	...	11
சர்வ பங்கம்!	சர்வத்திர்	12
'கக்கி' குடியரசு மணி	...	14
சத்திர குடியரசு	...	15
பொன்னியின் செல்வன்	கக்கி	18
ஆரோகிய ரகசியம்	வி. என். குமாரசாமி	29
இலங்கைக் கடிதம்	சுருதி	31
ஆற்றம் கரைவியை...	சா. வி.	34
கம்பர் தரும் காட்சி	டி. கே. சி.	38
தடிசுக்குக் கடிதம்	மனா சக்கரவர்த்தி	40
சுருத்திர சுந்தரி (பாப்பா மணி)	மோகன்	41
தடிசு சாடு	பி. என். மணி	44
படித்த மருமகன்	சுருதி	46
காழ்வில் ஒளி	என். டி. பூதீசுவரன்	50
வட்ட மெழை	...	54
புனைக்கு	வி. சா. காரகரஜன்	57

'கக்கி'யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப்பெயர்களே!
சம்பவங்களும் கற்பனையே;

புது வருஷ மோஸ்தர்கள்!

விவரீயேற்று விழா வேண்டாம்!

கி. பி. 1954-ஆம் ஆண்டு இம்மாதம் 7-ஆம் திகதி மாணா காவிரன் கமிட்டி கூடியது. மக்களிடம் பரிகாரம் இரண்டு முக்கிய விஷயங்களைப் பற்றி முக்கிய தீர்மானங்களை தீர்மானித்தது. ஒன்று, உணவுத் தட்டுப்பாடு; இரண்டாவது தூக் பற்றாக்குறை.

தீவிர தாக்குதல்களுக்குப் பிறகு சென்னை சர்க்கார் ஒரு தகவல் தீர்மானம் செய்தார்கள். அதாவது பிராம சேஷியையும் பற்றாக்குறை நிலைகளில் தானியக் கொள்முதலையும் ஏடுத்து விடுவது என்று தீர்மானம். இந்தக் காரியங்கள் எவ்வளவு அவசியமானவை என்பதை "உட்குப்பாட்டை வெறுப்பதேன்?" என்ற தனியங்கத்தில் விளக்கியிருந்தோம்.

பிராம சேஷியையும் கொள்முதலையும் ஏடுத்த உடனே, விவசாயிகள் ஏதாவது இயற்கை, இதைக் காரணமாகக் காட்டி அதிகார வர்க்க வேதனம் மறுபடியும் முருங்கை மரத்தின் மேல் ஏறிக் கொள்ளப் பார்க்கும். அதற்கு இடந்தரக் கூடாது. பீதியடைவதும் கூடாது.

விவசாயிகள் ஆரம்பத்தில் விவசாயம் ஏதும் சிறு காலத்துக் கொள்ளும் சரி மட்டத்துக்கு வந்து விடும். அதுவரையில் நிலைமையைச் சமாளிப்பது சர்க்கார் கடமை. பொது மக்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

நியாய விலைத் தானியக் கடைகளைச் சர்க்கார் தராமலாக ஏற்படுத்த வேண்டும். விவசாயிகள் அதிக வாய்ப்பைப் பாதிக்கப் பேராணப்படாமல் நியாய விலைக்குத் தானியங்களை விநியோகிக்கும்.

இவ்வளவுடன், பட்டணங்களில் வசிப்போருக்கு சேஷம் தானியம் கொடுத்துச் சமாளிப்பதற்கு வேண்டிய அளவு இந்திய சர்க்கார் தானியங்களை இறக்குமதி செய்து அனுப்ப வேண்டும்.

இந்த விஷயங்களைப் பற்றித் தமிழ் மாணா காவிரன் கமிட்டி தகவல் முறைகள் தீர்மானம் தீர்மானித்திருக்கிறது. தீர்மானத்தை அனுசரித்துத் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துப் பேராணம் செய்யவது அவசியம்.

உணவுப் பஞ்சம் ஏற்படும் போல் நோன்றும் இடங்களில் நியாய விலைக் கடைகள் ஏற்படுத்தும்படி சர்க்காரை வற்புறுத்த வேண்டும்.

பிராமங்களில் விவசாயம் தானியங்கள் பிராமங்களிலேயே நியாய விலைக்கு விற்றும்படி தீவிர பேராணம் செய்ய வேண்டும்.

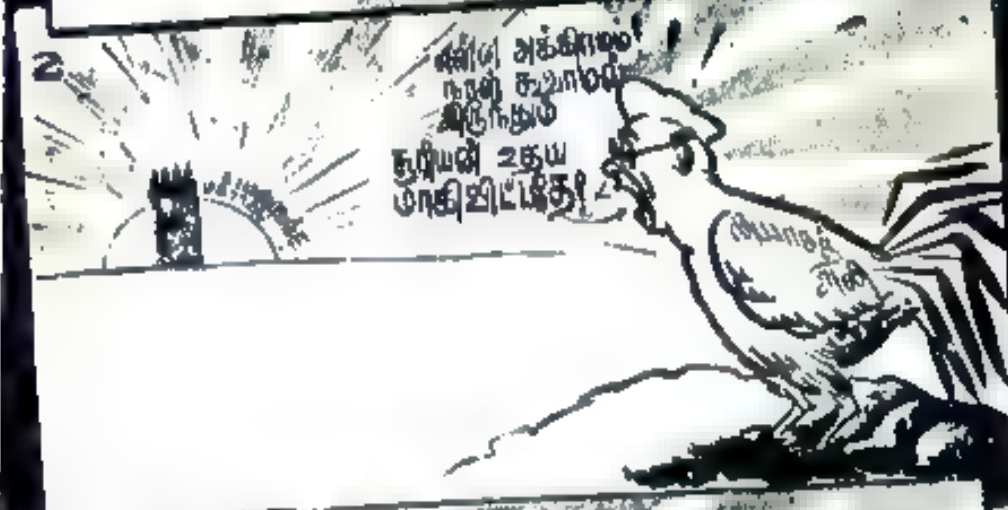
பஞ்சப் பேரேஷன்களில் பஞ்ச நியாய வேலை தொடங்கும்படி சர்க்காரை வற்புறுத்த வேண்டும்.

இத்தனை நாளும் இந்த மாணாத்தினுள்ள காவிரன்வாழ்களில் பெரும் பாரோர் காவிரன் காவிரன்வாழ்களில் கைப்பற்றும் முயற்சியிலேயே ஈடுபட்டிருந்தார்களே தவிர, பொதுஜனங்களுடன் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டு பொதுஜன தகவல்கள் குறைந்த திட்டங்களில் ஈடுபடவில்லை.

இனிமேலாவது அத்தகைய திட்டங்களில் ஈடுபட வேண்டும். கைத்தறிவார்களுக்கு வேண்டிய தூக் தரவேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றி மாணா கமிட்டி செயற்குக்கும் தீர்மானம் பாராட்டத் தக்கது. ஆனால் தீர்மானம் மட்டுமே போதாது. அதற்காக இடை விடாமல் வேலை செய்ய வேண்டும். தறிவார்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்தும் பாகங்கள் காவிரன் கமிட்டிகள் கொண்டு செய்ய வேண்டும்.

மாணா கமிட்டி கூட்டத்தில் இன்னும் இரு விஷயங்கள் ஆலோசனைக்கு வந்தன. சிறு அங்கத்தினர்கள் பொருட்காட்சிக் கடைகளைப் பற்றிக் கேள்விகள் கேட்டிருந்தார்கள். இந்தக் கேள்விகள் எதிரிக் கட்டுக்கோரங்களும்

கர்வ பங்கம்!

புற நாட்டினரைத் தவிர்த்து நெய்தல் கொண்டுள்ள பாடுதொடர் பிழைப் பிழைத்
அவ்வாறு உடையவர்க ளுடையத் தடக்கும் காமம்மேல் மாரதட்டுக்குப் போய்விடுவது.

ஞர் சாதகமான சந்தேக விபரீதங்களை உண்டாக்கக் கூடியவைவே. எனவே தலைவர் ஸ்ரீ காமராஜ் அவர்களே ஒரு விசாரணைக் கூட்டி ஏற்படுத்த முன்வந்ததைப் பாராட்டுகிறோம். கூட்டியுபர் விசாரித்துப் புகார்கள் குன்றியிருக்க வேண்டுமென்றே சொல்லப்பட்டாக. காவிரித் தீரோதிகள் வேலி செய்து வெக்கலி கொட்ட இடம்கனாமற் போகும்.

அடுத்தபடியாக காவிரித் தேர்தல் கிரிபுனம் புதிதாக நிலமளம் ஒன்றும் பிரச்சினை வந்தது.

இது மிகவும் முக்கியமான விஷயம்.

எனினும், சென்ற முறை தமிழ் நாட்டில் நடந்த காவிரித் தேர்தல்களில் பல ஊழல்கள் நடந்திருப்பதாகப் புகார்கள் ஏற்பட்டன. அவற்றைக் கேட்டுச் சித்தமிக்க. காவிரித் தீர்ப்பு மதிப்பைவே அமை குறைத்துவிட்டன.

கிரிபுனம் கள் எனப்படுகிற புகர் விசாரணைக் கணபகம் மெ இடங்களில் நீர்ப்பு அளித்து நிலாவத்தை நிலைநாட்டி விடுகின்றன. அத் நீர்ப்புகளின் மூலம், ஊழல்கள் நடந்திருப்பது உண்மை யென்றும் ஏற்பட்டு வருகின்றன.

இத் தீர்ப்பில் கிரிபுனம் மீது மாற்றி அமைத்தால், நிலாவம் செய்கக் கூடியவர்களை ஒதுக்கி விட்டுக் கட்டிச் சாப்பிடுவதற்காக நிலைத்து விட்டதாகவே புகர் சொல்ல இடம் ஏற்படும்.

இதைச் சிலர் எடுத்துக் காட்டினார்கள். மாகாணக் கூட்டியில் முதுக் கூட்டத்திலேயே புதிய கிரிபுனம் நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்றும், இந்த இரண்டாவது கூட்டத்தில் முன்னிலிப்பு இம்மாதம் புதுகிரிபுனம் நிலமளம் செய்வது முறைத் தவறு என்றும் சொன்னார்கள்.

இதையும் தலைவர் ஸ்ரீ காமராஜ் ஒப்புக்கொண்டார்.

பாசபட்சமற்ற உத்தம புதுகாரை மாஜி தீர்ப்பி ஸ்ரீ வி. பாக்யமய்யன் காரைத் தலைவராகக் கொண்ட மாகாண கிரிபுனம் இப்போது இருந்து வருகிறது. இவரையே நீடித்த வரக் செய்வதுதான் தம்மாலும் மாற்றுவது, ஊழலுக்கு வக்காங்கு வாக்ருவதாக முடியும்.

இப்படியெல்லாம் தன்னை முறைதலில் முடியுடன் ஆன பிறகு மாகாணக் காவிரித் கூட்டியில் தலைவர் ஸ்ரீ காமராஜ் பேசிய முடியுதரப் பேச்சு அநாவசியமான கோயம் திறந்தது காணப்படுகிறது. "தலைவர்"யின் பின் வருமாறு ஆப் பேச்சின் ஒரு பகுதி வெளியாகி விடுகிறது:—

"எனக்கு உதர்ப்பை வரவம் பேச்சு ஒழிவெனது ஒன்றும் பேச்சு. தான் தலைவராக இருக்கும் போது, உதர்ப்பை வரவத்தரப் பாதிக்கும் மனையில் வர நடந்ததும் அவர்கள் மீது என் தடவடிக்கை எடுப்பேன். காவிரித் தீர்ப்பும் அவர்களை வெளியேற்றுவேன்.

என் மீது தடுக்கைவிக்கவேண்டாம் எனக்கு சிறைக் கூடுவதற்கு வரவப்படுவதாக பூச்சுக் கூட்டுகிறார்கள். இந்தத் தான் வரவத்தரவம்; இது மாஜி முதி அவர்கள் செய்து வரவக் கிடுகியா? அவர்களை சார்ச்சிடுதேன். என் மீது தடுக்கைவிக்க வந்து உதிவிட்டால் எனக்கு சேர்வ சேர்வையாகப் போய் விடும். தலைவர்ப் பதவிச்சிடுந்து வெளியேறிப் போனார் அப்பதவிக்கு வருவதற்கும், இதற்கும் உதர்ப்பை மனையில்வரவம் நடப்பேனே ஒழிவ், வேடிக்கை வரவப்படுதே, சந்தர்ப்பம் மிகுந்ததால் மனவா வாரிப் போடவே மாட்டேன். இப்படியப்பட்ட சந்தர்ப்பம் வரவத்தின் உண்மை நிலைவ அந்தத் தீர்ப் ஏமாறும் வரவத்தையாக இருக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதன் வரவ சம்பந்தப்பலாத விஷயம் வந்தபோது அதுபற்றி கூபு வேட்டுக்கு விட்டால் எனக்கு தீர்வம் பெறும் வெளியேட்டி மிகுந்தும் வரவது எனக்குத் தெரியும். வர மனவரவமாக உதர்ப்பைத்தரவகிவப்படுத்தும் மனையில் நடக்கிறார்கள் வரவதும் எனக்குத் தெரியும். அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப் பிரேரணையை இந்து வெளியூராக இருத் தோ. ஆனால், ஸ்ரீ சி. சாமரவி செட்டியார் அவர்ப்பல வேண்டி மனத்தரவ இந்து விட்டேன். மனத்தீ தன்மையை வரவம் கேர் நடக்கிறார்கள் என்று சார்ச்சிடுகிறப்படுதேன்."

சந்தர்ப்பம் இவ்வளவு கோபவாயம் வரவதுதான் தெரியவிக்க. மாகாணக் கூட்டியத் தலைவர் தேர்தல் முடிந்த வுடனேயும் ஸ்ரீ காமராஜ் இவ்வாறுதான் பதட்டமாகவும் தன்மை எதிர்ந்தவர்கள் மனது புரப்படுகிறபடியும் பேசினார். அதன் பயனாகவே, மாகாணக் கூட்டியில், பேரூட்டகாட்சி சம்பந்தமான வெளியிகள் எழுந்தன என்று கூவிக்கொள்க. "வரவடியும் எந்தச் சர்க்காவது சொல்லி இவர் தன்மை வெளியேற்றி விடப் போகிறது. அதற்குள் தம்மால் முடிந்ததைச் செய்துவிட்டுப் போகோம்!" என்று கேர் திரைக்கட்கும்களா?

"வெளியேற்றுவோம்" "ஒழித்து விடுவோம்" எந்தெல்லாம் பொறுப்பு வரவந்த மாகாணக் கூட்டியத் தலைவர் பேசுவது உத்தமம். "இந்து முக்கிய

மாண்புமிகு காவிரி கட்டுப்பாட்டையாகும்" என்று ஸ்ரீ காமராஜ் அந்த போர்டின் சேர்மனிக்குக் கிரூப் கட்டுப்பாடு முக்கியத்தான். ஆனால் கட்டுப்பாட்டை எப்படி ஏற்படுத்துவது? ஒற்றைப், சீர்தரமான என்னும் அந்தரங்கவிட்பேசி கட்டுப்பாட்டை அமைக்க வேண்டும். பயமுறுத்திக் கட்டுப்பாட்டை திகை திறத்த முடியாது.

இந்த வகுப்பு முடிவில் மகத்தான பொதுத் தேர்தல் வரப் போகிறது. கோடிக்கணக்கானவர்கள் வேட்டுக் கொடுத்தாக வேண்டும். காவிரிணை எதிர்க்கும் பலமுடைய வேறு கட்சிகள் இப்போது இங்கு என்பது உண்மை தான். ஆனால் எதிர்ப்பே இராது என்று திகைப்பது பெரும்பிரகாரம். ஆல் காவிரி, அந்தந்தத் தொகுதியில், சாதியின் பெயராலும் வேறு பணவித் வெந் திகைக் கிளப்பியும் எதிர்ப்பு அபேட்சகர்கள் திச்சயமாக திற்பார்கள். மாண்பு முழுவிதமுள்ள காவிரி வாதிகள் ஒரே முகமாக, ஒரே குரலில், பேசிப் பிரசாரம் செய்தால்தான், சென்ற தேர்தலில் ஏற்பட்டது போன்ற மகத்தான வெற்றி காவிரிணைக்கு ஏற்படும். காவிரி வாதிகள் பிணவுப்பட்டு திங்குல் பல ஸ்தானங்கள் பதி போவது திச்சயம்.

காவிரி அபேட்சகர்களுக்கு எதிராகக் காவிரி வாதிகள், "துய காவிரிணைவர்கள்" அந்தது "காவிரி காவிரிணைவர்கள்" என்று சேர் மிக் கொண்டு திங்குல், அதிகார காவிரி அபேட்சகர்கள் பெரும்பாலும் தேர்வல் அடைவார்கள்.

சரீபத்தில் திருவாய்க்கால் நடந்த உப தேர்தல்களில் அதிகார காவிரி அபேட்சகர்கள் பெரும்பாலும் அமைதிமானமான படுதேர்தல் அடைத் திருக்கிறார்கள்.

ஆகையால் "வேனிபேற்றுமேன்" "ஒழித்துக் கட்டுவேன்" என் தேர்வல் தானது 1951-ம் ஆண்டில் காவிரி திச்சயிகள் யாகுமே பேசக் கூடாது. சீர்தர காவிரிணைவாதிகள் வேனிபேற்றும் விழா நடத்தவேண்டாம்.

வேற்றுமைகளை வேனிபேற்றி, பேதங்களை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும்.

எழும்புநாடு போக்கி, புகார்களுக்கு இடமில்லாமல் செய்ய வேண்டும்.

அதிருப்பி கொண்டவர்களையும் நல்ல முறையில் சமரசப்படுத்திக் காவிரி ஸ்தாபனத்தை மும்மடங்கு பணம் உள்ளதாகச் செய்ய வேண்டும்.

'வேனிபேற்றும் முறை'யினால் பணம் ஏற்படாது என்பது திச்சயம். திருச்சியின் உதாரணம், கண் மூன்றால் திருக்கிறது. திருச்சி திச்சயில், அதிகாரவர்க்கக் காவிரிணைக்குப் பிடிக்காதவர்களை வேர்வால் சில வருஷங் களுக்கு முன்னால் வேனிபேற்றினார்கள். அதன் விளைவு என்ன? திச்சய போர்டு தேர்தலில், வேனிபேற்றப்பட்ட காவிரி வாதிகளே வெற்றி பெற்றார்கள்; காவிரி ஸ்தாபனத்துக்கு உள்ளே இருந்தவர்கள் படுதேர்தல் வடைத்தார்கள். இந்த உதாரணம் குரபகம் திருக்க வேண்டும்.

‘கல்கி’ குடியரசு மலர்

நீதது ஜனவரி மாதம் 26-ந்தேதி பாரதக் குடியரசுத் திருவரவில் "கல்கி" குடியரசு மலர் வெளிப்பாடி 1ம் பையர்களை ஆனந்த பரவரமக்கும் என்பதைத் தெரி வித்துக் கொள்கிறோம்.

பத்திரிகைகள் அச்சிடப்படும் "கிழிஸ் பிரிண்ட்" காலத்திக்கு இப்போது பிடிக்கிறாக்கி ஏற்பட்டு, விடை இரண்டு மடங்கு ஆகியிருக்கிறது. இதை முன் லிட்டி திச்சய பத்திரிகைகள் எல்லாம் பக்கங்களையும் குறைத்து விடுவதையும் அதிகப்படுத்தி யிருக்கின்றன.

என்றும், திபாவளி மலரைப் பற்றி எழுதும் பொது கையர்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை எண்ணியும், சென்ற ஆண்டு "கல்கி" குடியரசு மலரை தோரிகள் எவ்வளவு திச்சயத்துடன் யாதேற்று மகிழ்ந்தார்கள் என்பதை எண்ணியும், இவ் வருஷமும் குடியரசு மலர் வெளியிடத் துவங்கித்தாம். ஏறக் குறைய அதே பக்கங் களுடன் அதே ஒரு ரூபாய் விலங்கும் அளிக்கத் திச்சயத்திருக்கிறோம். மலரில் விசேஷ அம்சங்கள் சென்ற ஆண்டு மலரைக் காட்டிலும் ஒரு மட மலராகவே இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

தோரிகள் தப்பாக்குவெண்டிய பிரதிகளுக்குப் பக்கத்திலுள்ள "கல்கி" எழுதும் படிப் பதிவு செய்து கொளவது நியம். அல்லது தபால் கொடி போத்து "1-6-11" 'கல்கி' வரியாவலத்துக்கு பிச்சய அனுப்பியும் பதிவு செய்து கொள்ளலாம்.

சீக்குரு கைங்கரியம்

திருமேதூர் ஊட்டக் கலாநிதி பிரமுகர் அவர்கள் கருவாய் பட்டினத்திலும் கிணத்திலும் கைக்கப்பட்டுக் கிடக்கும் பிரதித்தமையான கண்ணாடிகளைத் தூக்கி இரட்டித்தது. அக் கண்ணாடிகளில் ஒரு பிரமுகர் இடம் பெறவேண்டுமாயின், ஒரு முக்கியமான சிபாரிசைப் கேட்கத்தக்க வேண்டும். அதாவது, அவர் இறந்து போக வேண்டும். இறந்து போனால் மட்டும் போதாது; இறந்து ஐம்பது வருஷம் ஆக வேண்டும். இறந்து ஐம்பது வருஷம் ஆகியதில் ஒருவரை உடம்பம் பிரமுகர் என்று நம்புகிறோமென்று அவரை மறந்து விடாமல் கொல்லித்து வருவானால், அந்தவருடைய மரண உடைய பட்டம் அவருக்கு கிணத்திலிருந்து மேதூர் ஊட்டாட்சிக்கு எங்கேயும் கையாடப்படாது.

உயர் வாரியம் காலத்தில் பற்பல காரணங்
களினால் மிகக் குறைந்திருப்பினும், இந்
வினாப்படி பத்திரிகை அபிமானிகள் செயலும்
ஆர்ப்பாட்டமும் பத்திரிகைகளின் பிரச்சாரமும்
மற்றும் பல செயற்கைக் காரணங்களும் ஒரு
வகையில் பரமுகப் பத்திரிகை பத்திரிகை உயர்நீதி
விடலாம். ஆனால் அந்த உயர்வு அல்ல காலமான
பிரதமம் சித்திரிக்குவிதர, காலமாகி நம்புத
வருவதற்குப் பிரதமம் காலமாகி மிகக் கிளைய
சென்ற பரமுகத்திற்கு காலமாகி ஒரு கால
சென்ற பரமுகத்திற்கு.

[illegible]

பாற்றில் ஓர் திரைப் போட்டி
ஆரத்தி உதவல் அமேசு
வாக வடகல் போற்றி.

[illegible]

பு. தி. பக. சாஸ்திரிக் கிஷ்ப
பாம்புபாறையில் வந்து புறம்
பக்திபுரம் கரோதாபாசாசிரி

செய்தும் சீர்தன் இன்றாகவும் இருக்கிறார்கள். அந்த பத்திரிகையாளரும் இந்த தலைத்தரத்தின்மேல் பூமதி பெயர்வு ஏதாவதொரு அம்சம் விளக்குவார்கள் என்றும், அது மிகவும் சரியாக இருக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த செய்தியைப்பற்றி அப்போது எந்த சீர்தன் செய்தியும் இல்லை. “எம்மி” இதழ்களில் வெளியாகியிருந்ததைப் பற்றிப் பத்திரிகையாளர்கள் அந்த அம்சம் எந்தவிதமான ஏதாவதொரு பத்திரிகையாளரும் விவரம் சொல்லவில்லை. இதுமேலாவதில் பூமதி பத்திரிகையாளர்கள் செய்தும் செய்து வரும் செய்தியைப் பற்றிப் பத்திரிகையாளர்கள் அந்த அம்சம் செய்தியை ஏதாவதொரு அம்சமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். —பத்திரிகையாளர்கள் சொல்லும்போது, —இந்த இதழ் அம்சத்தில் சொல்லும் செய்தியைப் பற்றி.

இந்தப் பதவிப்பதிக இக்கூறுத ஈரிதா
பாது, — சந்திர பதிக, — சேய்முகத்தும்
சேய்முகத்தும் திராச சாது தவ்வரிசைதா
சேய்முகத்த சேய்முகத்த வித்யாபதிதா

[illegible][illegible]

யினை கண்டான்; இரண்டும்
தப்பி: 'தெரியேனா? எந்த
தந்தை எங்கள் முகத்தில்தான்
தெளிந்தோ? எந்தெந்தவர்
பாடினார்கள். அந்தவன் சிலை
விரிந்தவனாகும்' என்று.

மேத்த முடிவின் மேற்படி
தேவதாத்தையின் பொருத்த
எனும் சாத்தியம் எப்படிப்
பாடினார் என்று கேட்டுக்கொள்
லாம், "தேவியின் சாத்தியம்"
என்றதன் பதில் சொல்ல
கேள்விப்பதற்கு.

இதிலிருந்து, ஸ்ரீ திரைப்படத்தின் சித்திரப்போக்கு வழியாகப் பாத குரு அழகான பாம்புகள் வீசுவதை நான்—நான்—மெய்யுடையவர்கள் நினைப்படுத்தி அதன் பாத மூலம் கொடுத்து அவர்

These data presented

பத எங்கள் அன்பு அன்புமிகு
என்பத தெரிந்ததாயிற்று !

[illegible]

பிரதீபிப் பிரபோஜ்யத்தாகத் தருதலாகி கோக் தப் பணத்தாகப் போட்டுத் தன அஷ்டப் பட்டுத் செய்திருக்கிறது. மகா விதவையுடைய கோமேகி சாஸ்திரம் கையத்திரமாய்த், புகழ் பெற்ற விதா தாய்மகன் ஆதிபாசனமாய் இரு விஷய பாலத்தின் பழமிக் உதவத் தோத்த விதவையத் தோகி இப்பிதீயம் ஆகிலார் தன சாஸ்திரம் இப்பிதீயம் பயன்படுத்திப் பிடுக்கிறது.

தேவாரத்தினை எழுதினவர்களை மறைத்து மறைத்து தேவார எழுத்தையெழுதும் கைப்பெயர்ந்தவர்களைப்பற்றித் தனது மனம் பரிசுத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லித் தருகிறார். இவர்களைப் பற்றித் தனது மனம் பரிசுத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லித் தருகிறார்.

[illegible]

இந்தமைய செய்திகளும் தங்களுக்கும் செல்
தன் ஆரிபர் தங்களுடைய அபிவிருத்தி
அவர்களைச் சந்தி தங்களுக்கும் அபிவிருத்தி
அவர்களைச் சந்தி தங்களுக்கும் அபிவிருத்தி

பொங்கல் வாழ்த்து!

பொங்கும் மங்களம்

எங்கும் தங்குக!

அன்பர்களுக்கு

எங்களது

வணக்கம்!

000

புரொப்பைட்டர்:

K. நாராயணசாமி

தஞ்சாவூர்

“கல்கி”

குடியரசு மலர்

தாளது 1951-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 28-ம் தேதி “கல்கி” குடியரசு மலர் சிறப் பாக வெளிவருகிறது. “கல்கி” யின் வார இதழ் அளவி னேவே சுமார் 200 பக்கங்கள் கொண்டதாய் பற வானத் திதிராங்களுடன் விளங்கும். ஆதிசூட்சுமம், அரசியல் தகவல்களும் ஆசிரியர்களும் எழுதிய கதைகள், கட்டுரைக ளுடன் பொலிவுறும்.

இது “கல்கி” வார இரண்டன் சேர்த்ததல்ல. தனி வெளிவிடு

விலை ரூ. 1-0-0

000

தாய் செலவு:

இத்தியா, தூய்மை அனா சி. இரா வெளிநாடுகள் அனா சி.

பேரிலை சித்தித் தாய்க்கு அனுப்பப்படும்

000

உய்க்கப் பித்திறக்க “கல்கி” ஜென்டுலேட் உடனே பதிவு செய்து சேர்க்கப்படும்

000

மாசேனார்

கல்கி காரியாலயம்

கீழ்ப்புக்கம் : சென்னை

யொவ்வியின்

இருபத்திநாலாம் அத்தியாயம்

காக்கையும் குயிலும்

இராமன்மாம் கட்டையைப் போல் கிடந்து
தூங்கி விட்டுக் காலைில் குயியன் உதித்த பிறகு
வந்தியத் தேவன் துவிசெழுந்தான். விழித்துக்
கொண்ட பிறகும் எழுந்திருக்க மனம் வராமல்
படுத்திருந்தான். மெல்க்காற்று வீசுதென்று வீச,

மரஞ்சொடியின் கிளைகளும் இலை
களும் ஒன்றுதொன்று உருபந்து
"கொ" வன்ற சத்தத்தை உண்
டாக்கிக் கொண்டிருந்தன. அந்த
கருநிக் கிளைக்க, ஒரு இலை
பிங்கியின் இனிய குரல் கந்தர
மூர்த்தி வொயிகளின் தேவாசப்
பாடகைப் பண்ணுடன் பாடியது:

"பொக்கலுர் பெனியனை புதித
தோலை அகரக்கவர்த்து

மிக்ஞர் செஞ்சைப் பென் மிகி
கொங்கை அனந்தவனை!"

இதரக்கேட்ட வந்தியத் தேவன்
உண்டை விழித்துப் பார்த்தான்.
அதைக் கெதிரே பூந்தோட்டத்
தில் கொங்கை மரங்கள் சாஞ்
சரபாகப் போன் ஈவர்களைத்
தொங்க விட்டுக் கொண்டு காட்டி
உனத்தன. மேற்கன் அழகன் ஒரு
கையல் குடிகையும் இவ்வேரு
மையில் அகலும் ஈவந் துக்
கொண்டு, காய்நுய் பாடித்
கொண்ட, கொன்றை பவர்களைப்
பறித்துக் கொண்டிருந்தான். அதி
காலமலே எழுந்து ஈவனார்
செத்து திரிந்து புனைந்திருந்த
மேற்கன் அழகன் செபகற்றையே
மணக்கண்டகைப் போல் தோன்றி
நான். இவ்விடி இன்னவாறாகவும்
அழகாகவும் பாடும் பிங்கியின்
குடிகைக் கேட்க அன்னுடைய
அங்கை கொடுத்து மெக்கவில்
கொ என்ற எண்ணுத்தடன்
கந்திரத்தெய்வ எழுந்தான். அழ
கனைப் போல் தாதுப் பூந்தோட்
டம் உணர்த்திக் கிவ அகங்கரீவம்

செல்வன் கஸ்கீ

செய்து கொண்டு ஏன் ஆனந்தமாய்க் காலங் கழிக்கக் கூடாது? எதற்காகக் கையில் வாளும் வேலும் ஏந்திக் கொண்டு ஊர் ஊராக அடியே யெண்டு? எந்த வேலும் பிறரைக் கொல்லவதற்கும் பிறரால் கொல்லப் படுவதற்கும் ஆயத்தமாக ஏன் திரிய வேண்டும்?—இத்தனைய எண்ணங்கள் அவன் மனதில் உதித்தன. ஆனால் சிறிது வேரத்தில் மனம் மாறியது. சேந்தன் அழகனைப் போல் உலகில் எல்லாருமே சில பந்தர்களாக யிருந்து விடுவார்களா? இருடர்களும் கொன்றாக் காரர்களும் வஞ்சகர்களும் எளியவர்களைத் துன்புறுத்துவதில் களிப்பவடிறவர்களும் இருக்கத்தான் இருப்பார்கள். இவர்களை பெல்லாம் அடக்கி நியாயத்தையும் தர்மத்தையும் நிலைநாட்ட அரசாங்கம் வேண்டும். அரசாங்கம் நடத்த அரசார்களும் அமைச்சர்களும் வேண்டும். இவர்களுக்கு ஆபத்து வராமல் பாதுகாக்க வேளாக் காரப் படைகளும் வேண்டும். தன்னைப் போல் அரசார்களுக்கு ஒதுக்கொண்டு போகவும் ஆட்கள் வேண்டும்..... ஆம்! இன்று கந்தசோழ சக்கரவர்த்தியைப் பார்த்தே தீர வேண்டும். பெரிய பளுமேட்டனாய் நிரும்பி வருவதற்குள் சக்கரவர்த்தியைப் பார்த்தால்தான் பார்த்தது. அவர் வந்துவிட்டால் அது எந்திய மில்லாமலே போகலாம்.....

பூர்த்திபட்டதுக்குப் பக்கத்திலே யிருந்த தாமரைக் குளத்தில் குனிந்து விட்டு வந்து வல்லவரையன் ஆவட ஆபரணங்கள் அணிந்து தன்னை நன்றாக அலங்கரித்துக் கொண்டான். சக்கரவர்த்தியைத் தரிசனம் செய்யப் போகும்போது சாதாரணமரபுப் போகலாமா? இதற்காகத்தான் அலங்கரித்துக் கொண்டானா, அல்லது பளுவூர் இளைய ராணியை அன்று மீண்டும் பார்த்துப் போகிறோம் என்கிற எண்ணமும் அவன் மனத்திதான் இருந்ததா என்று நாம் சொல்ல முடியாது.

கோட்டை உளவுக்குப் பிறகு சேந்தன் அழகன் உச்சிலேயே பூதாஜன் எதற்குச் செய்துக்கொடுப் பூக்குடையுடன் இளம்ப, வந்தியத்தேவன் சக்கரவர்த்தியின் தரிசனத்துக்காகப் புறப்பட்டான். இருவரும் நடந்தேசென்றார்கள்.

கோட்டைக்குள் குதிரையாக் கொண்டு போகவேண்டாம் என்று வல்லவரையன் மூன்னமேயே தீர்மானித்திருந்தான். குதிரை நன்றாக இளம்பாற அவகாசம் கொடுப்பது அவசியம். சக்கரத்தில் அக்குதிரையைத் தான் துரிதப் பிரயாணத்துக்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டி வரலாம். யார் கண்டது? எப்படியானாலும், அது இங்கே இருப்பதுதான் நல்லது.

கோட்டை வாசல் போய்ச் சேரும் வரையில் அழகனுடன் செக்கி கொடுத்து இன்னும் சில விவரங்களைத் தெரிந்து கொண்டான்.

"உன் அண்ணையைத் தவிர உனக்கு வேறு உற்றார் உறவினர் யாரும் இடையாதா?" என்று வல்லவரையன் கேட்டதற்கு அழகன் உறியலானது: "இருக்கிறார்கள். என் அண்ணையுடன் கூடப்பிறந்த ஒரு தம்பிசாகவும் நளையனும் உண்டு. தம்பிசாக் காலராவி விட்டான். சளையனார் வேறு வேலைக்குக் கோயிலில் புஷ்ப வாகங்கியைச் செய்கிறார். அத்துடன் இரவு நேரங்களில் கலங்கரை விளக்கத்தில் சீபமேறிப் பாதுகாக்கும் ணியும் செய்து வருகிறார்..... அவருக்கு ஒரு புதல்வனும் புதல்வியும் உண்டு. புதல்வி....." என்று நிறுத்தினான்.

"புதல்விக்கு என்ன?"

"ஒன்றுமில்லை, எங்கள் குடும்பத்திலேயே ஒரு விசித்திரம், சிலர் சளையாகப் பிறப்பார்கள்; மற்றவர்கள் இனிப் குரல் படைத்திருப்பார்கள்; கண்ணுய்ப் பாடுவார்கள்....."

"உன் மாமனின் மகள் ஊழா இல்லையே?" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"இல்லை, இல்லை!"

"அப்படியானால் என்னுடைய பாடக் கூடியவன் என்று சொல்லு. உன்னைக் காட்டிலும் நன்றாய்ப் பாடுவானா?"

"அழகா யிருக்கிறது உங்களுக்கேள்வி. 'குயில் காக்கையை விட நன்றாய்ப் பாடுமா' என்று கேட்பது போலிருக்கிறது. பூக்குழி பாடினால் சமுத்திர ராஜா அங்கு எறிந்து ஓசை செய்வதை நிறுத்தி விட்டு அமைதியாகக் கேட்பார். ஆடு மாடு

களும் காட்டு மிருகங்களும் மெய் மயித்து நிற்கும்....."

"உன் மாமன் மகளின் பெயர் பூக்குழியா? அழகான பெயர்!"

"பெயர் மட்டுத் தானா அழகு?"

"அவளும் அழகாகத்தான் இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், நீ இவ்வளவு பரவசமடைவாயா?"

"மாறும் மகளும் அவளிடம் அழகுக்குப் பச்சை கேட்கவேண்டு. ரதிகும் இத்திராணியும் அவளைப் போல் அழகியவாதற்குப் பல ஜன்மங்கள் தவம் செய்யவேண்டும்."

சேந்தன் அழகுநாயக உன்னம் சிவபக்தியேயே பூரணமாக ஈடுபட்டு விடவில்லை யென்பதை வல்ல வரையன் கண்டு கொண்டான்.

"அப்படியானால், உனக்குத் தகுந்த மணப்பெண் என்று சொல்லு. மாமன் மகளாகவையால் குறைப்பெண்ணுங் கூடத்தானே? கல்யாணம் எப்போது?" என்று கேட்டான் வந்தியத்தேவன்.

"எனக்குத் தகுந்தவன் என்று ஒரு காலமும் சொல்லமாட்டேன். நான் அவனுக்கு எவ்விதத்திலும் தகுதியில்லாதவன். பழைய நாட்களிலே போலப் பூக்குழிக்குக் கயம்பவம் வைத்தாய் ஸம்பத்தாறு தேசத்து ராஜாக்களும் வந்து போட்டி போடுவார்கள்! தமயந்தியை மணந்து கொள்வதற்கு வானுவதத்தினருந்து தேவர்கள் வந்ததுபோல் வந்தாலும் வருவார்கள். ஆனால் இந்தக் கலியுகத்தில் அவ்வித

மெய்வாம் ஒரு வேளை கூடவாது....."

"அப்படியானால், உன்னை மணந்து கொள்ள அவன் விரும்பினாலும், நீ மறுத்து விடுவாய் என்று சொல்லு!"

"நன்றாயிருக்கிறது. இதுவான் என் முன்னால் தோன்றி, 'நீ கந்தர மூர்த்தியைப் போல் இந்த உடம்போடு கைகாஸத்துக்கு வருகிறாயா? அல்லது பூலாகத்திலிருந்து பூக்குழி கிடன் வாழ்கிறாயா?'

என்று கேட்டால் 'பூக்குழியிடன் வாழ்கிறேன்' என்றதான் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் நான் சொல்லி என்ன பயன்?"

"ஏன் பயன் இல்லை? உனக்குச் சம்பந்தமா யிருக்கும்பாது அநாதை மாகக் கல்யாணம் ஆவது போலத்தானே? எல்லாரும் பெண்களைக் கேட்டுக் கொண்டதானா கரிபாணம் செய்கிறார்கள்! உகாரனாத்துக்கு, பெரிய பழுவேட்டையார் அறுபத்தைந்து வயதுக்கு மேல் கலியாணம் செய்து கொண்டிருக்கிறாரே! அந்த ராணியின் சம்பந்தத்தின் பேரிலா திருமணம் நடந்திருக்கும்!....."

"அண்ணா! அது பெரிய இடத்துச் சாஸாசாரம், நான் ஏன் அலாப் பற்றிப் போ வேண்டும்? முக்கியமாக, உங்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்கிறேன். நீங்கள் கோட்டைக்குள் போகிறீர்கள். கோட்டைக்குள் பழுவேட்டையார்களைப் பற்றி எதுவும் பேச வேண்டாம். பேசினால் ஆபத்து வரும்!....."

"ஏது தம்பி, ஒரேயடியாகப் பயமுறுத்துகிறாயே?"

"உண்ணமையத்தான் சொல்கிறேன். மெய்யாக, இரண்டு பழுவேட்டையார்களுத்தான் இப்போது ரோழ சகம் ராஜ்யத்தையே ஆளுகிறார்கள். அவர்களுடைய அதிகாரத்துக்கு மிகுதிய அதிகாரம் வேறு கிடையாது!"

"சக்கரவர்த்திக்குக் கூடவா அவர்களைவிட அதிகாரம் இல்லை?"

"சக்கரவர்த்தி நோய் வாய்ப்பட்டுக் கிடக்கிறார். பழுதுபுக்காரர்கள் போட்ட கோட்டை அவர் தாண்டுவ தில்லை என்று ஜனங்கள் சொல்லு கிறார்கள். அவருடைய சொந்தப் புதல் வர்களுடைய பேச்சுக்கூடக் காதில் ஏறவதில்லை என்கிறார்கள்!"

"அப்படியா சமாசாரம்! பழுவேட் டரையர்களுடைய செல்வாக்கு அபர மாயத்தான் இருக்கவேண்டும். இரண்டு வருஷத்துக்கு முன்னால் அவர்களுக்கு இத்தனை செல்வாக்கு இல்லை அல்லவா?"

"இல்லை! அதிலும் சக்கரவர்த்தி தஞ் தைக்கு வந்த பிறகு பழுவேட்டரை யர்களுடைய அதிகாரம் எல்லியில்காமல் போய் விட்டது. அவர்களைத் தட்டிப் பேசுவதற்கே வாரும் இடமில்லை. அடுத்த பிரமாயிகுட வெறுப்படைந்து தான் பாண்டிய நாட்டுக்குப் போய் விட்டார் என்று கேள்வி."

"பழையாறையிலிருந்து சக்கர வர்த்தி தஞ்சாவூருக்கு எதற்காக வந் தார்? உனக்குத் தெரியுமா, நம்பி!"

"நான் கேள்விப் பட்டதைச் சொல் கிறேன். மூன்று வருஷத்துக்கு முந்தி வீர பாண்டியன் போரில் மாண்டான். அச்சமையம் சோழர் படைகள் பாண்டிய நாட்டில் சில கொடுநங் களைச் செய்ததாகக் கேள்வி. யுத்த மென்றால் அப்படித்தானே! மதுரை சோழ ராஜ்யத்துக்கு உட்பட்டு விட் டது. ஆனால் வீர பாண்டியனுக்கு அந்தரங்கமான சிலர் எப்படியாவது பழிக்குப் பழி வரங்குவதென்று சபதம் எடுத்துக்கொண்டு சதி சொல்கிறார்கள் என்றாம். பழையாறையில் மண் னர் இருந்தால் அவரைப் பாதுகாக்க முடியாது என்றுதான் அவரைப் பழுவேட்டரை யர்கள் தஞ்சைக்கு அழைத்து வந்து விட் டார்கள். இங்கே கோட்டையும் வலியுள் ளது; கட்டுக் காவ ளும் அதிகம். அதோடு சக்கரவர்த்தியில் உடம்பு நலத்துக்கும் பழையாறையைக்காட்

டிலும் தஞ்சாவூர் நலவது என்று வைத்தியர்கள் சொன்னார்கள்."

"சந்தர சோழரின் உடம்பைப்பற்றி எல்லாரும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் என்ன நோய் என்று மட்டும் யாருக் கும் தெரிவதில்லை."

"தெரியாமல் என்ன? சக்கரவர்த் திக்குப் பக்கவாதம் வந்து இரண்டு கால்களும் கவாதினம் இல்லாமற் போய் விட்டன."

"அட்டா! அதனால் அவரால் நடக் கவே முடியவதில்லையோ?"

"நடக்க முடியாது. யாரை அவ்வது குதிரை மீது ஏறவும் முடியாது. படுத்த படுக்கையான. பக்கத்தில் ஏற்றி இடத்துக்கு இடம் கொண்டு போனால்தான் போகலாம். அதிலும் வேதனை அதிகம். ஆகையால் சக்கர வர்த்தி அரண்மனையை விட்டு வெளிக் கிளம்புவதே இல்லை. சில காலமாகச் சித்தம் அவ்வளவு கவாதினத்தில் இல்லை யென்றும் சொல்கிறார்கள்."

"ஆறா! என்ன பரிதாபம்!"

"பரிதாபம் என்று கூடச் சொல்லக் கூடாது. அண்ணா! அதுவும் ராஜாநிக் தனை என்று சொல்லிப் பழுவேட்டரை யர்கள் தண்டனை விதிப்பார்கள்."

பழுவேட்டரையர்! பழுவேட்டரை யர்!—எங்கே, யாசிடம் பேசினாலும் பழுவேட்டரையர்களைப் பற்றியே பேச்சு! அவர்கள் எவ்வளவு பராக் கிரமசாலிகளாய் இருந்தால் தான் என்ன? தன் பொக்கிஷம், தானியக் களஞ்சியம், தஞ்சை நகரக்காவல்,

ஒற்றர் படை எல்லாம் அவர்களுடைய வசத் தில் இருக்குமாடி சக் கரவர்த்தி விட்டிருக் கக்கூடாது. இவ்வளவு அதிகாரத்தையும் அவர் களிடம் விட்டதனால் அவ்வளவு சக்கரவர்த் திக்கு விரோதபராகச் சதிசெய்ததொடங்கி விட்டார்கள்? இவர்க ளுடைய சதி எவ்வ ளவு தூரம் பரிக்ரு மோ? அது பரிக்ர மம் போக நம்மால் இவ்ன்ற பிரயத்தனம்

செய்யவேண்டும். சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் சக்கரவர்த்திக் கும் எச்சரிக்கை செய்து வைக்கவேண்டும்!.....

இதற்குள் கோட்டை வரால் வந்து விட்டது. சேந்தன் அழதன் தவறு

புதிய கண்பனைப் பிரிந்து தனக்குளத் தார் ஆலயத்தை கோக்கிச் சென்றான். வந்தியத் தேவனோ எத்தனையோ மனக் கோட்டைகளுடன் அந்தக் கோட்டை வாரடை நெருங்கினான்.

இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயம்

கோட்டைக் குள்ளே

பனை இலச்சினை தாங்கிய மோதிரம் கதைகளில் வரும் மாய மோதிரத்தைப் போல் அபாரமான மந்திர சக்தி வாய்ந்ததாயிருந்தது.

காலை நேரத்தில் பால் தயிர் விற்பவர்கள், பூக்கடைக்காரர்கள், கறிகாய் விற்பவர்கள், பழக் கடைக்காரர்கள், மற்றும் பல தொழில்களையும் செய்வோர், கணக்கர்கள், உத்தியோகஸ்தர்கள் முகவியோர் ஏகக் கூட்டமாகக் கோட்டைக்குள் பிரவேசித்த மூயன்று கொண்டிருந்தார்கள். கோட்டைக் கதவின் திட்டி வாசலைத் திறந்து அவர்களை ஒவ்வொருவராக உள்ளே விடுவதிலே கோட்டை வரசற் காவலர்கள் தங்கள் படாடோப அடிகாரத்தைக் காண்பித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆனால் நம் இளம் வீரன் பனை இலச்சினை போற்றித் தோதிரத்தைக் கட்டியதுதான் தாமதம். காவலர்கள் மிக்க மரியாதை காட்டி, கோட்டைக் கதவுகளில் ஒன்றைத் திறந்து விட்டார்கள். வந்தியத் தேவனும் கோட்டைக்குள் பிரவேசித்தான்.

ஆகா! தஞ்சையூரிக் கோட்டைக்குள் அவன் கால் வைத்த வேளை என்ன வேளையோ தெரியாது! அதிலிருந்து எத்தனை எத்தனை முக்கிய விழாக்கள் தொடர்ந்து வந்தன! சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் சரித்திரத்திலேயே அது ஒரு முக்கிய சம்பவமாக வல்லவா ஏற்பட்டது?

கோட்டைக்குள் பிரவேசித்துச் சிறிது நேரம்வரை வந்தியத் தேவன் ஒரே பிரமிப்பில் ஆழ்ந்திருந்தான்.

காஞ்சி பல்லாய் பல்லவ சாம்ராஜ்யத்தின் தலைநகரம். பல தடவை படைவார்களின் தாக்குதல்களுக்கு உட்பட்டது. அங்கிருந்த மாளிகைகளும் மண்டபங்களும் மற்றக் கட்டிடங்

களும் பழமையடைந்து கிடையாதிப் புத்தாக் காளம் பூத்திருந்தன. அழகிய மிறப் வேலைப்பாடுகள் அமைந்த கட்டிடங்கள் தான்; ஆனாலும் பல பகுதிகள் இடிந்தும் சிதைந்தும் கிடந்தன. ஆதித்த கரிகாலர் வந்த பிறகு புதுப் பித்துக் கட்டிய சில மாளிகைகள் மட்டும், பட்டமரத்தில் ஒவ்வொருபுறத்தில் தனித்திருக்கும் மலர்களைப் போல விளங்கி, நகரத்தின் பாழடைந்த தோற்றத்தை மிகைப்படுத்திக் காட்டின.

இந்தத் தஞ்சையின் தோற்றமே சோழநாடு இருந்தது. எல்லாம் புதிய மாளிகைகள்; புதிய மண்டபங்கள், வெண் கண்ணா மாளிகைகளுக்கு மத்தியில் செம்மண்ணில் கட்ட செங்கல் கலினால் கட்டிய சிற்சில கட்டிடங்கள் வைரங்களுக்கு மும் முத்துக்களுக்கும் இடையிலே இரத்தினங்களைப் பதித்ததுபோல் ஒளி வீசித் திகழ்ந்தன. ஆங்காங்கு அரண்மனைத் தோட்டங்களில் வளர்ந்திருந்த விசுட்சங்கள் செம்மண் பூமியின் சத்தை உண்டு, கொழு கொழுவென்று சேழித்து ஒங்கி யிருந்தன. புன்னை, தென்னை, அசோகம், அரசு, ஆல், பலா, வேம்பு முதலிய மரங்களில் அடர்ந்து தழைத்திருந்த இலைகள் மரகதப் பச்சையின் பல ராயல்களுடன் கண்ணுக்கு இனிமை வையும் மனதுக்கு உற்ராகத்தையும் அளித்தன. அதிய சக்தி வாய்ந்த மந்திரவாதியான மயன் புதிராக நிர்மாணித்த நகரம் இது. இத்தப் புதிய நகருக்குள் பிரவேசிக்கும் போதே ஒரு புதிய உற்சாகம் பிறந்தது; உன்மைப் பூரித்துப் பொங்கியது; காரணம் தெரியாத கர்வம் விளைந்தது.

கோட்டையின் கட்டுக்காவலையும் கோட்டைக்குள் பிரவேசிப்பதில் உள்ள நிர்ப்பந்தங்களையும் கவனித்திருந்த வந்தியத்தேவன் உள்ளே அதிக

ஐயுடைய அடையாளம் இல்லாமல் வெளிச்
சென்று இருக்கும் என்று எண்ணி
யிருந்தான். ஆனால் அந்த ஒரு
மாறாக, தெருக்களில்லாம் நேர நேர
என்று கூட்டமாக யிருந்தது. குதிரை
களும் குதிரைகள் பூட்டிய சதையுடைய
பூமி அறிகுறியுடைய சந்தமிட்டுக்கொண்டு
சென்றன. கரிய குன்றுகள் அசைந்து
வருவது போல் சிதறாமலாகவும் கம்பீர
மாகவும் கூட்டுவதற்கு பரிகாரகரிகர்
மணி ஓசை காலாபுறங்ககளிலும் கேட்
டது! பூ, கறிசாய், பழம், பால்நயிர்
விதிபாரின் உச்சலங்கள் செவிக்களைத்
தொண்டிந்தன. அவை பப்போது
காலத்தாக அறிவிக்கும் ஆலாட்ச மணி
களின் ஓசையுடன் பேசிகளின் முழங்
கம் கலந்தது. இசைக் கருவிகள் எழுப்
பிய இன்னிகளையுடன் மங்கைவர்
புரடியுடைய மதுர தேய்க்கள் கலந்தன. எம்
மாம் ஓரே திருவிழாச் சோலாகைய
மாலையே இருந்தது.

கசரம் என்றால் இதுவல்லவா கசரம்!
காதுக்கு கான் விரித்து பரந்து வரும்
ஒரு சமீபாஜ்யத்தின் தலை கசரம் இப்
படித்தான் இருக்கும் போதும்!

தான் இத்தகைய கசரத்துக்கு முந்
திதும் புதியவன் என்று காட்டிக்
கொண்ட வந்தியத் தேவன் விரும்ப
வில்லை. பாரதயாவது வழி கேட்டால்
தன்னை ஏற இறங்கப் பார்த்து, "ஃ
இந்த கசரத்துக்கு புதியவனா?" என்று
அவர்களையாகப் பேசுவார்கள். அரண்
மனைக்கு வழி கேட்டுவதனை வெளிப்பா
திலிருந்து வந்த பட்டிக்காட்டான் என்று
கூட நினைத்து விடுவார்கள். ஆகையால்,
பாரதயும் வழி கேட்காமலேயே

சக்கர வர்த்தியின்
அரண்மனை வாக்
கண்டு பிடித்துப்
போய்விடவேண்டும்.
அது அப்படி போய்
தும் முடியாத காரி
யமா யிராது.....

எந்தப் பக்கம்செருக்
கெனும் மாட மாலை
கைகளின் மீது மகா
தேர வாக் களும்
கொடியுடைய தோள்
திகை. வேகத்துடன்
விசிய மேலக் கசர்
துடன் அமை துவந்த

புத்தம் செய்து கூட கூட பட பட
வென்று சத்தம் செய்து கொண்டு
பறந்தன. புவிக்கொடியுடைய பரிசுக்
கொடியுடைய அதிகமாகக் காணப்
பட்டன. மற்ற எல்லாக் கொடி
களையும் தாழ்த்திக் கொண்டு மேக
மண்டலத்தை அளவிக் கம்பீர
மாக ஒரு பெரிய புவிக்கொடி பறந்
தது. அதுவே சக்கரவர்த்தி தங்கும்
அரண்மனையாக இருக்க வேண்டும்
என்று வல்லவையாக கவித்துக்
கொண்டு, அக் கொடி பறந்த திசை
சேர்ந்த தான் மேலே செய்ய
வேண்டிய காரியத்தைப் பற்றிச்
சிந்தித்துக் கொண்டு வந்தான்.

சக்கரவர்த்தியை சேரில் சந்தித்து
தலைவாக் கொடுப்பது முந்த காரி
யம். அநோடு ஆதித்த கரிசாவர்
சேரில் வாய் மொழியாகத் தெரிவிக்கச்
சொன்னதையும் சேரல் வேண்டும்.
சின்னப்பழுவைட்டையாரின் அதுமதி
யின்றிச் சக்கரவர்த்தியைப் பார்க்க
முடியாது. அவருடைய அதுமதியை
எப்படிப் பெறுவது? கேட்டன்களின்
சேரவேசிப்பதற்குத் தேய்வம் துணை
செய்தது. ஆனால் முழுதும் தேய்வம்
வழி காட்டும் என்றே இருந்துவிட
லாமா? சக்கரவர்த்தியைப் பார்க்க
தற்கு காமேதான் யுத்தி கண்டு பிடித்
தாக வேண்டும்! அது என்ன யுத்தி!
காணர் குவத்தில் வழி வழியாக வந்த
மூலையே! கொஞ்சம் வேலை செய்,
பார்க்கலாம்! சிறிது உன் கற்பனா
சந்தியைத் தட்டி விடு! காரியம்
கவிதை எழுதுவோருக்கு மட்டும் கற்
பனா சந்தி தேவை என்பதில்லை. உன்

னைப் போல் இரச
ஜாங்க காரியங்களில்
கொட்டவர்களுக்கு
கற்பனா சந்தி வேண்
டும். எங்கே, உன் கை
வரிசையைக் காட்டு,
பார்க்கலாம்!.....

பெரிய பழுவைட்
டையார் இன்னும்
கொட்டவர்களுக்கு
சேரவில்லை என்பதை
வந்தியத் தேவன்
உறுதிப் படுத்திக்
கொண்டான்.

கோட்டை வரலாத தாண்டி உள்ளே வந்தார், அங்கே உட்புறத் திவன், ரகாவலன் ஒருவனிடம் "என் அப்பா! பழுவேட்டையர் திரும்பி வந்துவிட்டாரா?" என்று கேட்டான்.

"யாவாகக் கேட்கிறாய், தமிழி! இன்னவர் அரண்மனையில்தான் இருக்கிறார்."

"அது எனக்குத் தெரியாதா? நடு நாட்டுக்குச் சென்றிருந்த பெரியவரைப் பற்றித்தான் கேட்கிறேன்."

"ஓ! பெரியவர் நடு நாட்டுக்கா சென்றிருந்தார்? அது எனக்குத் தெரியாது. நேற்று மாலை இரண்டாணியின் பல்லக்குத் திரும்பி வந்தது. பெரிய அரசர் இவரும் வரவில்லை. இன்று இரவு

திரும்பக்கூடும் என்று செய்தி வந்திருக்கிறது!" என்று காவலன்.

இது நல்ல செய்திதான். பெரிய பழுவேட்டையர் திரும்பி வருவதற்குள்ளே எப்படியும் சக்கரவர்த்தியைப் பார்த்து ஒலையைக் கொடுத்தாக வேண்டும். அந்த ஏன் வந்தி?...வந்தியத் தேவனுடைய மூளையில் ஒரு யோசனை உதராளாகிவிட்டது! அந்தக் கவமே அவன் முடித்தில் கவலைக் குறி மறைந்தது! குதூர்ப்பு புன்னைகளும் குதூகல மயர்ச்சியும் தோன்றின.

சக்கரவர்த்தியின் அரண்மனையை அணுகுவதற்கு அவன் அதிகமாக அலைந்து திரியவேண்டி யிருக்கவில்லை. பெரிய புக்கொடியைப் பார்த்துக் கொண்டே போனான். விசைவிலேயே அரண்மனை முடிபடைய அடைந்து விட்டான். ஆகா! இது எத்தகைய அரண்மனை! தெவ்லோகத்தில் தேவேந்திரனுடைய அரண்மனையையும் உஜ்ஜயினி நகரத்து விக்ரமாத்யக்ஷனுடைய அரண்மனையையும் போல அல்லவா இருக்கிறது? அந்த மூன் வரலன் மண்டபத்துத் தூண்களில் செய்திருக்கும் சிற்ப பீடங்களின் அற்புதத்தான் என்ன! ஒவ்வொரு தூண்தும் செதுக்கியிருக்கும் குகிசை மூன் கால்களைத் தூக்கிக்கொண்டு அப்படியே பாய்ந்துபடைய இருக்கிறதே!

அரண்மனையை அடைவதற்குப் பல பாதகன் ஈனா திசைகளிலிருந்தும் வந்தன. ஒவ் வெளகு பாதக முடிவிலும் இரண்டு குதிவர விரைகளும் சில கரவரன் விரைகளும் நின்றார்கள். அவர்களை மட்ட கொடுத்தி வராமலே அவ் விதிகளில் நடமாடியது. தூண் களில் பலர் திரும்பிப் போய் விட்டார்கள். ஒரு

விவர அவர்கள் விட்ட வந்து சற்றே நின்று அரண்மனை

முன்னப் பட்டிப் பார்த்த விட்டும், புலிக் கொடிதான் அன்னாத்து பார்த்த விட்டும் போனார்கள். அங்கே நேரம் சீன்று உட்டம் ரோகம் போலிருந்தால் காவலர்கள் கையினால் சமீபமாக நெய்து அவர்களைப் போகும்படி சொல் தார்கள். உட்டங்கடி சீன்றவர்களும் இறந்து போனார்கள் காரணம் காரணம் முன்னப் பட்டிப் கொண்டார்கள்.

வந்தியத்தேவன் மற்றவர்களைப் போல் சிறிதும் தயங்கி சித்தலிட்டு, வேகமாகவும் முடுக்காகவும் நடந்து சென்று அரண்மனைப் பாதைக் காவலர்களை நெருங்கினான். உடனே இரு குதினாரையும் முகத்தோடு முகம் உதர அம்படி வழி வறித்து சீன்றான். குதிரை வேலிருந்தவர்கள் சீழி சீன்றவர்கள், அனைவருமேயே வேங்கையும் முகையோடு முகை போருந்தி வழியை அடைந்தான்.

வந்தியத்தேவன் தன்னுடைய மந்திர மோதிரத்தை சீட்டினான். அவ்வளவு தான்; அதைப் பார்த்தவுடனே அவ் வீரர்களின் முடுக்கும் பெருமீதமும் அடங்கின. ஒருவரின் ஒருவராக

முன்றுபேர் மோதிரத்தை உற்றுப் பார்த்தார்கள். "சரி, வழி விடுங்கள்!" என்று ஒருவன் சொன்னான். இரண்டு வேர்கள் உடனே அகன்று சீன்று வழிவிட்டன, வந்தியத்தேவன் மீட்க குடன் நடந்து சென்றான்.

ஆயினும், என்ன? இன்னும் எத்தனை காவலர்கள் இப்படி உண்டோ? சின்னப் பழுதோட்டையார் எங்கே இருக்கிறோர்? எப்படி விசாரிப்பது? யாரிடம் கேட்பது? சின்னப் பழுதோட்டையாரின் அறையிலே நிற்க சக்கரவர்த்தியைப் பார்க்க முடியாது! இந்தப் பெரிய விஸ்வராமன் அரண்மனையில் நேரப்பலி யான சக்கரவர்த்தி எந்த இடத்தில்

இருக்கிறாரோ? அதைத்தான் என் விதம் தெரிந்து கொண்டது?... ..

தினக்குப் பின்னால் சிலர் கூட்டமாக வருவதை அறிந்து வந்தியத்தேவன் திரும்பிப் பார்த்தான். ஆம்; பத்துப் பதின்மூன்று பேர் குழுவாக வந்து, காவலர்களுக்குள் நின்றார்கள். அவர்கள் உயர்ந்த பட்டுப் பீதாம்பரங்கள் தரித்திருந்தார்கள். மூத்து மாலைகள், மகர கண்டிகள், கரதம் குண்டவங்கள் அணித்திருந்தார்கள். சிலர் நெற்றியில் திருநீலம் மற்றவர்கள் சந்தனம், குந்தமம், சங்காதுப் பொட்டும் இட்டிருந்தார்கள்! ஆ! இவர்களைப் பார்த்தால் புலவர்களைப் போல அவ்வளவு இருக்கிறது!...ஆம், புலவர்களின் கூட்டத்தை என்ன மறுகணமே தெரிந்து விட்டது.

காவலர்களில் ஒருவன், —அவர்களுடைய தலையாணி யிருக்கையோடும், — “கயிராயர்கள் வந்திருக்கிறார்கள்! வழி விடுங்கள்!” என்று சொன்ன

துடன், ஒரு வீரனைப் பார்த்து, “சின்னப் பழுவேட்டையார் ஆஸ்தான மண்டபத்தில் இருக்கிறார். அவரிடம் கொண்டுபோய் விடு!” என்றான்.

“புலவர்களை! ஏதாவது பரிசு கிடைத்தால் போதும்போது இத்தகைய பரிசுகளே திரும்பிச் செல்லுங்கள்! பரிசு கிடைக்காவிட்டால் வேறு வழியாகப் போய் விடுங்கள்!” என்று மேலும் அவன் சொன்னதைக் கேட்டு மற்றவர்கள் சிரித்தார்கள்.

சற்று நின்ற இத்தச் சம்பவங்களைப் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களிடமிருந்து தேவன் “பழம் கழுவிப் பாலில் விழாதது!” என்று எண்ணிக்கொண்டான். இத்தப் புலவர்களுடைய போனாலும், சின்னப் பழுவேட்டையார் இருக்குமிடம் போய்ச் சேரலாம். யாசரையும் வழி விடாதிக்க வேண்டிய நிலை. பிறகு, கமது சாஸ்த்தியம் இருக்கிறது; அதிர்ஷ்டமம் இருக்கிறது! இவ்வாறு எண்ணியபடியே புலவர் கூட்டத்துடன் சென்றான்.

இருபத்தாரும் அத்தியாயம்

“அபாயம்! அபாயம்!”

ஆஸ்தான மண்டபத்தில் புலவர் களுக்கு முன்னதாகவே வந்தியத்தேவன் பிரவேசித்தான். அங்கே ஓர் உயர்ந்த சிம்மாசனத்தில் கம்போமாக வீற்றிருப்பவர்தான் சின்னப் பழுவேட்டையாரை ழிருக்க வேண்டும் என்று காண்பதுக் கொண்டான். அவரைச் சுற்றிலும் பலர் கை கட்டி வாய் புதைத்து நின்றார்கள். அன்று வந்த ஓலைகள் பலவற்றை வைத்துக் கொண்டு ஒருவர் நின்றார். கைக் காயர் களைக்குச் சொல்வதற்குக் காத் திருந்தார். காவல் படைத் தலைவர்கள் சின்னப் பழுவேட்டையாருடைய அக் குடக் கட்டளைகளை எதிர்பார்த்து நின்றார்கள். வலிய வேலைகளைச் செய்வதற்குப் பணியாளர்கள் காத் திருந்தார்கள். சிம்மாசனத்துக்குப் பின்னால் நின்ற சில ஏவலர்கள் வெண் சாமரம் வீசித் கொண்டிருந்தார்கள். கையில் வெற்றிலைப் பெட்டியுடன் ஒருவன் ஆரத்தமர யிருந்தான்.

மிடுக்கிலும் பெருமிதத்திலும் பாருக்கும் பின் வாங்காதவனாக வந்தியத்

தேவன் கூடச் சிறிது அடக்க ஒடுக்கத்துடனே தான் சின்னப் பழுவேட்டையாரிடம் அணுகினான்.

பெரியவரைக் காட்டிலும் சின்னவர் வீர கம்பீரத்தில் இன்னும் ஒருபடி உயர்ந்தவராகவே காணப்பட்டார்.

கமது வீரனைப் பார்த்ததும் அவர் முகமலர்ச்சியுடன் “யார், தம்பி, நீ! எங்கிருந்து வருகிறாய்?” என்று கேட்டார்.

வீர வாலிபர்களைக் கண்டால் சின்னப் பழுவேட்டையாரின் கடுகடுத்த முகம் மலர்ந்து விடும். ஏதென்கும் உன்ன வாலிப வீரர்களைத் தட்டி வைக்காமல் படைமையில் சேர்த்துக் கொள்வதில் அவருக்கு மிக்க ஆர்வம்.

“தனபதி! நான் காஞ்சிபுரத்தி விடுத்து வந்தேன்! இளவரசர் ஓலை கொடுத்து அனுப்பினார்!” என்று பணியாள குரலில் வந்தியத்தேவன் மறுபொருள் சொன்னான்.

காஞ்சிபுரம் என்றதும் சின்னப் பழுவேட்டையாரின் முகம் கடுத்தது.

“என்ன? என்ன சொன்னாய்?” என்று பிண்டும் கேட்டார்.

“காஞ்சிபுரத்திலிருந்து இளவரசர் கொடுத்த ஓலைபுடன் வந்தேன்!”

“எங்கே? இப்படிச் சொடு!” என்று அவட்சியமாய்க் கேட்ட போதிலும், அந்ருடைய குரலில் சிறிது பரபரப்புத் தொனித்தது.

வல்லவரையன் அடக்க ஒடுக்கத்துடன் ஓலைச் சுருளை எடுத்துக் கொண்டே, “தளபதி! ஓலை சக்கர வர்த்திக்கு!” என்றான்.

அதைப் பொருட்படுத்தாமல் சின்னப் பழுவேட்டையார் ஓலையை வாங்கி ஆய்வுடன் பார்த்தார். பக்கத்தில் நின்றவனிடம் கொடுத்து அதைப் பிடிக்கச் சொன்னார். கேட்டுவிட்டு, புதிய விஷயம் ஒன்றுமில்லை!” என்று தங்குத்தாமே முணுமுணுத்துக் கொண்டார்.

“தளபதி! நான் கொண்டு வந்த ஓலை.....” என்றான் வந்தியத்தேவன்.

“ஓலைக்கு என்ன? நான் கொடுத்து விடுகிறேன் சக்கரவர்த்தியிடம்!”

“இல்லை; என்னையே நேரில் சக்கர வர்த்தியின் கையில் கொடுக்கும்படி....”

“ஓகா! என்னிடம் கம்பிக்கை இல்லையா? இளவரசர் ஆதித்தர் அப்படி உன்னிடம் சொல்லி அனுப்பினாரே?” என்றபொது தஞ்சைக் கோட்டைத் தளபதியின் மூகத்தில் என்னும் கொள்ளும் வெடித்தன.

“இளவரசர் அவ்வாறு சொல்லவில்லை; தங்கள் தமையனுந்தான் அவ்விதம் கட்டியிட்டார்!”

“என்ன! என்ன? பெரியவரை நீ எங்கே பார்த்தாய்?”

“வழியில் கடம்பூர் சம்புவரையர் வீட்டில் ஒருநாள் இரவு தங்கியிருந்தேன். அங்கேதான் பார்த்தேன். இந்த ரோதிரத்தையும் அவர் தான் கொடுத்தனுப்பினார்.....”

“ஆகா! இதை நீ ஏன் மூன்மே சொல்லவில்லை? கடம்பூரில் இரவு நீ தங்கியிருந்தாயா? இன்னும் யார் யார் வந்திருந்தார்கள்?”

“மழநாடு, நொடு, திருமணப்பாடி, காடுகளிலிருந்து பல பிரமுகர்கள் வந்திருந்தார்கள்.....”

“இது, இது! பிறகு சாவகாசமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதலில் நீயே இந்த ஓலையைச் சக்கரவர்த்தி

யிடம் கொடுத்துவிட்டு, வா! அப்புறம் தமிழ்ப் புலவர்கள் வந்து விடுவார்கள். வன வன வென்று தேரிகொண்டிருப்பார்கள்... இந்தப் பின்னையைச் சக்கர வர்த்தியிடம் அழைத்துப் போ!” என்று அருகில் நின்ற வீரன் ஒருவனுக்குச் சின்னப் பழுவேட்டையார்கட்டியிட்டார்.

அந்த வீரனைத் தொடர்ந்து வந்தியத்தேவன் மேலும் அரண்மனையின் உட்புறத்தை நோக்கிச் சென்றான்.

மூன்று பக்கங்களில் அலைகடல் முழக்கம் கேட்கும்படியாகப் பரந்திருந்த சோழசாரம்ராஜ்யத்தின் சிங்கரதனம் சில காலமாக நேரய்ப் படுக்கையாக மாறி யிருந்தது. அந்தச் சிம்மரதனத்தில் பரங்குக கந்தர சோழ சக்கரவர்த்தி சாய்ந்து படுத்திருந்தார். இராஜ்யாதிகாரங்களை யெல்லாம் மற்றவர்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டு மருத்துவ சிகிச்சை செய்துகொண்டிருந்தாராயினும், சிற்சில முக்கியமான சந்தர்ப்பங்களில் முக்கியமான மனிதர்களுக்கு அவர் தரிசனம் அளித்தே தீரவேண்டி யிருந்தது. அனல்சர்க்களும் தளபதிகளும் வேளக்காரப் படை வீரர்களும் அவரைத் தினந்தோறும் வந்து தரிசித்துவிட்டுப் போவது இராஜ்யத்தின் நன்மைக்கு அவசியமாக யிருந்தது.

எத்தனையோ பேர் முனைகளில் செயற்கரும் வீரச் செயல்கள் புரிந்து அஸகாய குரர் என்று பெயர் பெற்றவரும், நாடுகரச் செல்லாம் ‘சந்தர சோழர்’ என்று அழைக்கப்பட்டவரும், அழகில் மன்மதனுக்கு ஒப்பானவர் என்று புகழ் பெற்றவருமான சக்கர வர்த்தியின் நோய்ப்பட்டு மெலிந்த தோற்றத்தைக் கண்டதும் வந்தியத்தேவனுள் பேசவே முடியாமற் போய் விட்டது. அவனுடைய கண்களில் நீர் துழம்பியது. அருகில் சென்று அடிபணிந்து வணங்கிப் பம்பக்தியுடன் ஓலையை நீட்டினான்.

சக்கரவர்த்தி ஓலையை வாங்கிக் கொண்டே “எங்கிருந்து வந்தாய்? யாருடைய ஓலை?” என்று சனஸ்வரத்தில் கேட்டார்.

“பிரபு! காஞ்சியிலிருந்து வந்தேன். இளவரசர் ஆதித்தர் தந்த ஓலை!”

என்று வந்தியத்தேவன் சாத் தழு தழுக்கக் கூறினான்.

சக்கரவர்த்தியின் மூகம் உடனே பிர சாசம் அடைந்தது. அவர் அருகில் திருக்கோவனார் மலையமான் புதல்வி யான சக்கரவர்த்தியின் வரணமாகவே வித்திரிந்தான். அவனைப் பார்த்து, "தேவி! உன் புதல்வனிடமிருந்து ஒலி வந்திருக்கிறது!" என்று சொல்லி விட்டுப் படித்தான்.

"ஆகா! இவ்வரசன் காஞ்சியில் பொன் மானிகை கட்டியிருக்கிறானும். சீபுர் ஈதலும் அங்கு வந்து சிலாசன் தங்கி யிருக்கவேண்டுமாம்!" என்று சொல்லிய போதே, சக்கரவர்த்தியின் மூகம் மூண்டவிடச் சுருங்கியது.

"தேவி! உன் புதல்வன் செய்கை கையப் பார்த்தாயா? என் பாட்டனார், உலகமெல்லாம் புகழ்பெற்ற பராந்தக சக்கரவர்த்தி, அரண்மனையில் சேர்ந் திருந்த தங்கத்தை யெல்லாம் அளித் துத் திங்கை அம்பலத்துக்குப் போன் கூடார வேய்த்து, பொன்னம்பலம் ஆக்கினார். நம்முடைய குலத்தில் தோன்றிய பெரியவர்கள் யாரும் தாங்கள் வசிக்கும் அரண்மனையைப் பொன்னால் கட்டிவிட்டால், அரண் மனை கட்டுவதைக் கட்டியதும் ஆலயம் எடுப்பதையே மூக்கியபராகக் கருதி னார்கள். ஆனால் ஆதித்த கரிகாலன் இப்படிச் செய்திருக்கிறான்! ஆகா! இந்தத் தெய்வ சிந்தனைக்கு என்ன பரி காரம் செய்வது?" என்றார்.

மகனிடமிருந்து ஒலி வந்தது என்ப தைக் கேட்டுச் சிறிது மலர்ச்சியடைந்த தேவியின் மூகம் மறுபடி மூண்டிக் கட்டியதும் அதிகமமாக வாயியது. மறு மொழி ஒன்றும் அவனால் சொல்ல முடியவில்லை.

அரசரையத்தில் வந்தியத் தேவன் தாறியமும், துளியும் வரவழைத்துக் கொண்டு, "பிரபு! தங்கள் திருக் குமாரர் செய்தது அப்படி ஒன்றும் தவறில்லையே? உசிதமான காரியத் தையே செய்திருக்கிறார். மகனுக்குத் தாயும் தந்தையுமே மூதன்தாயான தெய்வங்கள் அல்லவா? ஆகையால் தாங்களும் தேவியும் வலிப்பதற்காகத் தங்கள் புதல்வர் பொன் மானிகை கட்டியது முறைதானே!" என்றான்.

சந்தர சோழர் புன்னகை பூத்து "தம்பி! நீ பாரோ தெரியவில்லை, மிக்க அறிவாளியா யிருக்கிறாய். சாதுர்யமாகப் பேசுகிறாய். ஆனால் மகனுக்குத் தாய் தந்தை தெய்வமே என்றாலும், மற்றவர்களுக்கு இல்லை தானே? எல்லாரும் வழிபடும் தெய்வத்துக்கு அவ்வளவு பொன் கோயில் எடுக்க வேண்டும்!" என்றார்.

"பிரபு! மகனுக்குத் தந்தை தெய்வம்; மக்களுக்குக் கெல்லாம் அரசர் தெய்வம். அரசர்கள் திருமாவின் அம்சம் பெற்றவர்கள் என்று வேற புராணங்கள் சொல்கின்றன. ஆகையால் அந்த வகையிலும் தங்களுக்குப் பொன் மானிகை எடுத்தது பொருத்த மானதே!" என்றான் நம்பிரன்.

சந்தர சோழர் மறுபடியும் மலைய மான் திருமகனை நோக்கி, "தேவி! இந்தப் பிள்ளை எவ்வளவு புத்திராவி பார்த்தாயா? நம்முடைய ஆதித்த னுக்கு இவனை யொத்தவர்களின் உதவியிருந்தால், அவனைப் பற்றி நாம் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. அவனு டைய அனுகூலத்தை சபரவத்தைப் பற்றியும் விசாரப்பட வேண்டிய தில்லை!" என்றார்.

பிறகு, வந்தியத்தேவனைப் பார்த்து, "தம்பி! பொன் மானிகை கட்டியது உசிதமானதும் உசிதமில்லா விட்டா லும் நான் காஞ்சிக்கு வருவது சாத் தியமில்லை. நீதான் பார்க்கிறாயே! எப்போதும் படுத்த படுக்கையாக இருந்து வருகிறேன். கெடுத்துப் பிரயாணத்தை மேற் கொள்ளுதல் இயலாத காரியம். ஆதித்தன் தான் என்னைப் பார்ப்பதற்கு இங்கே வந்தாக வேண்டும். அவனைக் காண்ப தற்கு எங்களுக்குமே ஆசையாகத்தான் இருக்கிறது. நீனைக்கு மீண்டும் வர! மறு ஒலி எழுதி வைக்கும்படி சொல்லுகிறேன்!" என்றார்.

இச்சமயத்தில், உட்டாராகப் பலர் தரிசை மண்டபத்தை நெருங்கி வரு வதை வந்தியத்தேவன் அறிந்தான். ஆகா! அந்தப் புலவர் உட்டம் வரு கிறது போதும்! அவர்களுடன் ஒரு வேளை சின்னப் பழுவோட்டசாராரும் வருவார். அப்பறம் தான் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்ல முடியாமலே போய் விடலாம்! நானு வார்த்தையில்

சருக்கமாக இப்போதே சொல்லி விட வேண்டியதுதான்!—இவ்விதம் சில விவரங்கள் பொழுதில் சிந்தித்து முடிவு செய்து, "சக்கரவர்த்தி! தயவு செய் யுங்கள்! கருணை கூர்ந்து என் விண் ணப்பத்தைக் கேளுங்கள். தான்னை அவசியம் இந்தத் தஞ்சையிலிருந்து விளப்பி விட வேண்டும். இங்கே தக் கணை அபாயம் குழந்திருக்கிறது! அபாயம்! அபாயம்!..." என்றான்.

அவன் இவ்விதம் சொல்லிக் கொண் டிருக்கும்போதே சின்னப் பழுவேட் டரைவர் தரிசன மண்டபத்துக்குள் பிரவேசித்தார். அவரைத் தொடர்ந்து புலவர்கள் வந்தார்கள்.

வந்தியத் தேவன் கணபதியாகக் கூறிய வார்த்தைகள் கோட்டைத் தளபதியின் காதுில் விழுந்தன. அவ ருடைய மூக்குநிலை கோபக் கனல் ஜுவாலை விட்டது! (தொடரும்.)

ஆரோக்கிய ரகசியம்

வி. என். குமாரசாமி

21. சந்தேக விளக்கம்

இக் கட்டுரைகளைப் படிக்கும் அப் பள்ளி மருத்து பல சந்தேகங்களைக் கேட்டும், கோங்களுக்குப் பரிசாரம் கேட் டும், தினசரி அங்கே ஊதங்கள் வந்த வண்ணமிருக்கின்றன. இவர்கள் ஒவ்வொரு வருக்கும் பதில் எழுதவது சாத்தியமல்ல. எழுதுபவர்கள் எழுதட்டும். ஆனால் இனி கட்டுரைகளின் மூலமாகவே சந்தேகத்தைக் குப் பதிலும் சோங்களுக்குப் பரிசாரமும் வேணியாகும். தயவு செய்து விடாமல் கட்டுரைகளைப் படித்து வந்தால் உணரது. சிலர் இனி வரும் கட்டுரைகளில் சொல் லப் போகும் ஆசனங்களைப் பற்றி இப் பொழுதே கேட்கின்றனர். அவர்களைக் யோரும் தயவு செய்து பொதுமையாகப் படித்துவரக் கோருகிறேன்.

சிலர் துவக்கத்திலிருந்து சரிவரத் தொடர்ந்து படிக்காததனால், எந்தெனவே எழுதிய விஷயங்களைப் பற்றியும் கேட் கின்றனர். அவர்களை அகத்த தேடி வாய் இப் படித்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான்.

கேள்வி:—யோகாசனங்கள் எவை? சில காட்டன் செய்த, பிச் விட்டு விட்டால் பல கோங்கள் வரும் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அது உண்மையானால், கோய் வராமல் தப்புவதற்கு எவ்வளவு காலம் செய்ய வேண்டும்?

ஆரோக்கியமடை யோகை — விசேஷம்.

பதில்:—ஆசனமும், சித்திரமும் எப் படி ஒரு மனிதன் கட்டாயம் செய்ய வேண்டியவை, அதைப் போல தேகப் பரீட்சையும் கட்டாயம் செய்ய வேண்டும். சில காட்டன் மட்டும் செய்து விட்டால் சித்திரேத்து விடுவதைப் போல் ஆரோக் யத்தைச் சேர்த்து விடலாம். பிறகு அந் திலிருந்து உம்மா டட்டார்த்து கொண்டு வெவ்வு செய்யலாம் என்பது கிடையாது. செவ்வழிக்கச் செவ்வழிக்கக் குறைபத்

தானே செய்யும்! ஆசனங்கள் பழகி விட்டுப் பிறகு செய்யலாம் விட்டுவிட்டால், கோங்கன் வந்து விடும் என்பது ஆசனங் களின் மேல் போடும் சின் பழி ஆகும். ஆசனம் செய்து கோய் வருவது என்பது கிடையாவே கிடையாது. அவரவர்களின், ஆசனக் கோவாறிலும் கட்டத்தைப் பிடுகிறதும் போய்வந்தால் வாய் என்ன செய்ய முடியும்? எப்படியும் கட்டப்பென்; ஆனால் கோய் வரக்கூடாது. ஆசனமே எல்லாவற்றையும் தடுத்துவிட வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கக் கூடாது.

கேள்வி:—யோகாசனங்கள் மூலமாக பூதென் சாண்டோவைப் போல் பெரிய மனிதனாகவும், மிகப் பலசாலியாகவும் வரலாமா? வரமுடியுமானால் அதற்குத் தேவையான சில ஆசனங்களை எடுத்துக் கூறுங்கள்.

ஆரோக்கியமடை யோகை — விசேஷம்.

பதில்:—ஆசனம் பழகுவதனால் பூதென் சாண்டோவைப் போல் பெரிய மனிதனாக வும், மிகப் பலசாலியாகவும் ஆக முடியாது. ஆனால் அது சாண்டோவை விட ஆரோக்கியமாகவும் முடியும்.

உயர்ந்து பெரிய ஆசனம் வளர்வது எல் லாம். வயிசு பரம்பரையைப் போதுக் திருக்கிறது. ஆனால் ஆசனங்களினால் சற்று உயர்வாகலாம். காகைர அடியே வரைக் கூடியவர்கள் சிறு வயதிலிருந்தே செய்தால் காலே முக்கால் அவ்வது ஐந்து அடி வரைலாம். ஆறு அடியாக வரை முடியாது.

பயம் அவசியமா? ஆரோக்கியம் அவ சியமா என்று பார்த்தால், இரண்டும் அவசியந்தான். அவை யோகாசனங்கள் பழகுவதில் விட்டும். ஆனால் சாண்டோக் களைப் போல் மிதமானக் பிரமீத்குறப்படி யானவைத் தூக்கவும், அந்தர் ஈனத்தில் பாதங்களைத் தூக்கவும், 'செங்கிலைய அறுக்கவும்' முடியாது. அவை எவ்வோ

ரும் செய்ய வேண்டுமென்ற அவசியமும்
கிடையாது. அதற்கென்று தனிவகை
வெகு புக்கடியான ஆசாங்குகளைச் சாப்
பிட வேண்டும். பாக், பாதாம் மற்றும்
புஷ்ப தாக்கிய ஆசாங்குகளை அபரிபீத
மாகச் சாப்பிட வேண்டும். அவர்கள்
செய்யும் பயிற்சிகளுக்கு அங்கங்கள் வேண்
டியதே. ஆனால் எல்லோராலும் அப்படிச்
செய்ய முடியுமா? ஏனெனாலும் அந்த
ஆசாங்குகளைச் சாப்பிட முடியுமா? சில
நாள் தான் முடியும். அதையும் காலிபர்கள்
செய்வார்கள். மற்ற வயதினர்களைச்
செய்ய முடியாது. பெண்களுக்கு இவைய
களைச் செய்யச் சொல்லி, வரலாறு
பிராசிக் செய்வார்கள் என்று கம்ப முடிய
வில்லை. எவ்வளவு சிறிது பெண்கள் தனிக்
செய்வார்கள்.

அப்படியும் அந்தப் பயிற்சிகளைச் செய்
பவர்களுக்கு, கோக்கன் தடுக்கும் குணம்
இருக்கிறது என்றும், கிடையாது.

உதாரணமாகக் காண்போம் ஸ்ரீ சரஸ்
ஸாத்தி சாண்டோதய எடுத்தக் கொள்
வோம். அவர் எழுது காட்டுகே பேருணம்
அளித்தவர். அவரைப் போன்ற உடல்
எட்டு பருக்கும் கிடையாது. இத்தெய்
கம் அவர் உடல் அழகைப் பார்த்துக்
கொண்டிருக்கலாம் போலத் தோன்றும்.
உடல் அழகு, சதைத் தட்டுகள் என்னும்
இப்படியால்வரை இருக்கவேண்டும் என்று
எண்ணுவோம். இவற்று மோட்டாக்களை,
இவற்று பக்கமும் கட்டாக்கெடுத்து விட்டு
விட்டால் அவைகளை எவ்வளவு அப்
படியே இவற்று சைனாவைப் பிடித்துக்
கொள்வார். ஒரு அங்குலமும் கசாது.
அவ்வளவு பகம் கொண்டவர். ஆனால்
அவர் அகாலத்தில், அதையும் உடம்பெடி
வில்லை இறந்து விட்டார் என்றும் ஆர்விய
மாக இவ்வளவு திருமில் கட்டும்
போது ஒரு ஆள் காலிப் போத்துக்
கொண்டது. சிறு கிரீஸ் சிக்கரை இருந்த
நாள் அக்காலம் ஆவியில் அந்த வயதி
பிறுவேயே அவருடைய கீ-வது வயதில்
காலமாகி விட்டார்.

இவருக்குச் சிறு கிரீஸ் சிக்கரை அப்படி
வந்தது? அவ்வளவு பாலாவிக்கு,
சிக்கரைவை ஸ்ரீசனிலும் சத்திலிசலாமல்
போய்விடுமா? என்னும், ஆர்: அவர்கள்
செய்யும் பயிற்சி, சாப்பிடும் உணவு,
உடம்புக்கை முதலியவைகளில் அர்மாதிக்
கண்டாய் விடுகிறது. அப்பயிற்சிகள்
வெளிப்பாட்டைக்கு அழகாய்த் தோன்றும்
படி சதைக்கட்டுகளை எழுப்பிவிடுகிறது.
விபாதிவை எதிர்த்தும் சத்தி கிடையாது.
ஒரு நாள் மிவசியா ஸூசத்தித், இவர்
களின் பலம், சதைக்கட்டு எடு கொடுக்
காது. சதைகள், கர்ப்பங்கள் தனித்திருக்கும்.
பிறகு அவர்களைப் பகம் பரிக்காக்கு

ஆதலாகச் சொல்லுங்கள் பர்க்கவசர்!
குறைந்தது இழந்த பலத்தைப் பெறவே
அவர்களுக்கு அது மாதமாகும்.

காரணம், அவர்களின் பயிற்சிகளில்,
அபிவரண கொள்கைக்குப் பயிற்சி
விவகாரம்தான்.

உலகத்தையே பென்று விடவேண்டும்
என்று விரும்பின மகா அலெக்சாண்டரின்
செய்தல் ஆகிற்று? மிவசியா ஸூசத்
திக், தனது கீ-வது வயதில் மாண்டார்.
அவருக்குத் தனக்களில் பென்று, ஸ்ரேபக்
கொடுகைய காட்டிய வீரனுக்கு, கொக்கக்
கடித்துத் தாக்குத் கொடுக்கும் சத்தி
உடலில் இவ்வளவு போய்விட்டது. மகா
அலெக்சாண்டரை வெல்லப் போவ
தாஜ்ஸானாகுட முடியவில்லை. ஆனால்
கொக்கன் பென்று விட்டான். மிவசியா
சிறுமிகன் அவருடைய சத்தக் சிறுமிகளைக்
கொன்று, அழித்த வெற்றிக் கொண்டான்.

எவ்வளவு பகம் இருக்கும் பாது பகம்?
விபாதினை எதிர்த்துத் தாக்கக் கடிப
சத்தி இருக்க வேண்டும். அதையும் எந்த
வாழியும் இருக்க வேண்டும். அது புரண
மாய் போக ஆசாவளையில் தான் அமைந்
திருக்கிறது. அபிவரணக் கொள்கையை
ஆவாய்ளில் ஸூவாய்த்தாய் ஆன
முடியும். அக்கொள்கையின் ஹாட்மோன்
களைத் தான் விபாதிபெனும் விபாதிவை
பெற்றி கொள்ள முடியும்.

அப்படியானால் அந்தப் பயிற்சிகள்
எல்லாம் வேண்டாம் என்று பிராரம்பம்
செய்கிறார் என்று யோசிக்கிறீர்கள்
அல்லவா? காட்டுக்கு மதிப்பை உண்டாக்க
ும் சாண்டோக்கன் வேண்டாமா? தோத்
தைக் காத்த வீரர்கள் வேண்டாமா? பல
சாலைகள் வேண்டாமா என்று கேட்
கிறீர்கள் அல்லவா?

அவசியம் வேண்டும். செய்பவர்களை
அகற் விட்டு விட்டு இதைச் செய்ய
சொல்வதில்லை. அமைகாட்டன் ஆனவ்
களையும் பழகினால் தான் காலது. ஆனால்
இவ்வளவுச் சேர்த்து ஒரே காலத்தில்
செய்யக்கூடாது ஒரு பயிற்சியைப் காலை
யில் செய்தால் மாலைமீது மற்றொரு பயிற்சி
வைச் செய்வார்கள்.

மற்ற பயிற்சிகள் செய்பவர்கள்,
ஆனந்தமையும் பழகினும், மற்ற பயிற்சி
களினால் உண்டாகும் சில வேண்டாத
குணங்கள் உண்டாகா. புகையேறித்தல்,
குடித்தல் முதலானவைகளைச் செய்யத்
துண்டாகு இவ்வளவுக்காக எட்டுப்
படுத்தும் சத்தி ஏற்படும். மொத்தத்தில்
மனிதன் மனிதனுக் காழலாம், அதற்கு
மோக ஆனந்தமையும் கைக் கொண்டால்
தான் முடியும். (தொடரும்)

இலங்கையின் கௌரவப் பிரஜை

5500

Quesada, *et al.* 46

விருத்தியை 95 அடி உயரம் வரை இயந்திரம் கொண்டு போதுமான பரிசு செய்த கொண்டும் அதனால் பிரஜை உரிமை சட்டத்தில் சிறிய மாற்றிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இயந்திரம் விசேஷமாக சேவை புரிந்த அங்கம், தொழில், வந்தவ, விஞ்ஞான, கலாசாலை துறைகளில் சிறப்பாக விளங்குபவர்கள், சிறு வணிகர்கள் பாடுபட்டவர்கள் முதலியோர் இயந்திரம் போதுமான அளவுக்குப் போதிய வேதியியல் தரக்கொண்ட இயந்திரங்களிலிருந்து அங்குதலையே சேவைகள் இரண்டிலும் சிறப்பாகக் கொடுத்த செலவுகள், அங்கங்களைக் கொடுத்தவர்களைப் போன்ற உரிமை சட்டத்தில் ஒரு வகை விசேஷமாகச் சேர்க்கப்பட்டது.

[illegible]

அன்புப் பேரறிவாளர்
சென்னை தாழ்ப்பாலைத்
சேர்ந்த காடகியின் பிறந்த
வர். 1930-ல் கருகல்-
முதல் இயந்திரவியல்
தாபகமாகக் கொண்டு
இங்கு வந்துள்ளார்.
பிற்பின்பு அவர் ஒரு
நாள் சி. ஆர்டிஓ சர்வ-
யை உண்டாக்கித் தன் கை
களையும் ஆராய்ச்சித் து-
றையுள் சேர்ந்தார். தனது
வயதில் பேரறிவாளர்

அதற்கு இலட்சியமாகக் கொண்டவர். அவர் செய்த கருச் ஒரு முக்கியமான பணி அருமை ஆரம்பித்தது உட்புறமாக. இராமசேனா யின்மேல் எல்லா கருப்புகளையும் சேர்ந்த அருமைக் குழந்தைகளுக்கு உடையும் உணவும் கொடுத்தல் கவனித்த பின்புறமிருந்து அருமை ஆரம்பித்தல். அன்புமிகு சங்கம் என்ற பெருமான் அன்பு பூமி தான் உத்தி கரும் கதாபாசம் கருப்பு ஒத்தமையையும் அன்பு, அறிவு, சத்தியம் முதலான எல்லாம் கொண்டுமே உபதேசம் கருமிருந்தது. சங்கம் அருப்புகளில் அவர் செய்து கொண்டிருப்பதால் பின்புறம் பின்புறம் பின்புறம் செய்து கொண்டிருந்தால் சங்கம் உத்தியும் கருப்புகளும் சத்தியம் பரிசுரம் தேடி கொண்டிருந்திருந்தால் கொண்டு பின்புறம் உத்தியும் முதலான தென்னிந்தியத் தமிழ் இலக்கியம்.

கங்காநல்லிப் பனந்த அட்போபணம்

நீர்நிலைப் பற்றி குளசெங்காவுடன்
இருக்க இப்ப வந்ததால் சங்கரம்
இருக்க தோட்ட முதலாளியை சம்பளம்
பெற தோட்டப் பிப்பந்தியார் பூதியைப்
ஆபீஸ்களிலும் செய்த கொண்டுள்ள துறை
காவுப் பயலத்தையும் கப்பலத்தையும் பற்றித்

[illegible]

நீங்கள் உங்கள் பற்களை

இன்று மக்ளீன் செய்தீர்களா?

“நான் எப்போதும்
'மக்ளீன்' தான் உப
யோகிக்கிறேன்;
ஏனெனில் வாய்க்கு
க்கு கிளியும் கவர்த்
தையும் அது தருகிறது.
என் பற்களை அது
நன்றி பரதுகாத்திருந்து
என்று பார்க்குதான்
தெரிந்து தெரிந்து
எனாம் ”

மக்ளீன் தாதுதக்க
பெருக்குதல்

மக்ளீன் தாதுதக்க
பெருக்குதல்

மக்ளீன் தாதுதக்க
பெருக்குதல்

மக்ளீன் செய்து உபயோகிப்பதன் மூலம் பற்
புகை மக்கின். பற்களை பதப்ப
யென்த யென்த கமயாபெருக்கல்
செய்து, உயிழை உயிழைப்பாய் பற்
செய்து, பற் பதப்பயென்த
மக்ளீன் தாதுதக்க பதப்பயென்த
செய்து, உபயோகிப்பதன் மூலம்
மக்கின் இது.

பதப்பயென்த. பத பதப்பயென்த
பத பதப்பயென்த மக்கின் பதப்ப
மக்கின் பதப்பயென்த. இது பதப்ப
மக்கின் பதப்பயென்த.

இன்று மக்ளீன்
செய்தீர்கள்

MTX 37M

ஆற்றங்கரை யரயிலே...

38. a2.

மீட்சி மாதத்துக்கு முன்பு 'கேட்குமே' என்று எடுக்கிக் கொண்டிருந்தது. காந்தியடிகள் ஓரே அமரிகுட்டுக் கவிழ்த்திருந்தது. அன்றாகப் பணியேறு பெய்த கொண்டிருந்தது. குளிர் தாக்கமட்டாமல் லாஸஸ் கூடத் தன் பணிப் போர்த்தையை இழுத்துப் போர்த்திக் கொண்டு கண்ணயர்ந்திருந்தது. காவேரி வாற்றின் அக்கரையிலே வேண்டுகின்ற ஒரு கிணற்று சிறு கரத்தையே சிறுநீர்ப்புப்பது போலக் காட்சிபார்த்துக் கொண்டிருந்தது. சந்திரனுடன் சோதேவியின் அன்பாற்றை மடியில் தயர் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டு, தாங்கி வழிந்த கொண்டிருந்தது.

அதே காலேரி எதிர்த்தரையில் ஒரு அள
மரத்தடியில், எண்ணற்ற ஏக்கர்ப் பிரதான
கார்டிகள் குளிர் தாங்க மாட்டாமல்,
கூட்டி ஊட்டப்படிக் கொண்டு படுத்திருந்
தனர். அப்போது அவர்களில் தன்
தந்திரை விதமான அபிமானப் பிரதிகை
அந்தக் குழப்பில், கைக்கற்ற கொண்டி
களும், நடவடிக்கை

யும் தனிப்பீர்த்தி குளிரில் வாடி எடிந்து
கொண் டிருந்தான். இன்னொருவனுக்கு
இழுப்பு கிபாதி! மற்றொருவனுக்கு
எறும்பு உருக்கி! பங்குக்குக் குளிர்
தூய்மை! இதற்கெல்லாம் மேலாக என்
வகையாகும் பசிப் பிணி வாட்டிக்
கொண்டிருந்தது. ஆகவே அந்தக் கும்ப
லின் எங்கே பரந்ததாலும், 'ஐயோ,
அப்பா!' என்ற அவலச் சொற்களும்,
'செந்தேன், இனிப் பிழைக்க மாட்டேன்'
என்ற அலறல்களும் தான் வந்து கொண்ட
யிருந்தன.

ஒரு நடவடிக்கை அந்தப் பக்கம் போய்
பார்த்தால், செந்திரந்தர் எண்ணியது
போல, 'எங்கும் துக்கமாய் இருக்க!' என்று
தான் எண்ணத் தோன்றும். படைப்புத்
தொழில் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் அந்தப்
பிரம்மனுக்கு இம்மாதிரிச் செய்கிறார்
செய்கிறது இந்த உலகத்தை சீர்ப்படுத்து
என்னதான் ஆகத்தோ, புரவியில்லை!
அவன் அந்தவன் சிறந்தத் தொன்

புருந்தாலாவது பாடக
யின் கையே! அதே
காலேயி யாற்றங்கரை
யில், உப்பிடு தூந்
தில், வானமளாவ
தல்வி ளிற்கும் மாட
மாளிகைகளையும், சதா
காலமும் கரும் அதுப
விக்கும் சூம்புகளையும்
யேறு அய்யகா அவர்
படைத் திருந்தான்!
அந்த மாட மாளிகை
களில் வாழ்ந்துகொண்
டிருந்த மக்கள் எவ்
விதக் கவலையும் இன்றி
ஆனந்தமாகக் காலத்
தன் கடத்திக் கொண்
டிருந்தனர். ஒரு இடத்
திலிருந்து விளையின்
இளிய நாடும் எழுந்து
கொண் டிருந்தது. இந்
னொரு இடத்திலிருந்து,
தொன்மோளியும் 'ச-சி-
ச-ம்' என்று மீயதும்
பாடிக்கொண் டிருந்
தது. யேறு ஒரு
இடத்திலிருந்து பிடி
வின் காதம் வந்து
கொண்டிருந்தது. அது
மட்டுமே அல்ல; என்
னும் கதர் கணவன்

மாயக் கண்ணாளுக்கு மிகவும் பிடித்த வாத்ரியம் மோகன மூரளி யல்லவா! அதன் ஒளியும் எங்கெங்கோ காற்றில் கலந்து வந்து கொண்டிருந்தது. அந்த இன்னிசைகள் எல்லாம் கேட்போரை ஆனந்த பரவசப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன. அந்த இன்னிசையிலும் எடுகடுவே போகக் குரலும் கலந்திருந்தது என்பதை ஒத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்; காரம் இருந்தால் தானே திதிலிப்பு எடுத்துக் காட்டும்! அதுபோல அந்தச் சோகம், கதற்த இன்னும் உச்சந்தரையில் கொண்டு போய் விட்டிருந்தது என்று தான் சொல்வவேண்டும்.

அந்த ஆலமரத்தடியிலே, ஒரு மிழை ஒரு சின்னஞ்சிறு பெண்ணுடன் இனிப்பாறிக் கொண்டிருந்தான். அவனுடைய கத்தல் துணிதான் அவனுக்குக் கீழ்விசிப் பாகவும், போர்வையாகவும் திகழ்ந்தது. மிழை குருடி: அந்தச் சின்னஞ்சிறு பெண்ணிடம் அவளுக்கு அணவியாப் பற்றுதல். அந்தச் சின்னஞ்சிறு பெண்ணானே, அவனுடைய வாழ்வுக்கு ஆதாரமாகவும் ஊன்று கொள்கையாகவும் இருந்தாள்!

பெண் தூங்காமல் உட்கார்ந்திருந்தாள். அந்த உடல் உதறும் குளிரில் எப்படித்

தூக்கம் வரும்? மிழை தழுதழுத்த குரலில், "பொண்ணி! இன்று உனக்குத் தூக்கம் வர வில்லையா! சோம்பக் குளிருகிறதே? வர, என் பக்கத்தில் வந்து படுத்துக் கொள்ளு; என்னைக்கூடக் கொண்டு படுத்துக் கொள்ளு; தூக்கம் வந்துவிடும்!" என்று அன்புடன் சொன்னாள்.

"இஃது பாட்டி, அப்படி பொண்ணும் அதிகமாகக் குளிர் வில்லை. ஒரு சேதி தெரியுமா, பாட்டி? இன்றைக்கு ஒரு ஐயா எனக்கு முழுதாக ஒரு அணு கொடுத்தாரு" என்று மிழை பொண்ணி.

"எப்படி யம்மா!" இன்றைக்கு யாரோ பெரிய பணக்கார ஆசாமி காவேரிக்கு முழுக் வந்தாய்க்; அவங்க பிள்ளை ஒரு அம்மாவும் வந்தாய்க். அந்த அம்மா

உடம்பு முழுவதும் கல் இமைத்த நகைகளாகவே போட்டுக் கொண்டிருந்தாய்க். அவங்க பித்தோடேயே வந்த ஒரு ஐயா தங்கு ஓரணம் கொடுத்தாரு. எனக்கும் ஓரணு கிடைத்தது.—ஆமாம், ஒன்று கேட்கிறேன், சொல்லுயாப்பா, பாட்டி?" என்று ஆச்சரியம் ததும்பிய குரலில் கேட்டாள் மிழை.

"என்ன, அம்மா? கேள், தெரிந்தால் சொல்லுகிறேன்!"

"அந்த அம்மாளுக்கு இவ்வளவு நகைகள் எப்படி கிடைத்திருக்கும், பாட்டி?"

"கடவுள் கொடுத்திருக்கிறார், அம்மா!"

"அந்தக் கடவுள் எங்கு என், பாட்டி, கொடுக்கவில்லை?"

"அவர் எம்மையப்போல உன்ன சமையலுக்குக் கெல்லாம் கொடுக்க மாட்டார், அம்மா!"

"ஏன், பாட்டி?"

"அப்பறம் இந்த உலகம் முழுவதும் பணக்கார உலகமாகப் போய்விடும் இந்த உலகத்தில் சமையலே இல்லாமல் போய் விடுவார்கள். தயவு-தாட்டாளம், எவு இரக்கம் முதலிய புண்ணிய காரி

யங்களை இவ்வளவு போய்விடும். அதனுதான் அவர் கொடுக்காட்டேன் என்று கு" என்று மிழை பொண்ணிக்கு மிழை சொன்னது ஒன்றும் புரியவில்லை. தயவாவது, தாட்டாளாவது? சவாவது இரக்கமாவது? புண்ணிய காரியம் என்று என்ன? பாட்டி சொல்லுவது புரியலை இம்மப்பா! பாட்டி சொல்லுவது பாட்டிக்குத்தான் புரியும் போலிருக்கிறது! பாட்டி ஏதாவது உதறியிட்டுப்போட்டும், அதைப் பற்றி மனக்கண்ணை அந்த அம்மான் கைவிற்றிருந்தாப்பு எப்படிப் 'பண பன்' வென்று மின்னிக் கொண்டு இருந்தது! என்ற சிந்தனையில் பொண்ணி தன் மனத்தைச் செலவிட்டாள். மிழை பொண்ணி சிந்தனைப்பக்

சாவனாதி-

களைத்து, "அம்மா பொன்னி, ரொம்ப நேரம் ஆகுது, பாப்! பேசாமல் தூங்கு அம்மா! இது மானி மாதம் அங்கலா? ஐனங்கள் வரவரையில் முழுசுவதற்கு வருவார்கள். விடியுதல் கருக்களில் கால எழுந்து போகவேண்டும். அதனுத்தான் சொல்லுகிறேன்!" என்று யெரு பரிவுடன் தாங்குமாறு சொன்னான்.

★

பெரிமன் ஆறு வயதக் குழந்தை வாக இருந்தபொழுதே, அவனுடைய தாயார் கோமாளம் சிறைத்த இந்த உரைத்தவ வெறுத்துக் கண்களை மூடி விட்டாள். மெய்யிதான் வெகு கஷ்டப் பட்டு வந்த வளர்த்துப் பெரியவனாகி விட்டான். அவன் பிச்சை வாய்க்கப் போகும் பொழுதெல்லாம் பொன்னியை பிச்சுண்டு கோமாளம், பொன்னிதானே குருட்டுக் கிழியிக்கு வந்தாட்டியாகவும் கூன்று கோமாளவு இருந்தாள்! அவன் இருந்தது கிழியிக்கு மிகவும் ஒத்தவனாக இருந்தது. பக்கத்தில் அவன் இருந்தாய்தான் கிழியிக்கு, "நாலும் இந்த உரைத்தவதான் இருக்கிறேன்!" என்று உணர்ச்சி ஏற்படும்; உறுத்துப் பிழிச்சி ஏற்படும்.

காலநிலைத் தன் குதிரைகளைக் கையெழுத்துச் செய்தவனானான். கைகள் மாதங்கள் ஆயின, மாதங்கள் வருவதில் கையின் வருஷங்களும் ஒவ்வொன்றாக கருண்டு வந்தன. அதற்கிடைத்தாயது. பொன்னியும் காளோரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளரவானான்.

மேய்ப்பின் கரையும் வரவரத் தங்கித்து விட்டது. இப்பொழுதெல்லாம் அவனாகப் பிச்சை வாய்க்கட்ட யெனியே போக முடியவில்லை. அதனுக்கு கட்டிடத் தெய் பிழிந்தாய்தானே, பிச்சை வாய்க்கப் போவதற்கு? ஆகவே, பொன்னி வாய்க்கி வரு

வதைக்கொண்டுதான், அந்த இரு நிமிசங்கள் நுடைய வாழ்க்கையும் ஒரு வந்தது பொன்னி உட்கார்ந்திருக்கும் யெனிகளில், தான் போய் வந்த கதைகளை ஒன்று விடாமல் மெய்யிக்கு உரைப்பான். அவனுக்குக் கிழியிவிட்டதான் என்ன பற்றுதல்! என்ன பிரேமம்! செவன்கு நிற பாவனாக்குத் தன் கிணியாட்டுப் பொருக்களிடம் இருக்கும் பிரியத்திற்கு கட்டிடதான், அவனுக்கு அந்தக் கிழியிவிடம் பன்மடங்கு அதிகப்பிரியம் இருந்தது.

★

கிணியாட்டி யெரு கோமாள ஒருவது. பொன்னி இப்பொழுது கிழியிவிட்டது. "பெரியவன்" ஆகிவிட்டான். அவனுடைய உடம்பெனவனம் அலங்கரிக்கத் தொடங்கி விட்டது.

அவனுடைய உடம்பில் யெனவனம் அதிகரிக்க அதிகரிக்கக் கிழியியாகக் கவலை குழிந்து கொண்டது. "வய்வளவு கட்டிகள் தான் இந்தப் பிச்சைப் பிழிப்புப் பிழிப்பு பத? பொன்னிக்கு எப்படியாவது ஒரு புருஷன் பார்த்துக் கொணுதல் கட்டிக் கொடுத்தாக வேண்டுமோ!" என்னென்னவி அவன் மனம் பொறுமினான்.

வறமலா பிறந்தால் என்ன, பணக் காலது பிறந்தால் என்ன? வானுக்குமே பொன்னிக்கு உயல் இடத்தில் கல்லாணம் ஆகி உயலா வாழவேண்டும் என்று ஆகா எழுத்து கணுந்தானே! ஆகவே, கிழியிக்கு அபாயதீர ஆகா எழுந்ததில் வாய்ப்பென்ன இருக்கிறது!

ஏதெனவே கிழியியின் கரையதனர்த்து கொந்து போயிருந்தது. அவனாக் கிழியி பிச்சைக்குப் போய் வர முடியவில்லை. பொன்னி வாய்க்கி வந்தவதைக் கொண்டு இரண்டு நிமிசங்களில் வயிற்றைக் கழுவின. அந்த வயிற்றுக் கழுவிக்கு ஆலாய்ப் பறக்கும் சிறுவனம் ஏற்பட்டு விட்டது, கிழியி வயிற் ஓட்டி வாய் ஓட்டி ஓடாய்ப் போய்விட்டான். போதாக் குதறக்குப் பொன்னியின் கல்லாணக் கவலை யும் தேர்ந்துகொண்டனவே, அவன் உடல் சிறியிகவும் மேலமலா கிட்டு விட்டது. எந்த சிறிதத்தில் ஆகி பிரிவினா என்று கிணக்கக் கூடிய அளவில் எலும்புக்கடு மட்டும்தான் எஞ்சி விருந்தது.

பொன்னிக்கு வயது ஆக ஆகப் பிச்சை கிணக்கப்பது குதறத்து வந்தது. எந்த வாரப்படியில் ஏறியுதல்! இவ்வ இங்கே இவ்வ பன்மதான் வந்தது.

ஒரு நாள் கிழியியின் கொந்து தனர்த்து போன எலும்புக் கூடு கெடுப்பாகக் கொடுத்தத் தொடங்கியது. கிழிட்டுக் கரைய சத்தம் காட்கண்தான் பட்டினி

வையும் பசுவையும் கவ்வாணக் கவலை
வையும் தாங்கும்? அந்தக் கிழவியின்
உடலிலிருந்து தீப் பொறி பறக்க ஆரம்
பித்தது. அடிக்கடி அவள் முனகவும்
ஆரம்பித்தாள்.

பொன்னிக்கு என்ன செய்வதென்றே
புரையவில்லை. "பாட்டி, உன் உடம்பு
இப்படிக் கொதிக்கிறதே! என்ன செய்
வது?" என்று வருத்தத்தோடு கேட்டாள்.

கிழவி என்ன பதில் சொல்லுவாள்?
கடவுள்மேல் பாரத்தைப் போட்டாள்.
அதற்குமேல் அவள் செய்யக் கூடியது
தான் என்ன?

"பாட்டி! உனக்குக் கஞ்சிக்காவது
ஏதாவது கிடைக்குமா என்ற பார்த்து
வருகிறேன்" என்று சொல்லிப் பொன்னி
தனிவாகப் புறப்பட்டாள். தனிவாகப்
புறப்படாமல் என்ன செய்வது? இந்த
வாழ்க்கையில் நான் யாரோடுகூட வரப்
போகிறார்களே?

அவள் பகல் முழுவதும் பிச்சைக்காகச்
சுற்றுகிற இடம் இல்லை. ஆனால் ஒரு தம்
பிடியாவது அவளுக்குக் கிடைத்தால்
தானே?

அவளைப் பார்ப்பவர்கள் எல்லாரும் "ஓ!
இத்தனை வயதானவையும் பிச்சை வாங்க வரு
கிறாள்! உனக்கு வேட்கமா யில்லை?
மாணக்கெட்டவளே! கடவுள் கொடுத்த
கைகால்கள் நன்றி யிருக்கும்பொழுது
எங்கேயாவது வேலை செய்து பிழைப்
பதற்கு உனக்கு என்ன கேடு?" என்று
கீழ்த்தள்ளர். சிலர் உபதேசித்தனர்:
வேறு சிலர் ஏளனம் கலந்த குரலில் பரி
காரம் செய்தனர்.

கடைசியில் பொன்னி மனம் கொடுத்து
வெறுங்கைவுடன் விடு திருப்பினாள். அந்த
ஏளனச் சொற்களைக் கேட்டபின் அவ
ளுக்குப் பிச்சைக்குக் கை கட்டுவது என்
ருலே வேட்கமா யிருந்தது.

'பொன்னி வந்து விட்டான்' என்பதைக்
காலடிச் சத்தத்தினால் அறிந்ததிலிருந்து
கிழவி ஆகா வேட்கமறியாது என்
பார்க்கினாள்! கிழவியுக்குத் தன் உயிர்மீதுள்ள
பற்றுதல்தான் நீங்கியிருக்கையோ, அவ்வது
தன் பேத்தியைத் தன்னாத்தையளாக
இந்தப் பாலும் உலகத்தில் விட்டு விட்டுப்
போகத்தான் பணம் வரவில்லையோ,
தேர்ப்பதில்லை! கிழவி மிகவும் தளர்ந்து
போன குரலில், "ஏன் அம்மா, ஏதாவது
கிடைத்ததா?" என்று மிகவும் பரி
வுடன் கேட்டாள்.

"இல்லையே, பாட்டி! ஒன்றுமே
கிடைக்க யில்லையே! 'இத்தனை வயதா
கியும் பிச்சை வாங்க வருகிறாள்! உனக்கு
வேட்கமா யில்லை?' என்றுதான் எல்லாரும்

பரிவர்த்தனை!

"என்ன ஸார்! தங்கன் சீனிமா
நிலைட்டரில் வேலையாக திருப்ப
தாகக் கேள்விப் பட்டேன்.
எனக்கு இரண்டு ரூபாய்
கொடுக்கக் கூடாதா, ஸார்!"

"தங்கன் ஒரு பாங்கியில்
வேலையிலிருப்பதாகக் கேள்விப்
பட்டேன். எனக்கு இரண்டு
ரூபாய் தோட்டுக்
கொடுக்கக் கூடாதா, ஸார்!"

கேட்கிறார்கள்! 'எங்கேயாவது வேலை
செய்து பிழைப்பதற்கென்று' என்றும்
சொல்லுவார்கள். என்ன செய்வது
பாட்டி?" என்று கேட்டான் பொன்னி.

கிழவி கண்களை மூடியவாறே, "ஆமாம்,
அவர்கள் சொல்லுவது சீயாவந்தரே?
வேலை செய்ததான் பிழைக்க வேண்டும்.
நீ உன் வேலையைப் பார்! நானும் என்
வேலையைக் கவனிக்கப் போகிறேன். இந்த
உலகத்தையும் உன்னையும் பிரித்து போக
வேண்டிய காலம் மிகவும் நெருங்கி
விட்டது. இந்த உலகத்தில் என் வேலை
திர்ந்து விட்டது. இனி இந்த உலகத்திலே
எனக்கு என்ன வேலை?" என்றான் அவ
ளுடைய குருட்டுக் கண்களின் இரு ஓரம்
களிலும் கண்ணீர் தவிர்த்து சிந்தறது.

"எங்கே பாட்டி, போகப் போகிறாய்?"

"இந்த உலகத்தில் வேலை செய்து
எனக்கு அதுத்து விட்டது. அந்த உலகத்
துக்குப் போகப் போகிறேன். அங்கும்
வேலை கிடக்கிறது!" என்றான் கிழவி.

பொன்னியின் மூலைக்குக் கிழவி
சொன்ன விஷயங்கள் எட்டவே யில்லை.
கிழவி சொன்ன சொற்களைப்பற்றிச் சித்
திக்கச் சித்திக்க அவளுடைய மூலைதான்
குழம்பிற்று.

அவள், "பாட்டி, எங்கே போகப்
போகிறாய், பாட்டி?" என்று கேள்வி
களைத் திருப்பித் திருப்பிக் கேட்டாள்.
ஆனால் கிழவி அவளுடைய கேள்விகளுக்
குப் பதில் சொல்லும் சிலவையிலே இருந்
தால் தானே? அவளுடைய வேலைதான்
பூர்த்தி அடைந்து விட்டதே! இனி அவள்
ஏதற்காகப் பொன்னியின் கேள்விக்குப்
பதில் சொல்லப் போகிறாள்.

விவரமறியாத பொன்னி திருப்பித்
திருப்பிக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த
கேள்விகள் மட்டும் காற்றில் கலந்து
வான வெளியிலே மிதந்தன.

கம்பர் தும் காட்சி

டி. கே. சி.

316. நீதான் கொள்ளாய்!

அயலாரிலிருந்து இந்திரஜித்து ஊருக்கு வந்தான். ராவணனது அரண்மனையிலிருந்து என்றுமில்லாதபடி பெண்களது அழகுரல் கேட்டது.

இரண்டாங் தடவைபுக ராவணன் தோல்வியுற்றானே என்ற சந்தேகம் இந்திரஜித்துக்கு வந்தது.

அடுத்தாற்போல் ராவணன் இறந்து தான் போய் விட்டானே என்ற சந்தேகமும் வந்தது.

மனம் பதைத்தவனுய்த் தேரில் ஏறி கோரே போனான், ராவணனது அரண்மனைக்கு.

மிகக் துயரத்தில் ஆழ்ந்தவனுய் ராவணன் உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டான்.

மனசுக்குக் கொஞ்சம் ஆறுதல் உண்டாயிற்று. ராவணனைப் பார்த்து, "இப்படி யெல்லாம் துக்கத்தில் ஆழ்ந்திருப்பதற்கு என்ன காரணம்?" என்று கேட்டான்.

"உன்னுடைய தம்பியிமாரை யெல்லாம் உயிர் வாங்கி விட்டான் எமன். மூப்ப நிகும்பர்களும் அவர்களோடு அதிகாரமும் வானுலகத்தை அடைந்து விட்டார்கள்" என்று சொன்னான் ராவணன். இனி,

***

ராவணன் இப்படிச் சொன்னானே இவ்விதமே—இறந்து போனார்கள் என்ற செய்தியைத்தான்—இந்திரஜித்தின் கண்ணிவ்த் தீப்பொறி பறந்தது.

"இறந்தார்களா! அப்படியா? கொன்றதுதான் யார்?" என்று ஆத்திரத்தோடு கேட்குடன் இந்திரஜித்து.

ஆர்கோன் தவ
என்றதும், பேரதி
காவல் என் தும்

பேர்கோன் தவ
தம்பி இ கக்குவன்;
பின்புதின் ரு

கர்கோன் தவ
ஆகப்பிற சாக்ள
உத்தேசம் எம்

தர்கோன் தவ
ஆகப்பிற சாக்ள
தாக்கவரத் தான்.

[ஆர்கோன் தவ என்றதும், அப்படியும் கோக்கக் கூடியவர் யார்? கோம் என்று ஆத்திரத்தோடு இந்திரஜித்து கேட்டனும்;

பேரதி காவல் என்றதும், மிகப் பேரீய தெரிதல் கோண்டவன் அதிகாரம்; அந்த அதிகாரம் என்று வழங்கிய; பேர்கோன் தவ; அப்படியும் புது வரத்தே பேரையே திரைமிக் ஆக்கிவிட்டான் அப்பா, சமனது தம்பியாகிய இக்கருவன்;

பின்பு தின் ரு; அவனது தம்பியார்; கர்கோன் தவ ஆகப்பிற சாக்ள என்; இவ்வகையை அழித்த அதுமனதும் மந்த வானரப் படைகளாலும், தனி விட்டான் என்று;

உத்தேசம் எம்; தெரிந்ததை யெல்லாம்; தர்கோன் தவ இவன் தீ சாக்ள தவ தாதுவரத்தான்; கோன் தவ யானை சூடிய சிவபெருமானது காவியைப்பிடுகவர் சாக்ள தவன் சாக்ளெல்லாம் தீகி படியும் புது கோண்ட ராவணன் கோன்கும்.)

***

அதிகாரம் முதலியவர்கள் உயிர் துறந்தார்கள் என்று கேட்ட பாத் திரத்தில் இந்திரஜித்துக்குத் துக்கம் பொருளிக் கொண்டு வந்தது.

நெருக்குக் கீழ்க்

கமலா சங்கரவர்த்தி

அவள் இவ்விடத்தில் பெற்ற பூரீ
களின் குமார் தமது அறையில் ஒரு
காத்தாளியின் சாய்ந்தபடியே மிகுந்த
வெளத்துடன் ஏதோ படித்துக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய காய் மட்டும்,
'அதிர்ஷ்டம் அடித்தாலும் அடித்தது
இந்த நகிந்தி படிகளில் உட அல்லவா
சம்முகக் கதாசாலையாக எடுத்துக்கொண்ட
மூர் வருகிறார்கள்! ஆனால் இந்தச் சமீபம்
பிடித்த நகிந்தி அல்லவா பிரபத்
தனா'பட்டும் வரலில் துறைய மார்ட்டென்
என்கிறதே!' என்று முணுமுணுத்துக்
கொண்டிருந்தது.

அதே மெய்நிழல் வேலைக்காரன்
ஜந்தாடி கடிதங்களைக் கொண்டு வந்து
வைத்துவிட்டுப்போனான். ஒன்று அவர்
தாபாளிடமிருந்தும் மற்றொன்று அவருடைய
தமக்கையிடமிருந்தும் வந்திருந்தது. அவற்றில் 'பணம் தேவை!
பணம் தேவை!' என்ற பாட்டைத் தவிர வேறு என்ன இருக்கப் போகிறது? இந்த இரண்டு வருடப் பிராபல்வத்தின்
அவர் ஊட பணத்தான் என்று! 'மெட்-
டப்' செய்து கொண்டுவந்தபடியும், இரவு பஸ்
உடைப்பதையும், பம்பாய் கிச்செதா
என்று ஒருவகையையும் தவிர வாழ்க்கையில்
உண்மையாகவே வேறு என்ன பற்றுதல்
இருக்கிறது? — இவ்வாறு மகத்தின்
கண்ணாட்டிக்குக் கொண்டு அவர் மற்ற
கடிதங்களை ஆராயலானார். அவை அநேக
மாக 'பான்-மெயில்' என்று ஆங்கிலத்தில்
சொல்லப்படும் ரசிகர்களின் பாராட்டுக்
கடிதங்களாகவே இருந்தன. அதில் ஒரு
கடிதம் அவரது வளைந்ததப் பெரிதும்
வலிந்தது.

மாதுங்கா, பம்பாய்

என் அன்பாற்றிய மிட்டி தனின் குமார்.

இதுவரையில் தங்கம் தடித்திருக்கும் ஒரு
படத்தையாவது நான் பார்க்கத் தவறியது
கிடையாது. நாய்கள் தடிப்பதற்கென்தே
விரத்திருக்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய
உறுதியான அபிப்பிராயம். தங்கம் தடிப்பது
மட்டும் பார்க்கும் பார்க்க என்னதும் கிணறு
உடையில் சேர வேண்டும் என்ற அபிப்பிராயம்
ஆகப் போயிருக்கிறது. அதிலும் தங்கவாடை
சேர்த்து மூலம் படத்தில் தடிக்கும் சந்தர்ப்பம்
எனக்குக் கிட்டுமெனில் அதனிடம் நான்
அடைவாக் கடிதம் பார்க்கியல் வேண்டுமெனில்
இதில், தங்கம் வேகம் உட்கொண்டிருக்கட்ட
அவர்களுடம் பிராபக் கொள்வதேனும்.

தங்கம் பதில் ஆனதுடன் எதிர்நோக்கும்,
ராஜம்.

நவீன் குமார் கடிதத்துடன் மற்றொரு
கடிதத்தில் கற்றப்பட்டிருந்த புனைப்

படத்தை மெதுவாக வெளியில் எடுத்தார்.
போட்டோவில், கையில் பூச்சொத்துடன்
ஒரு இளம் பெண் காட்சி வந்ததான்.
ஆனாலும்! என்ன அழகு! என்ன
அழகு! என்ன உருவம்! என் கண்கள்
இவ்வளவு உபரமுள்ள பெண்கள்தான்
எது? கடிதம்நான் எவ்வளவு களிதமாக
வும் அழகாகவும் எழுதி விடுகிறேன்! —
என்றெல்லாம் எண்ணமிட்டார். மற்ற
மூன்று தனக்கு வாழ்க்கையில் ஒருவிதமான
பற்றுதலும் இவ்வளவு இருப்பதைக்
குறித்து வருத்தியதை நினைத்து அவருக்குப்
சூர் சிரிப்பு வந்தது. மறு கணம் அவர்
மனம் அவரைக் கற்பனா வொத்தத்திலே
இழுத்துச் சென்றவிட்டது. பம்பாய்-
மாதுங்கா போட்டோவை கிட நூறு
மடங்கு அழகுள்ள ராஜமும் தானும் ஒரே
படத்தில் தோராயமாக நாய்களாக கடித்து,
பின்பு வாழ்க்கையிலும் அப்படி மாறுவது
எல்லாம் நினைப்பதும் பாப்பதைப்போல
அவர் மனக்கண் மூர் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக
தெளிவாகத் தென்பதன். தம் இது
வரையில் கடித்திருக்கும் படங்களில்
கடந்திய காதல் கட்டடங்கள் வரவும் நினை
யிற்று வந்தன.

செபை உலகெங்கும் விடுபட்ட பூரீ
களின் குமார் ஒரு தந்திக்குக் கப்பலில்,
தான் மறுகாள் மெய்பி பம்பாய்க்கு வருவ
தாகவும் தந்தித் தாள் கட்டெடினில்
சந்திக்கும்படியானவும் பூரீமதி ராஜத்துக்கு
எழுதப் போனார். அதே மெய், தாம்
போட்டோவைப் பார்க்கும் அவரத்தில்
அவரை கற்றப்பட்டிருந்த கடிதத்தில்
ஏதோ எழுதி விடுவதைக் கவனியாம
யிருந்தது நினைவுக்கு வந்தது. அதில்
பின்புறமான எழுதப்பட்டிருந்தது:

பிச் குறிப்பு:—இத்துடன் வைத்திருக்
கும் போட்டோ என் "மாதுங்கா
அமிரு" கட்டாக சபை"யில், பெண்
வேஷம் போட்டுக் கொண்டு தோராயம
மாக கடித்தபோது எடுத்த படம்.
தற்சமயம் கைவாய் வேறு போட்டோ
இவ்வகையாலும், பெண் வேஷத்தில்
இருக்கிறபோதிலும் மூக வெட்டு தெளி
வாக இருப்பதால் இதை அனுப்புகிறேன்.
என்னுடைய உபரம் ஜந்தாடி எழு அங்கு
லம், கமாராகப் பாடுவேன். கடித
சிக்கிரம் 'புக்-குட்' அணிந்த ஒரு
போட்டோ அனுப்புகிறேன். சிரமத்
திரு மனக்கிடையும். ராஜம்.

5. வழி பிறந்தது!

சுடையோக ராஜ குமாரனைப் பார்த்து விட்டுத் திரும்பி வந்ததி லிருந்து சுந்தரியின் மனம் தீவிரமான சிந்தனையில் ஈடுபட்டது. இப்பொழுது அவன் கண்ணீர் வடிக்கவில்லை. எப் படி அவனை அடைவது என்று ஆழ்ந்து யோசிக்க ஆரம்பித்தான். இரவெல்லாம் யோசித்தான்.

'இது என்ன ஸபத்தியக்கார யோசனை! கடல் கண்ணிகை ஒருத்தி மண்ணுவதில் வாழும் அரசகுமார னின் கரம் பிடிக்க முடியுமா? இந்த உருவம் மாறி மனித உலகில் வாழும் அரச குமாரியாக மாற முடியாதா? முடியலே முடியாதா?' என்று சுந்தரி தனக்குத்தானே கேட்டுக் கொண்டாள். அப்பொழுது அவளுக்கு அறி வும் வயதும் முதிர்ந்த தன் கிழப் பாட்டியின் நினைவு வந்தது.

ஆகா! பாட்டி ஒருத்தி இருக்கி ருளே! பழங்கால சமாசாரங்க னெல் லாம் அவளுக்கு நன்றாய்த் தெரியுமே! கடல் கண்ணிகைகள் உருவம் மாறி மனிதப் பெண் உருவத்தை அடையும் வழி அவளுக்குத் தெரிந்திருக்குமே! அவளிடம் சென்று நடந்த விஷயம் அவ்வளவையும் சொல்லி விடலாம். அவன் நீச்சலும் நமக்கு ஏதாவது நல்ல யோசனை சொல்லக்கூடும்!' என்று சுந்தரி தீர்மானித்தாள்.

சுடல் கண்ணிகைகளின் பாட்டி கடலுக்கு அடியில் எத்தனையோ மைல்

களுக்கு அப்பால் இருந்தான். அவன் கடல் கண்ணிகைகளுக்குள் மிகவும் வயது முதிர்ந்தவன்; அவளுக்கு வயது இருநூறுக்கு மேல் இருக்கும். அவன் எத்தனையோ ஆயிரம் ஆயிரம் இரவு களைப் பார்த்திருக்கிறான். அநே மாதிரி எத்தனையோ ஆயிரம் பகல் களையும் பார்த்திருக்கிறான். சமுத்திர லோகத்தில் அவன் பார்த்த புயல் களுக்கு அளவே கிடையாது. புயலில் அடிபட்டுப் போன கப்பல்களையும் எத்தனையோ பார்த்திருக்கிறான்.

அந்தப் பாட்டியின் நினைவு வந்த உடனே சுந்தரிக்கு உடம்பில் புதிய தெம்பு உண்டாயிற்று. உடனே உற் சாகத்துடன் நிலமாவிகையை விட்டுப் புறப்பட்டாள். நில மாவிகை அந்த நடுநிலையில் மிகவும் அமைதியோடு விளங்கியது. சுந்தரியின் சகோதரி னளும் தாயாரும் மற்றுமுள்ள அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்த கடல் கண்ணிகை களும் நன்றாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

கடல் அலைகள் தூங்கின; கடலில் வாழும் மீன் இனங்கள் தூங்கின; கடலில் வீசும் பூயக்காற்றும் தூங் கியது. அந்தப் பாதி ராத்திரியில் தூங்காமல் இருந்தது சுந்தரி ஒருத்தி தான். நான் பாட்டியிடம் ராஜகுமா ரன் விஷயமாகப் போவது ஒருவருக் கும் தெரியக்கூடாது என்பதற்காகவே அவன் நடுநிலையில் புறப்பட்டான்.

கடல் கன்னிகைகளுக்குத்தான் பகல், இரவு என்ற வித்தியாசமே இல்லையே! எப்போதும் எந்த இருட்டிலும் நன்றியைக் கண் தெரியும் அவர்களுக்கு.

மூன்று பகல்களும் மூன்று இரவுகளும் விடாமல் தொடர்ந்து கழிகடலுக்கு அடியிலே செங்குள்.

கந்தரியைக் கண்டதும் பாட்டிக்கு ஆனந்தம் தாங்கவில்லை. அவளை அன்போடு அணைத்துக் கொண்டான். சில மனநிலையில் உள்ள ஒவ்வொருவரையும் பற்றி விசாரித்தான். பேசிக் கொண்டேயிருந்த பாட்டி கந்தரியின் முகத்தைப் பார்த்தாலே இல்லையோ அல்லையோ முகத்தில் இருந்த சந்தோஷக் களை மறைந்தது.

"குழந்தாய், கந்தரி! உன் முகம் என் இப்படி வாடியிருக்கிறது? கடல் கன்னிகைகளுக்கு மனவருத்தம் என் பதே விடைவாதே! அப்படியிருக்க நீ மூக வாட்டத்துடன் இருப்பானே?" என்று மிகவும் அன்போடு கந்தரியின் தலையணைக்கு நோதிக் கொண்டே கேட்டான் பாட்டி.

"பாட்டி, நான் என்னத்தைச் சொல்லட்டும்? நம் இனத்தைப் பற்றி நீ புகழ்ந்து பேசுவதைக் கேட்க எனக்கு மிகவும் வேதனைவாயிருக்கிறது. ஏற்கெனவே உங்களுடைய அரித்துக் கொண்டிருக்கும் என் மன வேதனை இன்னும் அதிகமாகிறது!" என்று கூறி விட்டு, கந்தரி விவரமாக எல்லாவற்றையும் சொன்னாள்: "பாட்டி, போன மாதம் நான் முதல் முதலில் கடலின் மேல் புறத்தில் நீந்தச் சென்றேன். அப்பொழுது ஒரு கப்பல் வந்தது! சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் கடும் புயல் வீசிக் கப்பல் கவிழ்ந்தது!

கப்பலில் வந்தவர்களில் ஒரு ராஜகுமாரனைத் தவிர மற்றவர்களைல்லாம் போன இடம் தெரியவில்லை. அந்த ராஜகுமாரன் மட்டும் சமூத்திரத்தில் முழுதி முழுதி உயிருக்கு வயதினாடு போராடினான். நான் அச்சமயம், அவனைக் காப்பாற்றி, ஒரு முறித்து போன கப்பல் பலகையில் கிடத்தி மெதுவாக நீந்திக் கொண்டே வந்து கரை சேர்த்தேன். மூச்சுத் திணறும் போது அவன் என்னைக் கண்டதும் பார்த்த பார்வையை என்னால் இன்னும் மறக்க முடியவில்லை."

பாட்டி மகா புத்திசாலியாதவால் கந்தரி பாதிக்காத சொல்லும்போதே மீதிப் பாதியை அவனாகவே காணிக் குத் தெரிந்து கொண்டு விட்டான்.

"அடி, பேதைப் பெண்ணே! நம் குலத்துக்கு அடுக்காத காரியத்தைச் செய்ய விரும்புகிறாயே! மனிதர்களுக்கும் நமக்கும் எந்த வித்திலும் பொருத்தம் இல்லை. நாம் தானுக்குக்குமேல் வாழ்ந்திருந்து துன்பம் என்ன என்பதையே அறிவாமல் இருப்பவர்கள். மனிதர்களோ சதாமரண பயத்தடன் வாழுவவர்கள். அதோடு அவர்களுக்கு நோய் கொடுகளின் பயம் வேறு. ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் அவர்களுக்கு ஓயாத கவலை. அந்த ராஜ குமாரனோடு நீ சேர்ந்து வாழுவது என்பது நடக்காத காரியம். ஜலத்தில் வாழுவது மனிதனால் முடியாத காரியம். மனித உலகத்தில் வாழ நம்மால் முடியாது!" என்று பாட்டி கண்டிப்பாகச் சொன்னாள்.

"பாட்டி, நம் இனத்தைப் பற்றியும், நாம் கடலில் வாழும் விதத்தைப் பற்றியும் சொல்லி நீதான் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ள வேண்டும். அந்த ராஜ குமாரனை ஒரு நடையை பார்த்தாய் நீ இப்படியெல்லாம் சொல்ல மாட்டாய். நான் என்ன முயற்சி செய்தாலும் என்னால் அந்த ராஜகுமாரனின் முகத்தை மறக்கவே முடியவில்லை!" என்று கூறிக் கந்தரி 'பொல பொல' வென்று கண்ணீர் விட்டாள்.

பாட்டியின் மனம் இளை விட்டது.

"கந்தரி, நான் சொல்லுவதைக் கொஞ்சம் கவனமாகக் கேள். நீ அந்த ராஜகுமாரன் மேல் ஆசை கொண்டிருக்கிறாய். அதே மாதிரி

அவனும் உன் மீது ஆசை கொண்டிருக்கிறானா என்று நீ முதலில் தெரிந்துகொண்ட வேண்டும்" என்றான்.

"பாட்டி, எனக்கு கன்றாய்த் தெரியும்.

அவருக்கு என்னை அடைய வேண்டும் என்ற ஆசை இருக்கிறது. கடலிலிருந்து காப்பாற்றி அவரைக் கரை சேர்த்த பிறகு, அவர் தன் விளைவை அடைந்ததும் முதலில் என்னைத்தான் தேடினார். கடல் அலைகளுக்கு மத்தியில் மறைந்து கொண்டு நான் அவருக்குத் தெரியாமல் அவரைப் பார்த்தேன். அவர் விழிகளில் பொங்கிய ஆர்வம் அவர் மனதில் இருப்பதைத் தெளிவாகக் காட்டி விட்டது! இதில் சந்தேகமே இல்லை."

"அடி, பெண்ப் பெண்ணே! தன்னைக் காப்பாற்றியது ஒரு கடல் கன்னிகை என்று தெரிந்தால் அவன் உன்னைப் பற்றிப் பேசமாட்டான்!"

"அதற்குத்தான் பாட்டி, என் எப்படியாவது மனித சாதிப் பெண்ணாக மாறியிட வேண்டும் என்று ஆசைப் படுகிறேன்! மனிதர்களைப் போல் கமக்கும் கால்கள் உண்டாகி விட்டால் பிறகு கமக்கும் அவர்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்காதல்லவா?"

"கந்தரி, இது என்ன ஆசை! சகலர சிருஷ்டியை மாற்ற முடியுமா? அந்தவிட உன் மனசை மாற்றிக் கொள்ளுவதுதான் சல்லது."

"பாட்டி, நான் எப்படியாவது மனித உருவத்தை அடைந்தாக வேண்டும். அதற்கு ஏதாவது வழி உன் டென்றால் சொல்லு! இல்லை பென்றால் நான் என் உயிரை விட்டு, அந்த ராஜகுமாரனை மறு பிறப்பியாவது அடைத்து கொள்கிறேன்!"

இதைச் சொல்லி முடிக்கும்போது கந்தரியின் முகத்தில் விவரிக்க முடியாத சோகமும் கோபமும் ஆத்திரமும் பிரதிபலித்தன.

"கந்தரி, வருந்தாதே! உன் மனசைச் சோதிப்பதற்காகச் சொன்னேன், கிழக்கே பத்துமைல் தூரம் சென்றால் ஒரு மலை ஜலத்துக்கு மேலே தென்படும். அதிலே ஒரு முனிவர் நலம் செய்து கொண்டிருப்பார். அவர் காலை வேளையில் கடற்கரை ஓரமாகச் சிறிது நேரம் உலாவுவார். அந்தச் சமயம் அவர் கையில் விழுந்து நீ நடந்ததை பெல்லாம் சொல்லு. அவர் மனசு இரக்கினால் நீ உருவம் மாறி மனிதப் பெண்ணாகலாம். ஆனால் வழியில் உனக்கு ஏதாவதுபோல விபத்துக்கள் ஏற்படும். அந்தச் சமயத்திலெல்லாம் நீ தைரியமாகச் சமுத்திர ராஜனைத் தியானம் செய். அப்பொழுது அந்த விபத்துக்களிலிருந்து தப்பலாம். இந்த மோதிரத்தை வைத்துக் கொள். இது உனக்கு மனித பாணியில் பேசும் சத்தியைக் கொடுக்கும். தைரியமாகப் போ!" என்றான் பாட்டி.

சந்தோஷ மிகுதியில் கந்தரியினால் பேசவே முடியவில்லை. ஆனந்தத் துடன் அந்த மோதிரத்தை வாங்கி அணித்து கொண்டான். சின்னக் குழந்தையைப்போல் 'தடதட'வென்று சமுத்திர ஜலத்தைக் கைகளினால் அடித்து இப்படியும் அப்படியும் ஆடினான். கடல் கன்னிகைகளுக்குக் கால்கள் இல்லையல்லவா? ஆகையினால் அவனாய் எழுந்து நின்று குதிக்க முடியவில்லை. அதற்காக அவன் கம்மா இருந்துவிடவில்லை. மீன் போன்ற தன் வால் ஆட்டிக்கொண்டு இங்கும் அங்கும் நீந்தினான். (தொடரும்)

நெல் நாடு

பி. எஸ். மணி

"ஏன்டா, முனியா! என் உப்பைப் பின்று உனக்குத் திமிரு வளர்ந்து போச்சோ? மென்ன ஆடி அகார்து வேலைக்கு வருக்குயே!" என்று கோபத்துடன் அமாழித்தார் மேலப்பன்னை பரமசிவம் பிள்ளை.

"எசமான்! நாய் கடிச்சிருந்துங்க, எடக்க முடியலாக். அதைத்தாய் சொல் விட்டுப் போகலாமென்று வந்தேனுங்க" என்று தயக்கத்துடன் பதிலளித்தான் முனியன்.

"நாய் கடிச்சால் என்ன? வேலைசெய்ய முடியாதா? ஏன்டா! பொய்ச் சாக்கு சொல்லியும்? எந்த நாய் கடித்தது?" என்று மூகம் கடுங்குங்கள் கேட்டார் பரமசிவம் பிள்ளை.

"எசமான்! நம்ம பண்ணை நாயும் கீழப் பண்ணை நாயும் நேற்று கருக்கல்லே சண்டை போட்டுக்கிட்டு இருந்ததுங்க. அப்போ கீழப்பண்ணை நாயை வாயைப் பிடித்து விலக்கினேன். கடிச்சுட்டதுங்க" என்றான் முனியன் கண்ணைக் கசக்கிக் கொண்டே.

"என்ன முனியா! கீழப்பண்ணை நாயா உன்னைக் கடித்தது?" என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டார் பண்ணையார். அவர் முகத்தில் அய்யனாய் நேருமிகுந்த கோபக்குறி மாறிக் கத்தொடும் தாண்டவ மாடியது. ஆமாம்! அவர் வெகுநாட்களாகக் கீழப்பண்ணை கணபதியாப் பிள்ளையை எப்படியாவது அய்யனாப் படுத்த வேண்டும் என்று நிர்மாணித்திருந்தார். அதை நிறைவேற்றத் தக்க சம உம் வாய்த்ததை யறிந்ததும் அவர் மிழ்ச்சி வடைந்ததில் ஆச்சரிய மில்லாதானே?

"அட பாயி! அதை முதலிலேயே சொல்றதுக்கென்ன? முதலிலே போலீஸிலே போய் எழுதவைச்சுட்டு வரலாம், வா! பிறகு ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகலாம்" என்றார்.

பண்ணை யாருடைய கோபம் அடல் விட்டதை யறிந்த முனியன்,

"ஆகட்டுங்க, நங்க என்ன சொன்னதும் கேட்டுத்தேனுங்க" என்றான் பணிவாக.

மேலப்பன்னை பரமசிவம் பிள்ளை உடனே அவனை அழைத்துச் சென்று போலீஸில் எழுதி வைத்துவிட்டுப் பின்பு அவனை ஆஸ்பத்திரிக்கு அழைத்துச் சென்றார். ஆஸ்பத்திரியில் அவனுக்கு எடக்க ஆசா உபசாரங்களுக்கு அளவிலா இதுவரை சாப்பிட்டிருந்த பழங்களும் ஆசாங்களும் அவனுக்குக் கிடைத்தன பண்ணையார் பரமசிவம் பிள்ளையே அடிக்கடி வந்து அவனைப் பார்த்துவிட்டுப் போனார். தன் எஜமானரின் பேரம்பைக் கண்டு நினைத்துப் போனான் முனியன். அவர் வந்த சமயம் அவன், "எசமான்! நீங்கசெய்திரு உதவிக்கு என் உடம்பைச் சேரப்பாகத் தைத்துப் போட்டாங்குடக்காணுது" என்றான்.

ஒருவராலும் கறித்தது. முனியன் தோடந்த வழக்கு அன்று கோர்ட்டில் விசாரணைக்கு வந்தது. முனியன் சிறிதே குணமடைந்திருந்தும் அவனை அழைத்து வந்திருந்தார்கள். மேலப்பன்னை பரமசிவம் பிள்ளை அங்கும் இங்கும் டடத்து கொண்டிருந்தார். அவர் 'தான் கீழப் பண்ணை கணபதியாப் பிள்ளையை அய்யனாப்படுத்தி விட்டோம்' என்ற பெருமழிப்பில் சென்று கொண்டிருந்தார்.

மீண்டும் பதிகென்று அடித்தது. கோர்ட்டில் வழக்கு ஆரம்பமாயிற்று. முனியன் வக்கீல் எழுந்திருந்த, "நிதிபதி அவர்களே! இதை சாட்சிக் கூண்டில் கிறீகும் முனியன் மேலப்பன்னை பரமசிவம் பிள்ளையின் வேலையான், இவனைக் கீழப்பண்ணை கணபதியாப் பிள்ளையின் நாய்

கடித்து விட்டது. அதை நங்க டு கோருவதற்காக வழக்கு தோடந்திருக்கிறோம்" என்று கூறிவிட்டு உட்கார்த்தார்.

பிறகு கீழப்பண்ணை கணபதியாப் பிள்ளையின் வக்கீல் எழுந்த வந்து முனியனைக் குறுக்குச் செவிகள் கேட்ட ஆரம்பித்தார்.

"முனியா! உன்னைத் தானே நாய்கடித்தது?" என்று குத்தலாகக் கேட்டார் சிறி வக்கீல்.

"ஆமாம்ங்க, கீழப் பண்ணை நாய் என்னைப் பவமாகக் கடிச்சுட்டதுங்க" என்றான்.

"சரி! நாய் உன்னைக் கடிப்பானே?" என்று ஏதாவது விஷயம் செய்தாயா?" என்று கேட்டார் எதிரி வக்கீல்.

"நான் எதற்குக் கடிக்கிறேன்? விஷயம் பண்ணப் போறேன்! என்னை பண்ண நாயும் கீழப்பண்ண நாயும் சண்டை போட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது. நான் உடனே கீழப்பண்ண நாயின் வாயைப் பிடித்து நிறுத்திச் சண்டையை விலக்கினேன். அது கடிக்கட்டுமே" என்றான் முனியன்.

"சரி! உன்னை எப்போது நாய் கடித்தது?" என்று கேட்டார் எதிரி வக்கீல்.

"கருக்கல் நேரம்தான். எப்படிப் பாய்ந்து கடித்தது, தெரியுங்களா?" என்று நாய் கடித்த விவரத்தைக் கூற ஆரம்பித்தான்.

"போனது, சிறுத்து!" என்று எதிரி வக்கீல் கூறிவிட்டு நீதிபதி பக்கம் திரும்பி,

"புலர் ஊரை! முனியன் இருட்டும் சமயத்தில் தன்னை நாய் கடித்ததாகக் கூறுகிறான். வாயைப் பிடித்து இழுத்துச் சண்டையை நிறுத்தியதாகக் கூறுகிறான். எங்கள் டீஸ்டிக்ஸர் அவர் நாய்க்கு வாயை இல்லை வகித்து. அதைப் பிரதீபட்சமாக விருபணம் செய்ய அந்த நாயையே இங்கு கொண்டு வந்திருக்கிறார்" என்று கூறி விட்டுப் பின் பக்கம் திரும்பினார். அப்போது கீழப்பண்ணையைச் சேர்ந்த வேலைக் காரன் ஒருவன் அந்த வாயின்மேல் நாயைக் கொண்டு வந்து நீதிபதியின் முன்பு சிறுத்தினான்.

நீதிபதி கீழப்பண்ணை வக்கீல் மறுபடியும் எழுந்திருந்து, "நீதிபதி அவர்களே! இவ்விருந்து முனியன் வாயைப் பிடித்து இழுத்த நாய் மேலப் பண்ணையைச் சேர்ந்தது. ஆதலால் கடிக்காது கொடுக்க வேண்டியது மேலப் பண்ணையார் தான்" என்று கூறிவிட்டு டீஸ்டிக்ஸர்.

நீதிபதியும் கீழப்பண்ணையார் மீதுள்ள வழக்கைத் தள்ளுபடி செய்து, முனியன்

துக்கு கடிக்காது கொடுக்க வேண்டியது மேலப் பண்ணை பரமசிவம் பிள்ளை தான் என்று முடிவு செய்தார்.

இதைக் கேட்டதும் மேலப்பண்ணை பரமசிவம் பிள்ளை அடைந்த ஆத்திரத்துக்கு அளவில்லை. யாரை அவமானப்படுத்த வேண்டும் என்று சினைத்தாரோ, அவர் அவமான மடைவதற்குப் பதிலாகத் தானே அவமான மடைந்ததைக் கண்டதும் அவர் மீது தடித்தது. கோபமும் மூக்குக்கு மேல் வந்தது. என்ன செய்வார் பாவம்! கடைமீயில் அவரே கடிக்காது முனியனுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. விட்டுக்கு வந்ததும் முதல் காரியமாக முனியனை வேலையை விட்டு நீக்கி கீழப் பண்ணையார் மீதுகூட தன் ஆத்திரத்தைத் தீர்த்துக் கொண்டார்.

முனியன் அதை வயிற்றுக் கஞ்சிக்கும் வழி பிள்ளையம் போனதை சினைத்து வழி கொடுக்க வகுத்தப்பட்டுக் கொண்டே தன் விட்டையடைந்தான் அங்கே கீழப் பண்ணை கணபதியார் பிள்ளை சிற்பதைக் கண்டதும் அவனுக்கு ஏற்பட்ட விவப்புக்கு அளவில்லை.

"என்ன முனியா! மிகவும் சேர்ந்த போய்க் காணப்படுகிறாயே, ஏன்?" என்று கேட்டார் கணபதியார் பிள்ளை.

"இல்லை, எசமான் என்னை வேலையை விட்டே நீக்கி விட்டாய்" என்றான் முனியன் வகுத்தத்தோடு.

"கவலைப்படாதே, முனியா! இன்று முதல் நீ கீழப் பண்ணையின் வேலையான். உன்னால் தானே அந்தக் கீவம் பிடித்த பண்ணையாரை நான் அடக்க முடிந்தது? இன்றே வேலைக்கு வந்துவிடு!" என்றார் கீழப்பண்ணை கணபதியார் பிள்ளை.

இதைக் கேட்ட முனியன் ஆச்சரியத்தில் ஒன்றுமே புரியாமல் திகைத்து நின்றான்!

தன்பக்களுக்கு

போங்கல் வாழ்த்து!

போங்கும் மங்களம் எங்கும் தங்குக!!

ஆலங்குடி.

(கடம்) K. ராமசுந்திரன்

"நாநாருக்கு பிச்சு" -

கண்டோன்மெண்ட், திருச்சிராப்பள்ளி

தந்தி விவரம்: "கடம்" - திருச்சி

பிடித்த மருமகள்

கஸ்தூரி

பெயர் வேறாய் அரையில் பிடித்த பாபேங்காவப் கம்போக அத்தியாயத்திலே வாழ்கிற இருந்தார்.

உடம்பு தட்டை எடுத்த கந்த வெளையி அம்பாள், அதை முத்தத்தில் வைத்த விட்டு அப்பயிர் அருகே வந்த கின்றான். பாபேங்காவப் கம்போகத்தில் பதித்த கண்டினை கிமித்தலே யின்று. தொண்டையு மெல்ல கண்டித்தக் கொண்ட வெளையி அம்பாள், "சேற்ற என்னுலே முத்தவரை சேட்டுப் பார்த்த விட்டேன். அவன் உங்களுக்குப் பிள்ளையானே? அந்தப் பிடித்த குணம் கங்கே போய்விடு? கீதையெதும் கொஞ்சம் கண்டித்தச் சொல்லிப் பார்த்துக் கூடாது?" என்ற ஆற்றாமையுடன் கூறினார்.

"கீதான் ஆற மரமாய்ச் சொல்லி சொல்லிப் பார்த்திருவே! இன்னும் கான் வேறு என்னத்தைச் சொல்லுமே? கலியாணம் பண்ணிக்கொள்ளப் போகிறவர் அவன். குடும்பம் உடத்துப் போகிறவர் கீ. உங்கள் இருவருக்கும் கம்படியெதும் போகலாம். கடுமில் கண்டித்த சத்தஞ் சொல்லுமா?" என்ற கீதையாசை கூறினார்.

வெளையி அம்பாளுக்கு ஆத்திரம் பற்றிக் கொண்டு வந்தது. "அடிக்கலில் இருந்தே உங்களுக்கு இந்தத் தட்டிக் கழிக்கும் கழகம் பற்றிக்கொண்டு விட்டது. கான் ஒருத்தி கல்லாருக்கும் ஈடு கொடுத்த இறவரை கொள்கையாடிக் குடும்பத்தை கிளவெற்ற வந்தேன். இனிமேல் தானே இருக்கிறது! கெல்ட்டு கிட்டல் பெண் கிட்டல்களுக்கே தகுந்ததும் கல்லாம் தெரிந்த விடுகிறது?" என்ற பொரித்த தன்மிகுன்.

"இதோ பார் வெளையி! உங்களுக்கு கான் இந்தப் படித்தப் பெண்டிகை கண்டால் பிடிப்பதில்லையோ, தெரியவில்லை! கமக்குப்பது அவன் ஒருவன், அவன் துஷ்டப் பட்ட பெண்டிகை கலியாணம் செய்து கொண்டு சந்தோஷமாக இருப்பதைப் பார்க்காமல், கீ கான் இப்படித் துடிக்கிட்டு கலியை சொல்செய்? அந்த மட்டிலும் அகல் வீதும்பி மணக்கும் பெண் குலம் கோத்திரமெல்லாம் பொருத்தி, கமக்கு அந்தத் தான இடமாக இருக்கிறதே கன்று கண்ணி

கான் சந்தோஷம் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறதே" என்ற பாபேங்காவப்.

"சந்தோஷம் பட மாட்டேனா! மும்பு தாயிரத்தோடு கெல்ட்டின் கம்பந்தி ஆகிறேனே, சந்தோஷம் அந்த சொற்பமாகலா இருக்கும்? அகலே கிட்டில் கைத்தடுக் கொண்டு படப் போகிறவர் கான்! கமக்கு அடக்கிய பெண்ணைப் பார்த்துக் கட்டினால், குடித்தனம் பாக்காவும் உட மாட குத்தாவாகவும் இருக்கும். இந்தக் காலேடு குமாரிக்குப் பணிகிலை காலே சொப்பெண்டி கருமே. காலுந்தான் பார்த்திருமே, அந்தக் கோணம் மாயி தன் பம்பாய் கட்டல் பெண்டிகைப் பற்றி அகத்த பெருமையை கல்லாம் பார்த்த விட்டோமல்லவா? ஒரு வேளைக்கு கிடு தக்குவதில்லை. அங்கே கிட்டில், இங்கே உ பார்த்து, அங்கே திதப்புகிறா, இங்கே லாடு கிறா கன்று கத்திக் கொண்டே இருக்கினும். பாகம்! துத்த கயதான கைத்திலே கோணம் மாயி குடும்பம் உடத்து வேண்டி இருக்கு! அங்கையு தாம் போகா கான்? உங்கள் கின்ன அகலா, கருமி கீப் கிட்டில் கம்பந்தம் செய்தாலே, கண்டிவில் கையம் மாயுன் கீடே கதி கன்னுவி கிட்டான். இங்கை கெல்லாம் பார்த்தும் உங்களுக்கு, அகலுக்கு கோ தெரியவில்லை; கான் கின்ன சொப்ப முடியும்?" என்ற ஆத்திரத்தோடு கூறிவிட்டுச் சாசை கென்ற மகாத்த கிட்டான் வெளையி கம்மாள். மறபடியும் கம்போக அத்தியாயத்திலே வாழ்கிற பாபேங்காவப்.

அப்போது அங்கே வந்த காலும் பட்டிக, "கொளா!" என்ற அருகையாசைக் கப்பிட்டுக் கொண்டே கையவாழ்வியில் தகழ்த்தான்.

வெளையி அம்பாள் கைக்குத்த கரித்தலில் பதில் கூடக் கொடுக்காமல் கீதையா வேலை செய்து போல் கட்டிக் கொண்டாள்.

"கன்று கொளா! இக்கைக்குச் கங்கு அபிஷேகத்திற்கு போகலா கென்றேனே, மறந்து விட்டவா?" கன்னுன் காலும் பட்டிக.

"ஆ.....மாம். கன் கட்டைக்குச் கங்கு அபிஷேகமும் குப்பாபிஷேகமும் தான்

கென்றது மெய்தே. என்ரு சன்னை அபி
கேசனும் அழப்பங்கையினோன்!" என்ற
சலித்தல் சொல்லும் சிலையிப்போன்.

"உனக்கு என்ன அம்மா குதா? என்
இப்படி அழத்தல் சொன்னோன்? என்ரு
மகாலக்ஷ்மியிட்டம் மருமகன் காப்போனே
ரும். அகம் பார்த்தல் சொன்னோன்"
என்ற சிறித பொருமையுடன் சொன்னாள்.

அம்மையோன்! சிலையி அம்மையின்
உள்ளத்தில் புகுந்த சொல்லுந்த
சொல்லம் செய் விட்டது போல் 'சும்பென்ற
சிறி மருந்தே.

"மகாலக்ஷ்மிபோல் மாத்திரை, சில
கால்களும் போல, பாராத்திரைப் போல
எல்லாம் உட இருப்பானே என் மருமகன்!
ஆனால், என்னை தாழ் பெய்க்குத யாதி
விட வேண்டும், சேவை செய்ய!" என்ற
பந்தனைக் கடித்த சிலையி அம்மன்,
"ஹும்! இத்தனை என் எத்தனையோ
சொல்லமாகக் காலம் தள்ளினோன். இனி
என் விட்டு விஷயம் எத்தனை பேர் காலம்
பட்டு காலம் சிரிக்கப் போகிறோ?" என்ற
அழமட்டாத குதையாக சித்திவினாள். அழ
மட்டாத குதையென்ன? அருந்த சித்தித்
அந்த அம்மையின் மனோபீட்டம் கைநிலை
கிணறு. கைநிலை அகனையுடைய அழ
கனையே சொல்லம் மன்றம் கெட்டல் மன்
புகளுகையே உணர்ந்த சொல்லான்.

2

கேசனும் 'அம்மா சத்த சொல்ல
யாதித்தே, புகளுகையும் அம்மையுக்கும்
ஒத்தல் சொன்னாதே, காலம் காத்தானே
இப்படி கென்ற காலம்' என்ற என்னி.
"தனிக்குத்தானே இருக்கலாம், புகளு!"
என்னாள். எடுக்கும்போதே தன் கைகளை
தனிக் குத்தானத்தலைப் பற்றிப் பேசுவதை
கெட்டு விடப்படுகின்ற புகளு, "என்,
தனிக் குத்தானம்செய்ய உங்களுக்கு குத
யாக இருக்கிறதா?" என்னாள்.

"ஆகா ஒத்தகிணறு, கெதமனையான்!"

"கெதமனைய கேதே போக வேண்டு
மென்ற சொன்னான்? எங்கு அப்படி
சொன்ன யா இருக்கிறான்? என்ன
காச? ஓசைத்தியா? சின்ன யாமனா மெய்
யாமனா? என்ற யானகனும் இருக்கிற
காச? என் என் எடுத்ததம் தனிக் குத்
தானம் செய்ய வேண்டும்?" என்ற விடப்
பிடியாகக் கேட்டான்.

"இன்ன புகளு! உம்...என் அம்மா
கொஞ்சம் பழைய கைபை பேசுகிற..."

"கொஞ்சம் மென்ம? மருதம் பழைய
கைபை பேசுகிறாயாத்தான் இருக்க
கிடம்!" என்னாள் புகளு.

"அதனாலே உனக்கும் அம்மையுக்கும்
ஒத்தல் சொன்னாதே" என்னாள் சொல்லன்.

"எது! என்னை பார்த்தப் பழகுகத்
துத் தானகே மருமகனிடம் விட்டானே;
அழகம்தான் இருக்கிறதே! இனிமேல்
இதையோல் 'கன்னு பிணு' கென்றென்
காம் பேசுகிறேன். யா கைபைகெனும்
கிதப் போகிறதே."

"இப்போது இப்படித்தான் பேசலாம்.
ஒரு மாதம் அம்மையுடன் இருந்த பார்த்த
கிட்டையானும் தெரிந்தகிணறு. என் இப்
போதே சொல்லி கிட்டிதான், என்ன
கென்ன போட்டுக் கொண்டு மகாலக்ஷ்
மிதான் போகுகுகிட ஆரம்பத்தியேயே..."

"என்ன என்ன என்னக்காரி என்ரு
கிணறு கிட்டக்காரி? கிணறு பார்த்துக்குப்
பேசலாம் என் கிட்டடி கட்டத்தல் கொள்
கிறேன் என்பதைப் பார்த்தல் கொன்றே
இருக்கம்" என்ற கதி அகனையேயே
பேசுகிடாத அகனையி கிட்டான்.

சொல்லத்தனையி கிட்டான் சொல்லன்.

சொல்லிடம் கெரு கைபையானே பேசுவ
புகளுகித்தும் உன்னா யுமையே இரு
த்தே. உன்னையின் தன் மாயியகாத்
திரும்பிப் பார்த்த தனக்கும் மருமகன்
என்ற சித்தித்தபுகையே தன்கிப் போனாள்.

மகாலக்ஷ்மி கைபையானே கட்ட
கனக்கு என்னாள் புகளு, 'அட்டா!

முகம் மறந்து விட்டது!

மாணிக்கோட்டை:—உங்களை நான் முன்னமேயே பார்த்திருப்பதாக நினைவிருக்கிறேன்!

வழங்குபெயர் (ஒரு கதையத் தாரன்):—பார்த்திருக்கலாம்! எத்தனையோ பேர் என் விடம் சட்டை, கைத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். ஆனால் பணம் கொடுப்பதில்லை. அந்த உருக்கத்தை நினைவு வைத்துக் கொள்ள முடிவதில்லை, ஸார்!

ஒரு மனிதனெல்லாம் எழுந்திருக்க வேண்டுமென்ற நிர்மாணித்திருந்தும் இப்படி தாக்கி விட்டோமே! இவரால்தான் எழுந்திருக்கக்கூடாது? என்ற எண்ணித் கொண்டே தயங்கி தயங்கி நிறுந்து நின்றான் புலகு.

அவர் எதிர்பார்த்தபடி யாகியான் முகத்திலே என்னும் கொள்ளும் கெடக்காமற்போனதும், எதிர்பார்த்திருந்த ஒரு விஷயத்தைக் கண்டது போன்ற அதிருப்தி அந்த முகத்திலே தோன்றியது புலகு கவனிப்பான் போயினான். இனி தீவரப் போன்ற சந்தர்ப்பத்திலே இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்று நிர்மாணித்துக் கொண்டான்.

வெளியி அம்மான் மருமகனிடம் சந்திப்புக்கு வரக்கூடியதான் பேசினான். அதிலே பெருக்கவார்த்தை வைத்துக் கொண்டான் மனவாரை கெட்டுப் போய்விடு மென்பது அந்த அம்மனாகைய பங்கு. புலகுவே கவிய கவிய கந்த பேசுவானான். அதிலே பேசினான் கவியாடி பெண் கந்த கிணத்த விடப் போகிறேன் என்ற பங்கு புலகு விடும் இருந்தது.

முதல் இரண்டு நாட்கள் தன் புகழைத் திக் கெட்கும் திவாரி வேண்டியைப் பார்த்துப் பதிலாகக் கொண்டு விட்டான். அடுத்த நாள் மனவாரைப் பூவாழ்க்கை விடக்கூட, தட்டி, கிணக்கு முகவியைத் தாடிப் புரிமம் காப்பதும் கைத்த அழுத்தித் தாக்கிக் கொண்டு கந்த வைத்தான். கந்த எந்த மரிய ஆரம்பித்தது. அதைப் போகுப் படுத்தவா? அடுத்தபடியாகப் புய்யம், பழம், பாக், கெத்தினை எக்கான் தவிர விடது. குறித்த விடது கந்த யாபென் கைய்யுக்குத் தாக்கி வாரிப் போட்டது.

"வெளியி!" என்ற உரக்கக் கூப்பிட்டான். முகத்தைத் தாக்கி வைத்துக்கொண்டு ஆளு ஆளுக் வெளியி அம்மான். "அந்தக் குழந்தையை என் இதை வெல்லாம் கொடுக்கக் கொள்ளும்?" என்ற பதிலிடு? யாபென் கைய்யம்.

"கம்பா குறிக்காரிசென், உங்கள் மருமகன்கு வேண்டி உங்களுக்கு உரிமை இல்லை என்பதை விஷயம் முன்னதாகவே தெரிந்த தான் வைத்திருக்கிறேன்" என்றும் விவரம் பட்டான்.

"அம்மா கொள்வதில்லை, காலகத்தான் கொடுக்கான். அதனும் என்ன?" என்ற கைய்யம் கைய்யமாகக் கேட்டான் புலகு.

யாபென் கைய்யம் அந்த காலகை மனிதர். புதுமருமகனிடம் வேண்டியாகப் போக வெட்டுப்பட்டான். புலகு காண்பது குவாரி; அவன் கைக்கய்த்தப் பேசினான். யாபென் கைய்யம் குத் சந்தோஷம் தான் மருமகனில்லை. காலக வேண்டி குதர்க்கவாரை விட, பெந்த தந்த விடப் பேசுவாரைப் போல் சந்தோஷமில்லாத் பேசுவது அருவாரத்தான் இருக்கிறது என்ற எண்ணித் கொண்டான்.

3

அந்தப் பிறகு வெளியி அம்மனின் கைக்கவியைப் பிடுக்கித் கொப்பவானான் புலகு. இதைத் வெளியி அம்மான் எதிர்பார்த்திருக்காதான். என்னதும் 'புத்த தகட்டம் கெடுப்பப் பெருக்கு' என்ற பந்த கிணக்கு படுத்திக் கொண்டான். யாகியவாரை திருப்பி கொப்பப் போய்க் கொவனின் கோபத்திற்கு ஆளான புலகு. "காலகின் காப்பி கொண்டு கந்த கொடுத்த விடக்கு கெடுப்பப் பந்ததான் இங்கே நின்று கந்த கட்டியப் பார்த்திருப்பான்" என்ற ஒருவர் கந்தக் கிட்டப்பாரையே பந்த விட்கிரேய். இதோ யா! கென்ன தான் கிணக்கு கிணக்கு உபகரித்ததும் அம்மா உன் கழிக்கு கைய் போகிறான் இல்லை. அந்த முகத்திலே விட்கு விட்கு எண்ணியவரை திருப்பி கொப்ப. கெத்தினை உடை பந்திக் கொன். எக்கவாரைக் கொவியை போய்க்கிடு கைய்யம், கைய்யம்!" என்றான்.

"அட்டைய்யா! இதனை இத்தனை கோய்? கொஞ்சம் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள். இன்னும் இரண்டொரு மாதம் முயற்சி கொண்டு பார்த்திருக்கிறேன். கெத்தினை கொண்டு விட்டால் அப்படி உங்கள் இஷ்டம்

படி பெய்வாய் ஊர் சந்திரன்" என்ற கவி
யாகச் சொல்லித் தந்திருக்கிற சொல்லைப்
பாட்பார்.

சொல்லுப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.
புகழுகின் ஈனத்தினால் சந்திரன் சொல்ல
கூறியிருக்கிறான். தன் கையினால் அச்
சொல்லைச் சொல்லித் தன் கையினால் அச்சொல்லை
தெய்வர் அல்ல என்பதைத் தெரிந்த சொல்
லார். தவறுக்கு உதாரணம் குன்றி
கிடக்கிறது. அந்தச் சமயத்தில்தான் கவி
அம்மனுக்கு ஈனம் கந்தகிட்டு. சமய
தற்கு வேறு ஆணைப் பார்த்து வேண்டிய
செய்த கவிதைப் பட்டர் பாய்வைக்காய்.
புகழ் மதத்தா கிடக்கிறது. எங்கு அந்த
மதமாவது கையினாலுடன் கூடவே இருக்கிறது
கவிதைமயம் பார்த்து கந்தகிட்டுக் கொண்டான்
பழக்கப்பட்டவர் போல் சமயமும் சொல்ல
வானும். அந்தமன் கவிதைக்கு வேறு
கவிதை அம்மனின் கவிதைமயம் மதம்
சமயம் புத்தி சொல்லார். இவர்கள் கூட
வே சமயம் கவிதைக்கு சொல்லு கிட்டு
தான். என்ன சொல்லும் கவிதை அம்மன்
கூடம் சில பழையபடி ஆகத்தான் இவர்களு
மதம் ஆகிறது.

கவிதைமயம் கவிதைமயம் பார்த்த கவிதை
மயம், அந்த இவர்களு மதத்தின் தன்
சொல்லுமதமிடப் புகழ் குறைவாகச் சொல்லு
சொல்லிடுமதம்தான். அந்த இவர்களுப் போல்
கிடக்கிறது. புகழ்மயம் புகழ் கவிதைமயம்
மதம்! மதமின் குறைவால் கவிதை அந்த
மதமன், தன்னைக்கே சொல்லிச் சொல்லுவது
சொல்லிடுமதமே! அந்த மதமன்
கவிதை மதமன்.

"புகழ்மயம் கவிதைமயம் கவிதைமயம்
தான்! புகழ்மதமன், இந்த இவர்களு மதத்
திலே மதமத குறைவால் கிட்டுகிறதே!"
என்ற தன் கவிதைமயம் சொல்லித்
கொண்டான் கவிதைமயமன்.

இவர்களுக் கொடுத்த தன்மையே கிட்டுக்கிட்டு
கொண்டான் கவிதைமயமன்.

*

நினைவிலே கவிதைமயம் சொல்லு கன்
கூடப்பட்டி கிடக்கிறது. அந்த கவிதைமயம்
கொண்ட கவிதைமயமன் "கவிதை! அந்த
கவிதைமயம் கவிதைமயம் சொல்லித்
போய்கே தான் அந்த கவிதைமயம் அந்த
போய்க் கவிதைமயம்? அந்த கவிதைமயம்
கவிதைமயம் அந்த கவிதைமயம் கவிதைமயம்
இருக்காதே! இவர்களு, தன்மையே கிட்டுக்கிட்டு

கவிதைமயம் கவிதைமயம் கவிதைமயம்
கொண்ட கவிதைமயம் சொல்லு கன்
கூடப்பட்டி கிடக்கிறது. அந்த கவிதைமயம்
கொண்ட கவிதைமயமன் "கவிதை! அந்த
கவிதைமயம் கவிதைமயம் சொல்லித்
போய்கே தான் அந்த கவிதைமயம் அந்த
போய்க் கவிதைமயம்? அந்த கவிதைமயம்
கவிதைமயம் அந்த கவிதைமயம் கவிதைமயம்
இருக்காதே! இவர்களு, தன்மையே கிட்டுக்கிட்டு

அந்த கவிதைமயம் சொல்லு கன்
கூடப்பட்டி கிடக்கிறது. அந்த கவிதைமயம்
கொண்ட கவிதைமயமன் "கவிதை! அந்த
கவிதைமயம் கவிதைமயம் சொல்லித்
போய்கே தான் அந்த கவிதைமயம் அந்த
போய்க் கவிதைமயம்? அந்த கவிதைமயம்
கவிதைமயம் அந்த கவிதைமயம் கவிதைமயம்
இருக்காதே! இவர்களு, தன்மையே கிட்டுக்கிட்டு

"என் கவிதைமயம் சொல்லு கன்
கூடப்பட்டி கிடக்கிறது. அந்த கவிதைமயம்
கொண்ட கவிதைமயமன் "கவிதை! அந்த
கவிதைமயம் கவிதைமயம் சொல்லித்
போய்கே தான் அந்த கவிதைமயம் அந்த
போய்க் கவிதைமயம்? அந்த கவிதைமயம்
கவிதைமயம் அந்த கவிதைமயம் கவிதைமயம்
இருக்காதே! இவர்களு, தன்மையே கிட்டுக்கிட்டு

கவிதைமயம்—இந்தக் கவிதைமயம்
ஒரு கவிதைமயம் கவிதைமயம்
கவிதைமயம், தான்!

கவிதைமயம்—அந்த கவிதைமயம்
கவிதைமயம், இப்போதே கவிதைமயம்
கவிதைமயம் கவிதைமயம் கவிதைமயம்

வாழ்வில் ஒளி

எஸ். டி. ஸ்ரீநிவாஸன்

"விஜயா! ராத்திரி என் வருவதற்கு காழிகையாகும். என் வரும் வரையில் அஞ்சுகைய உனக்குத் தரிசுக்கு வரத்தான் கொள்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே தன் கைக்கிரை எடுத்துக் கொண்டு வெளியே செம்பினுள் இருக்காவிட்டி.

தேருக் தேவையர் ராத்திரி தானிட்டுக் கொண்டவதற்காக அவள் பின்னால் சென்ற விஜயா, "முடித்தால், பா! முடியாவிட்டால் நீ விஜயாக்கு மனதைப் போட்டுக் குழப்பிக் கொள்ளாதே, அண்ணா! அப்பறம் எட்க்கிறதா எட்க்கட்டும்....." என்றாள். ஆனால் தன் மனத்தில் உள் டாவிவிருந்த வருத்தத்தின் காரணமாக அவள் முகத்தில் படர்ந்திருந்த சோகத்தினாலைய அவளால் மறைக்க முடியவில்லை.

"எப்படியும் காரியம் கைகூடும் என்ற கம்பிக்கை இருக்கிறது....." என்று அவளுக்குத் தைரியம் உதவிட்டுக் கைக்கிரை மெய் ஏதிக் கொம்பிவிட்டான் இருக்காவிட்டி.

தேவையர் ராத்திரி தானிட்டுக் கொண்டு உள்வா வந்த விஜயாவின் கண்ணில் மோகனியின் மெய் கிடந்த—தன்னை வருத்தத்திற்கும் தன் அன்னாள் இத்தனை அங்குதல்களும் உள்ளாக்விட — அந்தக் கடிதம் பட்டுவிட்டது.

மோகனியைக் கொண்டு அந்தக் கையின் எடுத்த மறுபடியும் ஒரு முறை படித்தாள்.

"என் தக்கை உன் அண்ணாவுக்கு எழுதிய கடிதம் கிடைத்திருக்கும் என்று சினைக்கிறேன். என் இன்னும் பதில் வரவில்லை! என் தக்கையின் கடிதத்தில் என்னுள்ளபடி உன் அண்ணா விட்டிருந்த இத்தனை குரல் வராமல் போனால் நீ இங்கு என்னுடன் குடித் தனம் செய்ய வாழமுடியாது. என் தம்பியை 'எவக்'டிகல் என்னின்பரிக் கொள்ளில்' சேர்ப்பதற்காக இந்தப் பணம் அவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது. உடனே பணத்தை அனுப்பச் சொல்—தாமதிகொள்."

இதைப் படித்த முடித்ததும் அவள் இருதயம் ஒருமுறை விம்மத்தான்செய்தது.

"என்ன அசீயாயம்! இவருடைய தம்பியின் படிப்புக்கு இங்கிருந்த பணம் பெற வேண்டுமாம்! அக்கிரமம்.....பணம்

பிடுக்குவதற்குப் புதுப் புது வழிகள்..... பாயம், அண்ணா பணத்திற்கு எங்கு போவான்? என் மாமனாரும் மாமியாரும் தான் 'பணம் பணம்' என்று உயிரை விடுகிறார்கள் என்றும் 'இவர்' உடலா இங்கிருக்கும் சினைபை அறிந்த கொள்ள வில்லை! தன் பணம், கைஎல்லாவற்றையும் எம்மக்காகத் தியாகம் செய்துவிட்டிருக்கும் அண்ணாவுக்கு மெய்மேறும் கட்டிமே வந்த கொண்டிருக்கிறதே? அவன் இரண்டு நாளைப் பணத்துக்கு எங்கெல்லாம் அங்கிருக்கிறான்?.....யாரிடம் கேட்கிறானே!.....

"அவன் கண்ணில் நீர் முத்துக்கள் கொத்து சிந்தன. 'சட்டென்று அவன் கித்தனக் கவிது அதுந்தது. அகஸ்மாத்தாக அவன் கண்ணை மனக் கொலத்தான் காட்டி வளித்த தன் அண்ணா - மன்னி இவர்களின் 'போட்டோ'யின் மெய் பறித்தன. உடனே ஏதோ ஒரு புதிய உணர்ச்சியால் தாக்குண்டவன்போல் அவன் அந்தப் 'போட்டோ'யின் அருகில் ஓடினான். வெறி பிடித்தவன் போல், 'மன்னி! மன்னி!! இப்போது என் உன்னம் தவிப்பதைப் போலத்தானே அன்று உன் மனம் தவித்திருக்கும்? என் கவந்தால் அப்போது என் உன் மனத் தவிப்பை அறிந்த கொள்ளாமல் போய் விட்டேன். உன் வாழ்வைக் குட்டிச் சவரக்கொண்டேன்! அதன் பலத்தான் இப்போது என் அவலத்தைப் படுகிறேன். அந்தப் பாயத்தின் இப்போது என்னைச் சுற்றுகிறது. மன்னி! மன்னி!!....." என்று கத்தினான்.

*

இருக்காவிட்டிருந்த தன் தக்கை விஜயாவிடம் அபார அன்பு, இருக்காவிட்டிருந்த தக்கை சிறு வயதிலேயே இறந்தாவிட்டார். அவனுடைய தாயார் தான் அவளையும் விஜயாவையும் வளர்த்தவர்களா.

இருக்காவிட்டிருந்த 'நாளைக்' பரீட்சையில் தேறியதும் அவனுக்கும் வாணத்திக்கும் மண்ணாவேது. அப்போது விஜயாவுக்குப் பதினாளுக்கு வயது.

வாழ்ந்த கல்வா அழி; எஸ். எஸ். எஸ். எம். வரையில் படித்திருந்தாள்.

கல்வாணமான சில மாதங்களுக்கெல்லாம் வாழ்ந்தியின் தக்கை அவளைக்

‘கொண்டு விட’ ஒரு வான் குதித்த அனுப்பும்படி கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி யிருந்தான்.

அந்தக் கடிதம் வந்ததும் கிருஷ்ணமூர்த்தியின் தாயார், “கல்யாணத்தில் போதே, சொன்ன அளவுக்கு அவர்கள் ‘ஜி’ செய்யவில்லை; இப்போது எல்லாவற்றிற்கும் சேர்த்த காணாது ரூபாய் கொடுப்பதாக இருந்தால்தான் பெண்ணைக் கொண்டு வந்து விடலாம் என்று எழுத” என்றும்.

பக்கத்தில் இருந்த விஜயா, “ஏன்மா! அதுதான் சந்த” என்றுப்பும்படி எழுதச் சொல்வேன், எனக்கும் ரொம்ப காசாக ‘கல்யாண’க் கோயில்’ பண்ணிப் போடுகிறேன் என்று சொல்லித் தோண்டித் தரும், அதுதான் ரூபாய் சரியாக இருக்கும் அதற்கு!” என்றும்.

“சரி! அப்படியேதான் கடிதம் எழுதேன்!” என்றும் கிருஷ்ணமூர்த்தியின் தாயார்.

கிருஷ்ணமூர்த்தி தாயாருக்கு உடல் நிய யினை, கவமாக சூண்டும்செய்யக் கத்திரும் இல்லாதவன், தன் தாயர் சொன்னபடியே தன் மாமனுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதிப் போட்டான். வாஸ்திக் கும் ஒரு தனிக் கடிதம் எழுதி, தன் தங்கையின் கழுத்தில் சங்கீர் ஏதிலுந்தான் அவன் தன்னுடன் சூடித்தனம் ‘செய்வத’ முடியும் என்பதைத் தெரிவிப்படுத்தினான்.

ஒரு வாரத்துக்குள் அவனுடைய ஆயில் விவரத்துக்கு வாஸ்திக்விடமிருந்த பதில் வந்தது.

அந்த மாதம் அவன் வீட்டுக்கு வந்த அரை மணி நேரத்துக்கெல்லாம் விஜயா நேருவின் பூவாங்கிவிட்டு, பூச்சாரத்துக்குக் கொடுப்பதற்காக அண்ணுவின் மணி பரிசை எடுத்தான். சட்டைப் கையில் இருந்த வாஸ்திக் கடிதம் அவன் கண்ணில் பட்டுவிட்டது. பரபரப்புடன் அதை எடுத்துப் படித்தான். அதைப் படித்ததும் அவனுடைய கண்கள் கோபத் தால் செத்தன. அவன் அக்கடிதத்தை எடுத்துக் கொண்டு தன் தாயாரிடம் சூடினான்; அதை அவனுக்குப் படித்துக் காண்பித்தான். “... கடிதத்துக்கு அது தான் ரூபாய்க்கு எங்கே போவதென்று அப்பா விழிக்கிறார். அதுவும் தங்கள் உபயோகத்துக்கானும் பதவா யில்லை; அப்பாவிடமிருந்து வங்கும் பணத்தைக் கொண்டு தங்களைத் தங்கள் தங்கைக்கு கடைசெய்து போடக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை; கொஞ்சம் பொறுத்துக் கொள்ளும்படித்தான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்னும் இரண்டு மூன்று மாதம் களுக்குள் அதுதான் ரூபாயைத் தங்கள்

களுக்கு அனுப்பி வைக்கிறேன் என்று அப்பா சொல்லுகிறார். இந்தச் சமயம், அப்பாவின் கிரகமய மனத்தில் கொண்டு, பெரிய மனசு பண்ணி என்னை அதைத் தக் கொள்ளுகள்—வாஸ்திக்.”

இதைப் படித்த முடித்ததும் விஜயா, “அண்ணாவுக்கு—ஆயில் விவரத்துக்கு—கடிதமாக எழுத அவனுக்கு எவ்வளவு கதலிடம், பரமமா! நாம் அவர்களிடமிருந்து வங்குகிற பணத்தைக் கொண்டு என்ன வேணுமானாலும் செய்து கொள்வோம், இவன் யார் கோட்டுமெதற்கு?... என் பெயரை எதற்கு கடுவிய் இழுக்க வேண்டும்?... அவன் பெரிய புரூசர் கழுட்டிக்காரி, அவனைத் தள்ளிவைத்து விட்டு, அண்ணாவுக்கு வேறு கல்யாணம் பண்ணி வை, ஏன்மா!...” என்று கோபத் துடன் கத்தினான்.

கிருஷ்ணமூர்த்தியின் தாயாரும் தன் பெண்ணுடன் சேர்த்துகொண்டு தன் மாட்டுப் பெண்ணின்மேல் தன் முழுக் கோபத்தையும் காட்டினான். கிருஷ்ணமூர்த்தியின் கிரகம தரிசு சந்தைமாதம் போய்விட்டது.

காட்சன் சூடின; விஜயாவின் கோபமும் அவன் தாயாருடைய பிடிவாதமும் தணிவதே யின்று, வாஸ்திக் கடித் தனம் செய்ய அதைத்துக் கொள்ளவில்லை.

வாஸ்திக் தன் மாயிவாருக்கே—தன்னை மன்னித்த ஏதற்குக் கொள்ளும்படி—பல கடிதங்கள் எழுதினான். ஆனால் பலன் சூண்டும் இல்லை.

அடுத்த வருஷம் திடீரென்று கிருஷ்ணமூர்த்தியின் தாயார் இறந்து விட்டாள். இறக்குப்போது அவன் தன் பிள்ளையைப் பக்கத்தில் அதைத்துக் கைத்துக்கொண்டு, “விஜயாவின் மனம் கொண்டு படி எடுத்த கொள்! அவனை ஒரு சங்க இடமாதம் காத்துக் கல்யாணம் செய்து கொடு, அவன் சந்தோஷமும் உன் வாழ்க்கை

பணத்தை எடுங்கள்

கபலன்:—கவத்தியர் துயர, தான் உங்களைடம் ஒரு தோயாளியை அதைத்துக் கொண்டு வந்தால் தங்கள் என்னுடன் கமிஷன் தரு விக்காள்!

கவத்தியர்:—பேரூய்த்தருவேன், எங்கே தோயாளி?

கபலன்:—தங்கள் முகத்தில் கமிஷன் பணத்தை எடுங்கள், தான் தான் தோயாளி!

இளங்கோவாக இருக்கவேண்டும்....." என்று சொல்லியிட்டு இறந்தான்.

வாஸந்தியை அழைத்து வரவேண்டும் என்று இருக்காவிட்டிருந்திருந்தாலும் தகுந்தது; ஆனால் அவன் வந்தான் தன் தங்கைக்கும் அவளுக்கும் ஏற்கெனவே இருக்கா பகையை இன்னும் மூன்றியும் என்று எண்ணிய அவன் தன் ஆவண அடக்கிக்கொண்டு, தன் தாடாளின் கார்தைதான் கிணத்துக்கொண்டு பேசாமல் இருந்த விட்டான்.

அந்த வருஷம் இருக்காவிட்டிருந்தாலும் சிறப்பிட்டு, விஜயாவுக்குப் பிடித்த ஒரு வானாந்திரம், அவளுக்கு மனம் செய்தவைதான். ஆனால் மிகவும் கவலைகொண்ட தோற்றம் எப்படியும் மாப்பிள்ளைக்கு, பிறகு 'பணம் பணம்' என்று பிறகு ஆரம்பித்து விட்டான்.

★

சீதவசனம் முயற்சி தவறும் பணம் கிடைக்கவில்லை என்ற பார்ப்பாட்டை இருக்காவிட்டிருந்த பிடிக்கொண்டிருந்தான்.

"சரி! என் இவ்வளவுமே போல் வசிக்க முடியாது! அதைப் பற்றிக் கொட்டை கட்டுவதில் பிரயோசனம் இல்லை..." என்று முடிவுக்கு வந்த விட்டான் விஜயா.

அன்று மத்தியானம் மூன்று மணி இருக்கும், விஜயா காப்பி போட்டுக் கொண்டு இருந்தான். தெருக்கையைய பார்த்துக் கொண்டு சந்தம் கேட்டது. பார்ப்பாட்டை கொண்டு அதைத் திரித்தான் விஜயா. தெருவில் இருக்காவிட்டிருந்த கொண்டு இருந்தான். அவன் பொதுவாக மூன்று மணிக்குப் பிறகுதான் ஆயிரம் இருந்த விட்டுக்கு வருவது வழக்கம். ஆனால் அன்று மூன்று மணிக்கு அவன் வந்து விட்டது அவளுக்கு மிகவும் ஆச்சரியத்தை அளித்தது.

உங்களை வந்த அவன் தன் சட்டைப் பையில் இருந்த ஒரு கணை எடுத்த விஜயாவிடம் நீட்டினான். அது அவன் ஆயிரம் விலாசத்திற்கு வந்திருந்தது.

உங்களை விருந்த காணெததை வெளியே எடுத்தான் அவன். காணெததான் ரூபாய் ஐந்துவருக்கு ஒரு ரூபாய் இருந்தது. கடிதத்தைப் படித்த அவன் முகத்தில் ஆச்சரியமும் ஆனந்தமும் மாறி மாறித் தோன்றின.

"மெய்காரம், உங்களை ஆயிரம் என்று தாத்த உறவினர் ஒருவர் போல் சொல்லினார். அவர் போன்று இருக்கவந்திருந்தான். ஐந்து ரூபாய் அனுப்பியு கொழிய

விஜயாவிடம் கணவன் அவர்களுக்குத்தான் சொல் அழைத்துக் கொள்ள முடியா தென்ற உங்களுக்கு எழுதி இருப்பதாகவும், நீங்கள் பணத்திற்காக எங்கெங்கே கட்டிப்போனதாகவும் அவர் சொல்லினார். காள் ஆதி முதலே விஜயாவை என் கொடுத்த தங்கை மாநில பாலித்த வருகிறேன். தன் கணவன் தங்கைக்குத்தான் சொல் அழைத்துக் கொள்ளவில்லை யென்றும் ஒரு பெண்ணின் மனம் எங்கெங்கு கட்டிப்போம் என்பதை என் போன்ற வர்களைத் தவிர முடியும். விஜயாவிடம் சந்தோஷமாக என் சந்தோஷம். காங்கு வருஷங்களுக்கு முன்பு விஜயா சந்தோஷம் கொண்டுச் செய்த கொள்ள வேண்டும் என்று கூறப்பட்ட போது, என்னால் அந்த கூலாவை கிணரிகின்றி வைக்க முடியவில்லை ஆனால் அதைக் காட்டிலும் மூன்றுமாதம் ஒரு சந்திப்பதில்—இப்போது—சந்தோஷம் என்னால் உறவினர் செய்யக் கூடிய என்ன ஒரு சந்திப்பைக் கொடுத்ததற்கு என் சந்தோஷம் படுகிறேன். காள் ஒரு வருஷமாக ஒரு விபேஷத்தில் 'கடையில' இருக்கிறேன். என் எப்போதில் என் இதயமாத்மியம் பிடித்த வைத்திருந்த ஐந்து ரூபாயை 'கடையில' இத்தடையில் அனுப்புகிறேன். இதைப் பார்ப்பதற்குக் கொள்ளவும். காப்பாடவது விஜயா சந்தோஷமாக வாழ வேண்டும் என்பதை என் கொண்டு தங்களுக்கு என் கவலைகாரம். விஜயாவுக்கு என் ஆச்சரியம்—காணத்தி."

இதைப் படித்த முடிந்த விஜயாவிடம் கணவன் நீ காணத்தி.

அவன் சட்டைக்கு இருக்காவிட்டிருந்த கணவன் பிடித்தக் கொண்டு, "அன்னா! என் மனமையைப் பற்றி இதுவரை கிணரிகெதவையாக தவறு. அவன் ஒரு தெய்வப்பிரதி. அவர்களைப் போன்ற ஒரு தெய்வம் இந்த உலகில் பார்ப்பது மிகவும் கடினம். அவன் காண்கையை கடைபிடிக்காமல் விட்டான்; அதைத் தவிர்த்த மனத்தில் வைத்தக் கொள்ளாமல், இப்போது என் காணத்தில் கணவன் உண்டாக வந்திருக்கிறான் அவன். அன்னா! இந்த ஐந்து ரூபாயை காண்கிணக்கு அனுப்பிட்டு நீ இன்று காண்கிணக்கு நகுக்கிணக்குபோல் மனமையை அழைத்துக் கொண்டு வரவேண்டும்..." என்னுள்.

அவன் முகமயங்கிணைக்கண்டு இருக்காவிட்டிருந்தான். மனமும் மனத்தி; காள் மனம் சந்தோஷமாய் வாஸந்தியை அழைத்து வந்த அவனுடன் இப்ப காண்கிணக்கு போன்கிணக்கு வந்த என்னத்தின் அவன் அகலும் மனத்தி.

தீவிரவாதம் எதிர்த்துக் காவலுக்கு வந்த

1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630

[illegible]

புல்லாக்கு

வ. சா. நாகராஜன்

67 முர்பூர் ஸ்டேஷன் பிளாட்பாசத்தில் காலை மழை மணிவாரிந்து சஞ்சாதன் காத்துக் கொண்டிருந்தான். ஏழரை மணிக்கு வந்து சேர்ந்திருக்கவேண்டிய போட்டி மெயில் ரணி ஏழை மூக்கால் ஆகியும் வந்து சேரவில்லை.

சஞ்சாதனுக்கு ஆத்திரம் அதிசயமாக வந்தது. நான் மணி எவ்வதற்குப் பதினாறு நிமிஷம் என்று எந்த மனையன் வைத்தான் என்று நினைத்தான். சேர்த்துத் தெரிவிக்க முடியாமல் ஸ்டேஷனுக்கு எதிரில் இருந்த தோட்டத்தில் மூன்று நடனங்கள் காப்பி காப்பிட்டான். காலை யில் காங்கிய பத்திரிகையை மனத்தில் விஷயம் பதிலாப்பலே மூன்று நடனங்கள் படித்து நடித்தான்.

அப்பா! கடைசியில் ஒரு வழியாக போட்டி மெயிலின் எஞ்சிய அவன் கண் ணுக்குச் சென்றது. கஞ்சினைப் பேரல அடித்தக் கொண்டும் மாலை அழத்தில் பிடித்தவாறே கண்களிலிருந்து விழ யிதழ்வி வழும்படி ஒக்கொரு வண்டி யாகப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தான்.

கடைசியில் தங்க வண்டியல் அணிந்த னை ஒன்று அவன் இருந்த இடத்தை நோக்கித் திருப்பியதைப் பார்த்து அந்த வண்டியை கொக்கி ஓடினார் சஞ்சாதன்.

ஜானகி — சஞ்சாதனுடைய பணியை — அந்த வண்டியிலிருந்து இறங்கினான். சுற் றிதும் இருப்பவர்களைக்கூட பதித்து சஞ் சாதன் ஜானகியையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கான். "என்ன நடப்பினை, வீட்டில் எல்லோரும்? சௌக்கியமா?" என்ற மாமனாரின் குரல் கேட்டதுடன், மூத்தலில் வந்த அசட்டுத் தனத்தை மறைத்துக் கொண்டு அவரை வரவேற்றுக்.

ஸ்டேஷன் பிளாட்பாசத்தை விட்டு நகர்ந்ததும் ஜானகியையும் மாமனாரையும் ஒரு டாக்ஸியில் ஏற்றி விட்டு, அவன் மோட்டார் கைக்கிலில் ஏறிக் கொண்டு டாக்ஸியில் மூன்றுக் சென்றான்.

அவன் மனம் கிடைந்த ஆனந்தத்தினால் ததும்பிக் கொண்டிருந்தது. ஜானகி அநாதரவராளான அம்மி. தங்க சிறு முடைய அவன் உடர்பில் தங்க நகைகள் கட்டி கண்ணுக்குத் தென்படாது. மோட்டார் கைக்கிலின் வேகத்தைச் சுற்றுக் குறைத்துத் திரும்பி டாக்ஸியை நோக்கி னார் சஞ்சாதன். ஜானகியும் மோட்டார்

கைக்கிலில் செல்லும் தன் கணவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவரைப் பார்த்தவுடன் அவன் சிரித்துக் கொண்டான். "அழகாக இருந்தாலும் பட்டிக்காடு! அவரைச் சந்தருத்தியாக வேண்டும். இந்த 1951-ல் வருஷத்தில் மூக்கில் புல்லாக்கு என்ன வேண்டி யிருக்கிறது? பாவம், அவனுக்குப் பட்டி ணத்த நாகரிகம் தெரியாது. வீட்டுக்குப் போனது! அவரீடம் சொல்ல வேண்டும்" என்று நினைத்தான் சஞ்சாதன்.

ஜூனியர் சஞ்சாதனுடைய வீட்டுக்கு எந்ததிலிருந்து தன் மூக்கில் இருந்த கைர புல்லாக்கைச் சதா துடைத்து விட்டுக் கொண்டே சஞ்சாதன் முன்பு நடமாடி னான். சஞ்சாதனுக்கோ அவன் இந்த மாதிரி ஒரு புல்லாக்கைப் போட்டுக் கொண்டிருப்பது பிடிக்க வில்லை. "அவரை இவர்களுக்கெனவே கேட்கக் கூடாது. மாம னார் ஊருக்குப் போகட்டும்" என்று இரண்டு காட்களைத் தள்ளினான்.

மூன்றாவது நாள் மாமனார் ஊருக்குப் போனபிறகு சஞ்சாதன் ஜானகியிடம் மென்மார் சொன்னான். "ஜானகி! நீ சொற்ப அழகாகத்தான் இருக்கிறாய். ஆனால் இந்தப் புல்லாக்கு என்னத் துக்கு!....." என்று ஆரம்பித்த மென்று விழப்பினான்.

"ஏன், இது வந்து இல்லையா?" என்று கேட்டவாறே ஜானகி அதைத் தடைத்தான்.

"நன்றியில்லா என்று நான் சொல்லு வேனு? இந்தப் பட்டணத்துக்காரர் ணுக்குப் புல்லாக்கு அழகாக எல்லாம் சரீர்க்கத் தெரியாது அதனுத்தான் சொன் வேன். இந்தப் புல்லாக்கு இல்லாமலே நான் நீ வந்து யிருக்கிறாயே!" என்னுள் சஞ்சாதன்.

ஆனால் ஜானகி புல்லாக்கைக் கழற்று வதற்குச் சம்பந்திக்கவில்லை. "இது வங்கன் பாட்டி நாளிலிருந்து இருக்கிறது. எங்கள் அம்மா இதைப் போட்டுக்கொண்டதனு யேயே குழந்தையும் குட்டியும் பெற்றுக் கொண்டு சென்கரியமாக இருந்தாளாம். ஆகவேதான் இதை எவ்வுக்குப் போட்டி குக் கிளின்" என்னுள்.

சஞ்சாதனுக்கு இந்தப் பரட்டிக் கதை ஆத்திரமூட்டியது. ஜானகி வீட்டுக்கு வந்து நான்கு காட்கள் ஆகியும் அவரைப்

சின்னப் கப்பல் (டெலிபோனில் தன் தன்மையிடம்) :—சரது 1 தேற்ற வரத்தியா? கொடுத்த விட்டுக் கணக்குக்கு உங்கள் தாத்தா விள் விடை என்ன?

பீச்செகோ சினிமாவுக்கே அழைத்துக் கொண்டு போக முடியவில்லையே என்று எங்கெனும், 'இந்தமாதிரி பழங் கர வ 'பாவு'வில் புல்லாக்கைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கும் பெண்ணை எப்படிப் பீச்செக்கு அழைத்துக் கொண்டு போவது? எவ்வாறும் கையைக் கொட்டிச் சிரிக்க மாட்டார்களா?' என்று சிந்தித்தான்.

இந்த விஷயத்தில் ஜானகி அசட்டுப் பிடிவாதம் பிடிப்பது அவனுக்கு ஆத் திரத்தை இன்னும் அதிகமாக்கியது. ஜானகியைத் தன் வழிக்குக் கொண்டு வர ஏதாவது உபாயம் இருக்கிறதா என்று முனைவைச் செலவிலடவானாகி.

அன்று வெள்ளிக்கிழமை. சஞ்சாதன் சாப்பிட்டுவிட்டு மூன் னாறுக்கு வந்த போது அவனுக்கு வேண்டிய உடுப்புக்களை ஜானகி எடுத்த தைத்திருக்க வில்லை. "ஜானகி எங்கே, அம்மா?" என்று கத்தி னான், அம்மாவை நோக்கி.

"அவள் என்னெப்ப் தேய்த்து ஸ்ராவம் செய்கிறாள். இங்கைக்கு சேய்தான் பிரேசாவைத் திறந்து உனக்கு வேண்டிய சட்டை துணிமணிகளை எடுத்துக் கொள் ளோம்!" என்றான் அவனுடைய அம்மா.

சஞ்சாதனுக்குச் சட்டென் ற ஒரு யோசனை தோன்றிற்று. பிரேசாவைத் திறந்தான். ஒரு வெள்ளிக் கிண்ணத்தில் அவன் தன் கைகளைக் கழற்றி வைத்திருக் தான். அவற்றை அவன் ஒவ்வொன்றாகப் பார்வை பிட்டான். அவன் வெறுத்து வந்த புல்லாக்கு அவன் கண்ணில் பட்டது. உடனே அதை எடுத்துக் கொட்டுப் பையில் போட்டுக்கொண்டு ஆபீஸுக்குப் போய் விட்டான்.

சரது வந்தான் ஆபீஸ். 'இன்று ஜானகி புல்லாக்கு இல்லாமல் சாதாரண

மாக பட்டணத்துப் பெண்மாதிரி இருப் பான். அவளை இங்கைத்துப் பீச்செக்கு அழைத்துக்கொண்டு போகலாம்' என்று எண்ணமிட்டவாறே அவன் விட்டுக்குப் புறப்பட்டான். வழி கொடு, 'புல்லாக்கை எங்கே காணும்?' என்று அவன் கேட் டால் என்ன பதில் சொல்வது என்ற யோசனை அவனை விட்டு அகலவில்லை.

விட்டுக்கு வந்ததும் அவன் சட்டைகையைக் கூடக் கழற்றவில்லை. அதற்குள்ளாக ஜானகி அவன் எதிரில் வந்து ின்றாள். "காணியில் பிரேசாவைத் திறக்கும்போது வெள்ளிக் கிண்ணத்தில் புல்லாக்கு இருக் ததே, பார்த்தீர்களா?" என்றும் கேட்டு விட்டான்.

"உம்...பார்த்தேன், என் சினேகிதன் தன் மனைவியை அழைத்துக் கொண்டு எங்கேயோ கல்யாணத்துக்குப் போகப் போகிறானா? அதற்காகப் புல்லாக்கைக் கொஞ்சம் கேட்டான். கொடுத்திருக் கிறேன்" என்று புதுசினுள் சஞ்சாதன்.

அவன் எதிர்பார்த்தபடி ஜானகி 'சகீன' ஒன்றும் செய்யவில்லை. அவளும் முகத்தை அவம்பப் பிள் கட்டுக்குச் சென்றாள்.

வழக்கத்துக்கு விரோதமாகத் தன் தலப்பனூரிடமிருந்து ஏதாவது கடிதம் சஞ்சாதனுடைய ஆபீஸ் விலாசத்துக்கு வந்திருக்கிறதா என்று பார்ப்பதற்காக, அவனுடைய கொட்டுப் கைக்குள் கையை விட்ட ஜானகியின் விரல்களில் புல்லாக் குத் தட்டுப் பட்டது. ஆச்சரியத்துடன் அதை எடுத்துப் பார்த்த ஜானகி, 'தன் னிடம் வேண்டுமென்றே பொய் சொன்ன கணவன் மீது ஒரு பொய்க் கோபம் கோபித்துக் கொண்டு புல்லாக்குடன் வெளிப்பெற்றான்.

அன்று சாத்திரி சஞ்சாதன் சாப்பிடுவ் போது ஜானகி அவன் கண்ணில் தட்டுப் படவே இல்லை. சாத்திரி அவன் அறையில் உட்கார்ந்த கொண்டிருந்த போது ஜானகி வந்தாள். அவனுடன் அவன் முகத்தைப் பார்த்த சஞ்சாதன் அவன் முகத்துக்கு ஒளி ஷட்டிய புல்லாக்கைக் கண்டு திடுக் கிட்டான்.

"இது ஏது ஜானகி?" என்று கேட் டான். ஆச்சரியத்துடன்.

"அவ்!" தன் சினேகிதரின் மனைவிக் காக உன் புல்லாக்கை இரண்டு மூன்று நாட்கள் கடன் கொடுத்தால் அதாவது போட்டுக் கொண்டவதற்கு இதைபும் வைத் துக் கொள்" என்று சொல்லி இன்னொரு புல்லாக்கையும் என் அம்மா எனக்குக் கொடுத்திருந்தான்" என்று பெரிய பொய் ஒக்கைத் தைப்பித்துடன் சொன்னாள் ஜானகி.

அடி வயிற்றிலிருந்து எழுந்த ஏமாற்றத் துடன் சஞ்சாதன் எழுந்த கொட்டுப்

கைக்குள் கையை விட்டுத் தழுவியான். அவனைப்பார்த்துச் சிரித்த ஜானகியின் கண்கள்தான் அப்பொழுது செங்கமலாகத் தட்டித்தான் அவளும் முடிந்தது!

ஒரு மாதம் ஆயிற்று. சஞ்ஜாதன் ஜானகியை அழைத்துக் கொண்டு ஒரு நாள் கூடப் பிரச்சைக்குப் போகவில்லை. ஒரு நாள் கூடச் சினிமாவுக்குப் போகவில்லை. புல்லாக்குப் போட்டுக் கொண்டிருக்கும் பெண்ணுடன் எப்படியும் போவது?

முதலில் சாதாரணமாகச் சொல்லிப் பார்த்தான். பிறகு கோபிக்கவும் கோபித் துக் கொண்டும், ஆனால் சிராமத்துப் பெண்ணை ஜானகி, தன் மூக்கிலிருந்து அந்த 'அதிர்வுடன்' புல்லாக்கைக் கழற் தச் சம்பந்திக்கவே இல்லை.

ஒருநாள் ஆயிலிருந்து நிரும்பி வரும் போது மயிலாப்பூரில் இருந்த தன் மூத்த சகோதரரின் பெண் சாஜியை அழைத்துக் கொண்டு விட்டுக்கு வந்தான். சரஸ்வதியை ஆனந்தம் ஜானகியையும் சாஜியையும் அழைத்துக் கொண்டு பிரச்சைக்குக் கொண் பினான். பஸ்ஸில் உட்கார்க்கிற கொண் டிருந்தபோது கூட அங்கே இருந்தவர்கள் எவ்வளவுமும் புல்லாக்குப் போட்டுக்கொண் டிருக்கும் ஜானகியையே பார்ப்பது போல் இருந்தது அவனுக்கு. ஜானகியோ அமைதக் கவனிச்சாமல் சாஜியுடன் ஏதோ பேசிக் கொண்டே இருந்தான்.

பிரச்சில் யாரும் இல்லாத இடமாய் பார்த்து ஜானகியையும் சாஜியையும் அழைத்துக் கொண்டு போய் உட்கார்க்க் தான் ஜானகி ஒரு சிறிய அங்குசம் கொண்டு சாஜியுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தான். கூடசியில் சஞ்ஜாதன் ஜானகியிடம் "சாஜி சிவப்பாக கங்கு வீருக்கிருள் இங்கிலா? இவளை உன் தம்பிக்கு....." என்று கேள்வியாகக் கேட்டான்.

ஜானகிக்குச் சந்தோஷம் தங்க முடிய வில்லை. "ஜானகி, உன் புல்லாக்கைக் கழற்றி சாஜிக்குப் போடேன், எப்படி இருக்கிறது பார்த்துக்கொள்!" என்று க் சஞ்ஜாதன்.

ஜானகி ஜாக்கிரதையாகப் புல்லாக் கைக் கழற்றினான். அப்பொழுது சஞ்ஜாத புத்தி சென்றான். "ஜானகியே! ஜானகி எழுந்திருக்கிறாள்..... கீழே கொண்டு ஒன்று போகிறது" என்று கத்தினான்.

சஞ்ஜாதன் சென்ற, ஆப்பாட்டத்தில் அவரின் புடைத்துக் கொண்டு எழுந்த ஜானகியின் கைகளிலிருந்து புல்லாக்குத் தவறி மணலில் எங்கேயோ விழுந்தது. அவர்கள் கண்ணாடி விட்டு விட்டுப் புல்லாக் கைத் தேட ஆரம்பித்தார்கள்.

அதே மணி ரோத்துக்குமேல் தேடியும் புல்லாக்கு அப்பாடவில்லை. அது எப்படி அப்படியும்? அதைத்தான் சஞ்ஜாதன் சரஸ்வதியை எடுத்துச் சட்டைப் கைக்குள் போட்டுக் கொண்டு விட்டானே!

ஜானகியின் கண்ணில் கீர் கிறைந்தது. சஞ்ஜாதனும் தன் சொய்க் கோபத்தைக் காட்ட ஆரம்பித்தான். "அப்பொழுதே சொன்னேனா இங்கிலா? பிரச்சைக்கு வரும் போது புல்லாக்கு வேண்டாம், வேண் டாம் என்ற அடித்துக் கொண்டேனே என் பேச்சைக் கேட்டாயா? இப்போ உங்கள் அப்பாவுக்கு என் என்ன பதில் சொல்லுவது? அதிர்ச்சி புல்லாக்கு போச்சோ!" என்றான்.

ஜானகி விக்கி விக்கி அழ ஆரம்பித்தான். கூடசியில் அவளையும் சாஜியையும் அழைத்துக் கொண்டு சஞ்ஜாதன் விட்டுக்கு வந்த ரோகிதான். வந்தவுடன் மறுபடி யும் ஜானகிக்கு ஒரு 'டோஸ்' கொடுத்து விட்டுத் தன் அறைக்குள் துழைந்தான்.

மாமியார் புல்லாக்கைப் பற்றிக் கேட் டால் என்ன சொல்வது என்று எடுங்கிக் கொண்டே உங்களை போன ஜானகியின் காதில். "ஜானகி! உடனே இங்கே வாயென்!" என்று சஞ்ஜாதன் கப்பிட்டது காதில் விழக்கூடாது. அவன் மூன் பக்கத்த அறைக்கு ஓடினான்.

"ஜானகி! இதுதான் பாரேன். ஒரு சிரித் திரம்! கண்ணாடி கொண்டு எடுங்கிக் கையில் இருந்த புல்லாக்கை எங்கேயோ போட்டு விட்டாயே, அது எங்கேயும் போகவில்லை. இதுதான் பார், அந்தப் புல்லாக்கு என் சட் டைப் கைக்குத்தான் விழுந்திருக்கிறது! இங்கே வந்த சட்டையைக் கழற்றுய் போதுதான் தெரிவித்தது!" என்று சொல் விப் புல்லாக்கைக் கொடுத்தான்.

புல்லாக்கைத் தன் கையில் காங்கிக் கொண்ட ஜானகியின் கண்ணில் கீர் கிறைந்தது. "என்னை மன்னித்து விடுங்கள் உங்கள் மனசுக்கு விடுவதற்காக என் அறைப் போட்டுக் கொண்டிருந்ததனுமே தான் அது இந்த கெட்டுப் போய் பார்த்தது. இனிமேல் நீங்கள் எப் பொழுது போட்டுக் கொள்ளச் சொல் கிறீர்களோ, அப்பொழுது போட்டுக் கொள்ளுகிறேன்" என்றான் கண்ணக் கபடு தெரியாத ஜானகி.

அவனுடைய கெடமற்ற தன்மை சஞ்ஜாத னுடைய மனத்தையும் உருக்கி விட்டது. "கீ புல்லாக்கைப் போட்டுக் கொள்ளக் கூடாது என்று என் சொன்னேனா?" என்று சொல்லியபடியே அவன் மூக்கில் புல்லாக்கைப் போட்டான். இப்பொழுதே வாய் புல்லாக்கு போடாமல் ஜானகி இருக் தாத்தான் அவனுக்குப் பிடிப்பதில்லை.

ஒவ்வொரு வேளை உணவுடனும் ஆரோக்யம் தரும் பானம்

குழம்பத்தின் ஓவ்வொரு தரவும் வீரும்பக்கடியை தருவதால் உடம்பம் "ஒவ்வொரு" விஷயத்திலும் தளர்வாகிறது. உடம்பத்தின் இவ்விஷயத்திலேயே ஒவ்வொரு வேளை உணவின் போதும் இந்த உணவு பானத்தைக் கொடுப்பதன் பயனை காணலாம்.

'முயற்சியின்' மதிப்புவாய்ந்த அறிவப்படி உணவான இரத்தம் அல்லாதது. இவ் உணவிலேயும் - உணவான உணவின் இவ்விஷயத்திலும் உணவான உணவின் போதும் இந்த உணவு பானத்தைக் கொடுப்பதன் பயனை காணலாம். இவ்விஷயத்திலேயே ஒவ்வொரு வேளை உணவின் போதும் இந்த உணவு பானத்தைக் கொடுப்பதன் பயனை காணலாம்.

'முயற்சியின்' மதிப்புவாய்ந்த அறிவப்படி உணவான இரத்தம் அல்லாதது. இவ் உணவிலேயும் - உணவான உணவின் இவ்விஷயத்திலும் உணவான உணவின் போதும் இந்த உணவு பானத்தைக் கொடுப்பதன் பயனை காணலாம். இவ்விஷயத்திலேயே ஒவ்வொரு வேளை உணவின் போதும் இந்த உணவு பானத்தைக் கொடுப்பதன் பயனை காணலாம்.

இவ்விஷயத்திலேயே ஒவ்வொரு வேளை உணவின் போதும் இந்த உணவு பானத்தைக் கொடுப்பதன் பயனை காணலாம். இவ்விஷயத்திலேயே ஒவ்வொரு வேளை உணவின் போதும் இந்த உணவு பானத்தைக் கொடுப்பதன் பயனை காணலாம்.

'OVALTINE'

ஒவ் ல் டி ன்

உலகின் எல்லா புகழ்ந்த பெற்ற உணவு பானம்

விவ்விஷயத்திலேயே ஒவ்வொரு வேளை உணவின் போதும் இந்த உணவு பானத்தைக் கொடுப்பதன் பயனை காணலாம். இவ்விஷயத்திலேயே ஒவ்வொரு வேளை உணவின் போதும் இந்த உணவு பானத்தைக் கொடுப்பதன் பயனை காணலாம்.

ரூ. 303.

டெர்பெகால்

தொண்டைரணம், இருமல்,
காசம், இன்பஞாயன்னை மற்றும் சுவாச
நோய்களைத் தீர்ப்பதில் திணையற்ற நிவா
ரணி. குதம்பத்திற்கு அவசியமானது.

தயாரிப்பவர்கள் :

P&M 3

மெண்டி மேக்ஸ் பார்மஸ்யூடிகல்ஸ் லி.

மதுரை - 20.

மாரோஸிம் ஏஜன்டுகள் : மவுண்ட் பார்மலி கிமிட்டெட், மவுண்ட் ரோடு, சென்னை - 2

இருமல், அவஸ்தை வளிக்கும் ஆஸ்துமா, மார்ச்சனி
3 நிமிஷங்களில் ஒழிக்கப் படுகின்றன

ஆஸ்துமா, மார்ச்சனி தாக்குதல்கள் மூலக்க
திணித் துக்கமின்றி அகற்றியுள்ளதேதான்?
அதற்காக இருமல்தாக்க பிராணவாய்க்குதலாக
இருக்கிறதா? பதிலாக உணர்ச்சியோடு மேலே
செல்ல அச்சுறுத்தலும், குறுகையான மே
வுகத்துக்களையும் உணவுகளையும் எப்போத
முதலாகவிய்யா?

சம்பவம் தட்டிவாங்க உபாபத்தவற்றை சாதக
உபயோகித்திருப்பீர்கள் ஸி, மெண்டாகோ
(Mendaco) ஓர் புதிய தம்பிக்கை அளிக்கும்.
மயக்க மருந்துகளில்கூட, புதுமையேத்தலில்கூட,
இதற்கும்கூட, ஆட்டோமேட்டிக் தொலை
யில்கூட, செல்ல வேண்டியபெருமையான குழிவற்ற
இரண்டு மீட்டர்கள் எப்போதும் உபயோக
கூட்டுகோள்ள வேண்டியதே. உபத்திரவங்கள்
மாயமாக மறைத்துவிடும். மூலக்க தலிஷுக்
கன்க் மெண்டாகோ (Mendaco) இரத்தத்துடன்
கலந்து மேலே செல்லத் தொடங்கி, உபத்திர
வத்தை சீரமைத்திற் லவாசத்தாது அபி
விருத்தி செய்து மூலக் தான் இரண்டு தம்ப
தித்திரவம் அளித்து விவாசிக்கப் பண
வருஷங்கள் மோகனம் உணர்ச்சியையும்
பலத்தையும் பெறுவீர்கள்.

2 வருஷங்கூட ஆஸ்துமா இல்லை

மெண்டாகோ (Mendaco) அநேகமாக உடனே
குணமளித்து சுவாசத்தை இரத்தவாய்க்குதலு
மட்டுமின்றி எந்தவகை தாக்குதல் எதிர்ப்பத
செய்கிறது. உதாரணமாக மே. மார்ச்சனி,

மார்ச்சனி, மூலக், காசம், இருமல்
மூலக்க திணிதலாக இரவு துக்கமின்றி 10
மவுண்ட் பார்மலி குறைத்து, இரத்த நிவாச
சக சித்திராக்கப் பட்டது. மெண்டாகோ
(Mendaco) ஆஸ்துமாவை மூலக் தானே
திருத்தி விட்டது. இரண்டு வருஷங்களில்
அகலாபாபதமே மிகவும் எதிர்ப்பட்டதில்கூட.

பலம் வாய்க் உத்திரவம்

மெண்டாகோ (Mendaco) மூலக் மேலே எவர்
விட்டதும் நேரடியாக எதிர்த்துடன் கலந்து
ஆஸ்துமாவை ஒழிக்கிறது. மெண்டாகோ (Men
daco) அநிதிகாரிகள் வாய்க்கப் பண வருஷம்
மோகனம் உணர்ச்சி, பலம் இவற்றை அளித்
கிறது. வாய்க் உத்திரவத்தின் மேல் மெண்ட
ாகோ (Mendaco) உபயோகித்ததும் பார்த்து
திருப்பலியுங்கள். மெண்டாகோ (Mendaco) எவர்
விட்ட மீட்டர் மூலம் குணம் பெற்றதற் திருப்தி
வலிக்காரிகுக் பெற்றதும் பெருமைய அதுப
பித்துக்குத் தொகையும் வாய்க் செல்லப்
படும. இவ்நேரமருத்துவமையாளர்களிடமிருந்து
மெண்டாகோ (Mendaco) வாங்குங்கள். இவ்
நேரம் எப்போதும் துய்க்கித்தான், மதுதான்
காசம் சளிதான் தெய்வமே 1000 எதிர்ப்புதே

Mendaco

மெண்டாகோ கிளர்

தேவ் பலத்தையும்
பாருங்கள். உத்திர
வதும் உதவாக்குக்
குப் பார்த்து எப்போ
அளித்தெதது.

● ஆஸ்துமா ● மார்ச்சனி தொய் ● 3 நாட்களும் இவற்றை நிவர்த்திக்கிறது

மர்கோ சோப்

வாஸி தக்கப் பெற்ற வேப் பெண்ணிலிருந்து ஒரு விசேஷ முறைப்படி தயாரிக்கப் படுவது. அதன் அபரிமிதமான விருமி தாமதுரை அருக்கை யகற்றி, எருமத்தினுள் புருத்து நன்கு சுத்தம் செய்யும். எருமத்திற்குப் புஷ்டியும் பெண்ணையும் தரும். ஆரோக்கியம். துட்பமான எருமத்திற்கும் ஊனியற்றது.

A CALCHEMICO PRODUCT

உதாரண ஆரில்:

5/149, பிரைட்வே, ஜி.டி., மதராஸ்

Each Drop of
SUGARINE
PUTS NEW LIFE
into a patient of

DIABETES

மிகக் கொடிய நிகழியுள்ள டியாபெட்டிஸ் வியாதிக்கு 'சுகரின்' ஓர் சிறந்த ஓனவுகம். நோய் குணமாகாதேன் அம்பிக்கையை இழந்தோதும் 'சுகரின்' உட்கொள்ளலாம். முதல் காரண நீர்த் கழிவில் எண்ணிக்கையிலும் அளவிலும் குறைவு ஏற்படும். சில தினங்களிலேயே நீரிலுள்ள சர்க்கரை சத்தத்தை குறைத்து சம நிலைக்குக் கொண்டு வரும். மருந்து சாப்பிட ஆரம்பித்த உடனடியே தாக உணர்ச்சி மறைகிறது. நேகத்தின் மீது ஏற்படும் கனமச்சையும், அதனால் பரவும் படை, முதலிய சரும நோய்களும் மாயமாக மறைவும். உணவில் எத்தியம் (கட்டுப்பாடு) இன்றேக்கவுன் முதலிய தொல்லைகளும் வையாது. மருந்து உட்கொண்ட சில நாட்களிலேயே கொடியதும், குணப்படுத்த முடியாதேன் குறிப்பிடப்படும் இந்த வியாதினை பூரண குணமடைபச் செய்யும்.

ஒரு பாட்டில் விலை ரூ. 10

தயாரிப்பாளர்

குணமில்லாமலே நிகழித்து, காலிப் பெட்டியை வரபஸ் செய்பவர்களுக்குப் பணம் திரும்பக் கொடுக்கப்படும். (கேசுக்கள் வரபஸ் திரும்பக்கூடிய வகையில்)

000

MAYOR & BROOKS

LABORATORIES (K. M.) JULLUNDUR

Telegrams: SERVICE

**புத்தா புதிய டிசைன்களில்
கிடைக்கும் ஓராமரக்
வந்துள்ளன**

மல மல நவீன டிசைன்களில் புத்தா புதி
யான, கிடைக்கக்கூடிய குறைக்கப் பட்
டுள்ளன. இந்த கிடை குறைக்கப் பட்டவை
பதினாறு நாட்களுக்கு மட்டுமே அழகில்
இருக்கும். இவற்றைப் பதிந்த கடிதாரச்சு
10 அஞ்சு உத்தரவாதம் கொடுக்கப்படும்.

புதிய 16 அளவின்
★ 17/-

கம்பளக் கைவழி ★ 28/-
மாதிரி மாதிரி ★ 14/-

5 அளவின் கைவழி
கைவழி கைவழி ★ 28/-

பதினாறு நாட்கள் கைவழி ★ 24/-
கைவழி கைவழி கைவழி ★ 22/-

16 அளவின் கைவழி ★ 28/-
கைவழி கைவழி கைவழி ★ 24/-
கைவழி கைவழி கைவழி ★ 22/-

கைவழி கைவழி ★ 28/-
கைவழி கைவழி கைவழி ★ 24/-

POSTAGE EXTRA. FREE ON TWO.

STANDARD WATCH COMPANY
POST BOX NO. 288, CALCUTTA-1

ப்ளாண்டர்ஸ்
கைவழி கைவழி
நீலகிரித்
தேயிலை

நீங்கள்
ராசிக்கக்கடிய
ருசிக்காக

THE PLANTERS COMPANY, LTD.,
COONOR, NILGIRIS S INDIA.

வங்களுடைய நேரத்தையும்,
சீலவையும், சீரமத்தையும்

குறைக்க

*** அக்ரிகோ
மண்வாரிகளை
வெயோகியுங்கள்**

உடனடி அக்ரிகோ மண்வாரிகள் விசேஷமான கைகார்பன்
லேகால் தயாரிக்கப்பட்டு, பரிசீலனை செய்யப்பட்ட மாபீட்டிகள்
பொருத்தப்பட்டுள்ளன. இம்மண்வாரிகள் கையாள மிகவும் சுலப
மானவை-இவை உங்களுடைய வேலையும், வேலையையும் மிச்சப்
படுத்துகின்றன! இவை விசேஷமான உறுதிவாய்ந்தவை, மேலும்
நீடித்து உழைக்கக் கூடியவை....இதில் மண்வானவை.

நீடித்த மண்வான உழைப்புக்காக
அக்ரிகோ கருவிகளையே வாங்குங்கள்.

உடனடி அக்ரிகோ கருவிகள்

வினை ஆபீஸ்கள்: பம்பாய், மதராஸ், கல்கத்தா, ஜைப்பூர்,
நாக்பூர், விஜயநகரம், சென்னை, கொழும்பு.

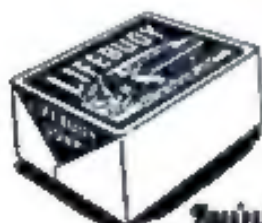
* உங்களுக்கு அருகில் உள்ள இரும்பு சாலைகள் கியாபாரியிடம்
கேள்விகள் அல்லது உங்களுக்கு எழுதுங்கள்.

உருகி அகப்படாத தாதுகளை உருகி

திகைகள் அழகை
உருவாக்குகின்றன. ஆனால்...

... உருவாக்கும் கைகளும் கட
அழுக்கு அடைகின்றன!

அழுக்கடைந்த கைகள்
மறைந்திருக்கும்
அபாயத்தைத்
தாங்குகின்றன!

அழகில் உணர்வுகளை
உயர்ப்பதில் உயர்வுகளை

இப்பாயில் அழகை அழகுங்கள்

இப்பாய் சோப்

அழகில் உயர்வுகளை உயர்வுகளை
உயர்ப்பதில் உயர்வுகளை